mavi

IRMAK OKULLARI GAZETECİLİK KULÜBÜ YAYINIDIR • SAYI 3 • OCAK 2013

KARNELERİ ALDIK YOLU YARILADIK

Yaşar Kemal'in destansı eseri: "AĞRI DAĞI EFSANESİ"

Genç Kalemler şiirleri ile Cumhuriyetin getirdiklerini anlattılar…

Osmanlı padişahlarını tanıyor musunuz?

"Eğitimde Fark Irmak"

IRMAK OKULLARI

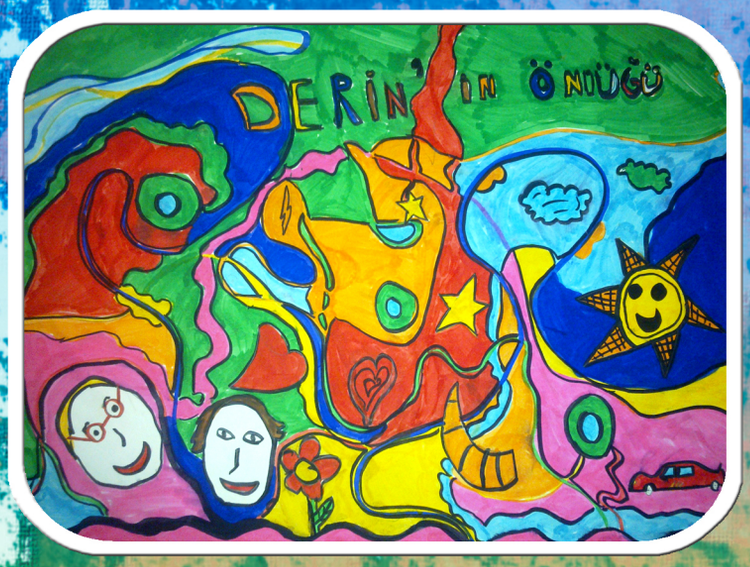

Derin Yet 2/C

1. Sınıflar Grup Çalışması

Nisan Erdönmez 2/B

Ceylin Arpacı 2/A

1. Sınıflar Grup Çalışması

Asya Güney 3/A

Her çocuk bir sanatkardır. Önemli olan, çocuk büyüdükten sonra bile, onun nasıl sanatkar kalabileceğidir.

Pablo Picasso

"Eğitimde Fark Irmak"

IRMAK OKULLARI

Gazetecilik Kulübü

MAVİ

EDİTÖRDEN BİR DAMLA	2
İLGİNÇ BİLGİLER	3-4
YEMEK	5
SÖZLÜK DEĞİLİZ Kİ!	6
OKUYORUZ	7-10
DÜNDEN BUGÜNE MESLEKLER	11-12
SENEM'İN KÖŞESİ	13
BİLGİSAYARDA PRATİK BİLGİLER	14
BİLGİSAYARDA PROJELER	15
"EVET" DİYORUZ	16
TASARIMLARIMIZ	17
GÖLÜN KIYISINDAKİ TÜRKÜ	18-19
TARİHE YOLCULUK	20-21
BİR YAZAR BİR KİTAP	22
KİLİT ALTINDAKİLER	23
BEDEN DİLİMİZ	24
BİR EFSANE	25
SENEM'İN GÖZÜNDEN	26
YURTTA VE DÜNYADA SPOR	27-31
BULMACALAR	32-33
VELİLERİMİZ YAZIYOR	34-35
GEZİYORUZ	36-38
KALEMİMİZDEN	39-87
BİZDEN HABERLER	88-100
HOROSCOPE	101-102
WE WROTE THESE	103-119
BİZDEN BİRİ	120-121
BEN KİMİM?	122
BİLGİSAYARDA ÇİZDİK	123-124

Sayı : 3
Yayın Tarihi: Ocak 2013

İmtiyaz Sahibi
Irmak Okulları Adına
Meral BİLGİN
Kurumlar Müdürü

Sorumlu Müdür
Nazan FETTAHOĞLU
İlkokul-Ortaokul Müdürü

Editör
Senem YURDAKUL

Kapak Tasarım
Nihan BİLKAY

Dergi Tasarım
Sermin KONAK
Serap GÖKCAN KUTLU

Yazı Kurulu
Serap GÖKCAN KUTLU
Sermin KONAK
Rabia YILDIRAN

Kulüp Öğrencileri
Nil TUNA
İnci EFRA UZUNHEKİM
Senem YURDAKUL
Emre GÜRASLAN
Yağmur SARITEKE
Nisan Güneş ELÇİ
Binnur ÖZAY
Lara TEKMEN
Can SÖKMEN
Burak HENDEKLİ
Berkin BERİKMAN
Ege TATOĞLU
Emre SÖKMEN
Onur TUNÇ
Cenk SOYLU

İLETİŞİM
Cemil Topuzlu Cad. No: 100 34728
Caddebostan/İstanbul
E-posta: bilgi@irmak.k12.tr
Tel:+90 216 411 39 23-24-25
Fax: +90 216 411 39 26

facebook.com/irmakokullari
twitter.com/irmakokullari
youtube.com/irmakokullari

EDİTÖRDEN BİR DAMLA

Biz bir yolculuğa çıkıyoruz "Mavi"yle. Yeni sözcükler bulmuyoruz belki, yeni hikâyeler de değil anlattıklarımız fakat anlatılan her şey bir diğerinden farklı ve özel. Aslında dünya var olduğundan beri sanat da var, insanlık kadar eski edebiyat da… Bazen düşünürüm "Acaba söylenmemiş bir söz var mıdır?" diye. Fakat bilirim ki söz onu söyleyenin kalemiyle farklılaşır. İşte biz de "Mavi" de bu farklılıkları bulmak istedik. Bunları keşfetmek ve size sunmak… Bu yüzden herkesin kendi içini özgürce yansıttığı bir ayna bu dergi. Kiminin kalemi keskin, kiminin buğulu… Ama herkesin yazdığı değerli.

Biz bu yıl "Mavi" yle yeni bir yıla da "Merhaba" dedik. Yeni bir yıl, yeni başlangıçlar demek. Yaşantımızda, okulumuzda, hayatımızda, ailemizde… Yeni bir yıl eskilerin kendini yenilemesi demek. Bu değişim hayatın her anında kendini göstertiyor. Elbette sanat ve edebiyat da bu rüzgarda savruluyor ya da gitmesi gereken yere gidiyor. Evet, edebiyat ve sanat değişkendir. Nasıl moda her ay değişiyor, yıllar süren çalışmalardan sonra bilim kendini yeniliyor, doğrular bile değişiyorsa, sanat da her gün değişiyor. Eski sanatçıların ve eserlerin yerine yenileri geliyor ve kısa sürede bu yeniler de eski oluyor. Anladığınız üzere, edebiyatta kalıcı olmak zor ancak doğru bir sözle insanların kalplerinde iz bırakmak kolaydır. Okuduğunuz her eser sizde mutlaka bir iz bırakır. Belki karakteri benzetirsiniz kendinize belki anlatılardan sizin hikâyenizin bir parçasıdır. Kısaca edebiyat herkeste birer iz bırakır. Kalıcı mı? Orasını bilemezsiniz. Ne yazık ki edebiyatın kalıcılığı görecelidir. İyi edebiyat mutlaka iyi bir iz bırakır, kalıcı bir iz, derin bir yara gibi… Biz de sizin üzerinizde bir etki bırakmak istedik. Bir iz… Minik bile olsa. Çünkü biz biliyoruz, iz bırakmak kolay. Sadece kalıcı ve iyi bir iz bırakmak zor. Bunun için de şevkle çalışmak, yorulmadan yazmak gerekir. Edebiyat böyledir. Kendiniz için yazarken bir iz bırakmaktır başka insanların üzerinde. Belki mutluluk, belki sevgi, hayranlık, saygı, korku, üzüntü… Ve edebiyatın tatili yoktur çünkü edebiyat her yerdedir. Her köşede… Her mevsim, her yıl… Her gün… Kendini yenileye yenileye… İz bırakarak… Umarım kalplerinizde küçük de olsa bir iz bırakabilmişizdir. Keyifle okuyacağınızı düşündüğümüz bir dergi oldu. Tabii ki bu aşamaya gelmek çok kolay değildi. Yazdık, çizdik, düşündük, tartıştık, fikir ürettik bazen tıkandık ama sizler için, sizi anlatan, sizin gibi rengarenk bir dünya çıktı ortaya. "Mavi'nin" çıkmasında desteklerini bizden esirgemeyen Irmak Okullarına, Kurumlar Müdürümüz Sayın Meral BİLGİN'e, Ortaokul Müdürümüz Sayın Nazan FETTAHOĞLU'na, kulüp öğretmenlerimiz Türkçe Öğretmeni Serap GÖKCAN KUTLU'ya, Bilgisayar Öğretmeni Sermin KONAK'a, İngilizce Öğretmeni Rabia YILDIRAN'a, dergimizin kapak tasarımını yapan velimiz Sayın Nihan BİLKAY'a , tüm gazetecilik kulübü öğrencilerine ve yazılarını bizimle paylaşan herkese çok teşekkür ederiz.

Senem Ela YURDAKUL 7A

İLGİNÇ BİLGİLER

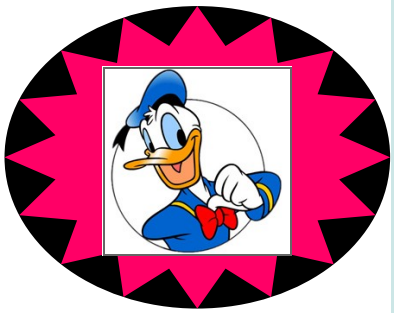

- Donald Duck çizgi filmleri Finlandiya'da yasaklanmıştır. Nedeni kahramanların iç çamaşırı giymemesidir.
- Bir fare bir deveye oranla daha uzun süre susuzluğa dayanabilir.
- Bir köpekbalığı 100 milyon damla deniz suyu içindeki bir damla kanı hissedebilir.
- İnsan midesi 2 haftada bir iç zarını yenilemek zorundadır aksi halde kendi kendini sindirir.
- "İ" harfinin üzerindeki noktaya İngilizler "Dedikodu" derler.
- Bir bardak taze şampanyanın içine bir kuru üzüm atarsanız üzüm asansör gibi bardağın altından üstüne, üstünden altına doğru sürekli dolaşır.
- Eğer ağzımıza attığımız bir şeye tükürüğümüz değmezse onun tadını anlayamayız.
- Erkek Peygamber Devesi, dişisinin kokusunu 7 mil öteden duyabilir.
- Zürafa kulağını 53 santim uzunluğundaki dili ile temizler.
- Mc Donalds'ın kârının % 40'ı çocuk menüsü satışından gelir.
- Her insanın dilinin izi de parmak izi gibi farklıdır.
- Einstein 9 yaşına kadar düzgün konuşamamıştır. Ailesi onun özürlü olduğunu düşünmüştür.
- Kağıt para sanıldığı gibi kağıttan değil pamuktan yapılır. 1950'den önce kenevir, ağaç kabuğu ve marihuana yaprağı kullanılarak yapılırdı.
- Çikolatanın köpekleri öldürdüğü doğrudur. Onların kalbine ve sinir sistemine zarar verir. Yarım kilo kadar çikolata küçük bir köpeği öldürebilir.
- Birçok ruj çeşidi balık pulu içerir.
- Katil balinalar köpek balıklarının midesine alttan torpil gibi vurarak onları öldürür.
- Ketçap 1830'lu yıllarda ilaç olarak satılırdı.
- Ernest Vincent Wright'ın yazdığı "Gadsby" adlı 50,000'den fazla kelimelik romandaki hiç bir kelimede E harfi bulunmadığını BİLİYOR MUYDUNUZ?

Ege TATOĞLU 8B

Sivrisineklerin 47 tane dişi vardır.

Hayvanların İlginç Dünyası

Bazı böcekler kafalarının kopmasına rağmen 1 sene yaşayabilirler.

AKREP: İki gün su altında hiç hava almadan kalabilir, 3 yıl boyunca hiçbir şey yemeden hayatta kalabilir, derin dondurucuda 24 saat kaldıktan sonra bile canlılığını sürdürür, radyasyona dirençlidir, zehir oranı arttıkça radyasyona direnci de artar, akrebin zehrinden anti nükleer aşı üretilmektedir, kanı beyazdır.

AĞAÇKAKAN: Ağaçkakanların gagasında şok absorbe edici süspansiyon sistemi vardır. Bir ağaçkakan yuvasının deliğini kazmak için bıkıp usanmadan 5-6 saat gagasıyla oymacılık yapar. Saniyede 8-10 darbe indirir. Beton kırma makinesi gürültü ile çalışırken onu tutan işçi ellerini koyduğu yere başını koysa, birkaç saniye dursa mucize olur. Gaga ile kafatası arasında süngerimsi doku var.

YILAN: Eğer yılanların derisi de diğer canlılar gibi olsaydı sürünürken parçalanabilirdi. Kemik gibi sert olsaydı, eğilip bükülemez, dar yerlerden geçemezdi. Temiz bir cam üzerine konulan yılan hiçbir yere gitmeden, sadece olduğu yerde kıvrılabilir. Elsiz ayaksız yılana savunma için Allah dil vermiştir. Bütün omurgalılarda kafatası kemikleri birbirine kaynaşmış olduğu halde yılanda çene kemiği esnek doku eklemlidir. Bu sebeple yılanın ağzı o kadar fazla açılabilir ki kendinden büyük hayvanları da yutabilir. Büyük avı yutarken nefessiz kalacağı için yedek nefes deliği vardır.

- Bir karıncanın koku alma yeteneği, en az bir köpeğinki kadar gelişmiştir.
- Kediler 100 farklı, köpekler ise 10 farklı ses çıkartabilir.
- Atlar bir aya kadar oturmadan durabilirler.
- Karıncalar ile yılanlar duyamaz.
- Kelebekler ayaklarıyla tat alırlar.
- Hayvanlar âleminde sadece domuzlar güneşten yanabilir.
- Sineklerin beş gözü vardır.
- Zürafalar yüzemez.
- Dünyada en tehlikeli hayvan sivrisinektir; çünkü insan ölümüne en fazla sebep olan hayvandır.
- Salyangozların yirmi beş bin tane dişleri vardır.

Sıçan, bir deveden daha uzun süre susuz kalabilir.

Zürafaların ses telleri yoktur.

Bakalım, aşağıdaki soruların cevaplarını bulabilecek misiniz?

- Bir zürafa yaklaşık olarak kaç yıl yaşar?
- Bir fil yavrusu doğduğunda yaklaşık kaç kilogramdır?
- Dünya denizlerinde yaşayan yunus türlerinin sayısı kaçtır?
- Penguenler daha çok hangi bölgelerde yaşarlar?
- Başını 180 derece arkaya çevirebilen kuş türü hangisidir?

1-25-30 yıl 2-77 ile 133 kilo arası 3- 47'dir
4-Genellikle Antarktika' da yaşarlar 5-Baykuş

İnci Efra UZUNHEKİM 5A

Yemek

Nefis Ton Balıklı Makarna

Makarna herkesin sevdiği ve zevkle yediği bir yemektir. Peki balıklı makarna olsa yer misiniz? Bence deneyin. Size gerekenler:

Malzemeler:

- Bir paket makarna (İstediğiniz tür ve marka olabilir.)
- Bir kutu salça
- Bir teneke ton balığı
- Bir (Çok seviyorsanız iki) diş sarımsak
- Tuz

Önce makarnayı her zaman yaptığınız gibi haşlayın. Haşlarken tuz koymayı unutmayın. Haşlandıktan sonra makarnayı süzün. Süzdüğünüzde beklerken bir tencere alın, içine biraz yağ koyun. Bu istediğiniz yağ olabilir (zeytinyağı, margarin yağ vb.) Yağı tencerede eritin. Sonra üzerine bir yemek kaşığı salça koyun. Salçanın üzerine istediğiniz kadar ton balığı koyun ama dikkat edin ne çok fazla ne de çok az olsun. Üzerine doğradığınız sarımsakları koyun. Karıştırın ve üzerine makarnanızı koyun. Karıştırın ve beş dakika bekleyin. Makarnanız ısındığında tabağınıza koyun ve afiyet olsun.

Lokma Tatlısı

Güzel bir yemeğin yanına güzel bir lokma tatlısı çok güzel gitmez mi? İşte malzemeleri:

Hamuru için:

- 1 su bardağı su
- 1 çay bardağı zeytinyağı
- 1,5 su bardağı un
- 1 paket kuru maya
- 1 adet yumurta

Şerbeti için:

- 1,5 su bardağı su
- 3 su bardağı toz şeker
- ½ limon
- Öncelikle soğuk olması için şerbeti hazırlayın.
- Su ve şekeri kaynatın.
- Kaynadıktan sonra yarım limon suyunu sıkıp ocaktan alın ve soğumaya bırakın.
- Bir kapta un ve kuru mayayı birbirine karıştırın.
- Üzerine suyu ve zeytinyağı da sırayla koyarak tahta kaşıkla hızlıca karıştırın.
- Kek kıvamında bir hamur elde edeceksiniz.
- Karışımın üzerine 1 yumurta kırıp hiç karıştırmadan bu şekilde 30 dk. mayalanması için bekletin.
- Daha sonra yumurtayı karışıma iyice yedirin. Derin bir tencereye bol sıvıyağ koyarak kızdırın.
- Tatlı kaşığını önce zeytinyağa batırıp sonra karışımdan alarak yağa bırakın.
- Yağda kızarmış lokmaları alıp hemen soğuk şerbetin içine atın. Afiyet olsun.

Emre GÜRASLAN 7A

Sözlük Değiliz Ki!!!!

Mijdik:

Çok küçük bir şey (Sevda Yılmaz)

Gözlük (Begüm Böke)

Meteoroloji (Berfin Yağcı)

Mobilya (İrem Fanosçu)

Doğru Cevap: Sivri

Madik:

Sosis (Emir Talu)

Doktor (Özgür Tuncer)

Kabile (Berke Çalbaş)

Tırnak makası (Emre Yazıcı)

Doğru Cevap: Kara Üzüm

Katsa:

Kasa (Ayma Askerbekov)

Baharat (Sevda Yılmaz)

Kasmak(Ali Germirli)

Doğru Cevap: Kürek

Lökya:

Hastalık (Berke Çalbaş)

Aşı (Emre Yazıcı)

Kanser (Eylül Sani)

Sıvı (Emirhan Aydın)

Tasarım (Saadet İnan Uyar)

Doğru Cevap: Sardunya Çiçeği

Ertük:

Kök (Dila Odabaşı)

Kıyafet (Emirhan Aydın)

Doğru Cevap: Uğursuz

Macus:

İlaç (Arda Kantek)

Orman (Selin Ildır)

Doğru Cevap: İkiyüzlü

Manik:

Salak (Ali Germirli)

Panik Atak (Duru Kalaça)

Doğru Cevap: Yavru

Takala:

Yemek (Dila Olcay)

Toka (Damla Us)

Giysi (Efe Çekirge)

Röntgen (Duru Kalaça)

Doğru Cevap: Küçük Parça

Tato:

Dövme (İrem Fanosçu)

Süleyman (Duru Kalaça)

Doğru Cevap: Abla

Lezgü:

Gül (Emre Yazıcı)

Ezik (Ayma Askerbekov)

Doğru Cevap: Beceriksiz

Binnur ÖZAY 7C

Sözlük değiliz ki!!!

Sözlük değiliz ki!!! Sözlük değiliz ki bilelim her kelimeyi!!! Madik, Mijdik, Lezgü, ya da Ertük ne demek biliyor musunuz? Bilmeyen çok!!

Haydi hep beraber öğrenelim...

İlginç Bilgi:

2012 Metis ajandasının takvimine göre 16 Ekim 2012 Salı günü "Sözlük Karıştırma Günü"dür.

Senem ELA YURDAKUL 7A

HANGİ SERİYİ OKUSAM?

Bence "Percy Jackson ve Olimposlular'"serisi insanı mitolojiye yakınlaştırıp Yunan mitolojisine açılan kapıyı aralıyor. Mitolojiye bakışınızı değiştiren bu kitap, herkesin seveceği ve anlayacağı bir dilde yazılmış. Yediden yetmişe herkesin seveceği bu romanı herkese tavsiye ederim... İçindeki aksiyon, komedi ve heyecan insanı farklı boyutlara götürüyor. Melezler Percy, Annabeth, Kıvırcık ve Luke ile keyifli bir macera geçirin!

PERCY JACKSON

Percy Jackson, "Olimposlular" serisinin baş karakteridir. Serinin ilk kitabı Şimşek Hırsızı'nda ilk kez görünen Percy, serinin ilk kitabında annesi ve üvey babası Gabe'yle, Manhattan'da, Yukarı Doğu Yakası'nda yaşıyordu. Annesiyle küçük evlerinden taşınan Percy, dikkat eksikliği ve DEHB yüzünden, pekçok kez okullardan atıldı. Percy, serinin bütün kitaplarında görüldü, devam serisi "Olimpos Kahramanları"nın ilk kitabında kayıp olan Percy, Neptün'ün Oğlu'nda anlatıcı olarak tekrar karşımıza çıktı.

Bu kitap bana göre oldukça hoş ve herkesin beğenip anlayabileceği bir dilde yazılmış. Bu yüzden "Harry Potter" dan sonraki en çok satan kitap oldu ya… Öyle gerçekçi bir şekilde yazılmış ki, insan kendini adeta melez sanıyor. Ne yalan söyleyeyim, ben bu seriyi bitirdikten sonra bir melez olmak için dualar etmeye başladım! İnsanı o kadar etkiliyor yani… Nasıl desem, olamayacak şeyleri gerçekten oluyormuş gibi gösteriyor bu kitap… En sevdiğim yanı ise macera dolu olması. İnsan okuduğu anda nefesi kesiliyor. Bu serinin son kitabı olan "Son Olimposlu" da ise macera ne yazık ki bitiyor. Ancak "Olimpos Kahramanları" serisi ile emin olun ki macera devam edecek!

Nil TUNA 5A

KİBARLIK BUDALASI

Ben Mösyö Jourdain'in hizmetçisi Nicole.
Şimdi size onu anlatacağım.

Mösyö Jourdain'in babası kumaş tüccarıymış, yani aslen bir burjuva ama onun gözleri daha yukarda. O soylu olmak istiyor. Ona burjuva dendiğinde deliye dönüyor ancak soylu derseniz de en sevdiği insan oluveriyorsunuz. Yani Mösyö Jourdain, ait olduğu toplumsal sınıftan, yani bir burjuva olmaktan memnun değil. Soylular sınıfından olanlara karşı aşırı bir hayranlık duyuyor. Onları muhteşem olarak görüyor. Kendisinin bir burjuva olduğunu kabullenmek istemiyor, soylular sınıfından biriymiş gibi davranıyor. Soylu bir insan olmak farklı heveslere kapılıyor ve kendini küçük duruma düşürüyor. Fakat ne yaparsa yapsın çok kaba bir adamdır. Bana karşı hep saygısızdır. Bir keresinde kıyafeti çok komik olduğu için ona güldüğümde bana çok kötü ve kaba laflar söyledi. Karısı Madam Jourdain'e karşıda çok saygısızdır. Ona sürekli kötü davranır, bağırır. Madam Jourdain burjuva olmaktan memnundur hatta bununla gurur duyar. Bu nedenle Mösyö Jourdain onu sevmez, onu sıradan bir kadın olarak görür. Hatta soylular sınıfından bir kadını sever. Fakat Madam Jourdain'in bundan haberi yok. Ben de söylemiyorum. Kibar bir insan olmak için kendisine bir sürü hoca tutuyor. Mösyö Jourdain'e göre kibarlık, ders alınarak öğrenilecek bir şey. Fakat o ne kadar ders alırsa alsın hep kaba bir adam olacak. Mösyö Jourdain, kendisine müzik, dans, kılıç ve felsefe hocaları tuttu. Hocaları, Mösyö Jourdain'in cahillik, küstahlık ve kabalıklarına sırf parası için katlanıyorlar, ses çıkarmıyorlar. Diğer yandan, kibarlığı öğretecek olan hocaların da ne derece kibar oldukları tartışılır. Çünkü çıkarcı insanlardır, bende hiç birini sevmem. Mösyö Jourdain'i sömürürler. Parasını alarak ona aslında herkesin bildiği şeyleri öğretirler. Bütün hocalar daha fazla para kazanmak için kendi mesleklerinin daha üstün olduğunu söylerler ve bunu kanıtlamaya çalışırlar. Hep kavga ederler. Sözde kibarlık hocasıdırlar; ancak kavgacı, çıkarcı, ikiyüzlü, sahtekâr insanlardır. Mösyö Jourdain'in soyluluk duygusu, babalık duygusunun da önüne geçiyor. Kızını gerçekten seven ve kendisinden isteyen gence tek şey sordu: "Soylu musunuz, değil misiniz?" Başka hiçbir şeyin önemi yoktur onun için. Soylular sınıfından olmak, iyi bir insan olmak için yeterlidir. Kızının bu genci sevip sevmediğinin, aralarındaki aşkın, hiç bir önemi yoktur. Soylu olması onun için yeterli olacaktır. Yani Mösyö Jourdain soylu olmak için uğraşıyor ama aslında o her zaman çok kaba bir adam olacak.

Hande Başak OKTAY & Selin KIR 8B

KİBARLIK BUDALASI NE DİYOR?

Kibarlık Budalası'nın kibirli kahramanı Mösyö Jourdain ile kısa bir röportaj yaptık. Bakalım onu size aktarabilmiş miyiz?

- **Bize kısaca kendinizi tanıtabilir misiniz?**
- Bildiğiniz gibi benim adım Mösyö Jourdain. Her konuda bilgim vardır. Felsefe, kılıç, edebiyat, dil bilgisi, müzik, dans, tiyatro ve daha neler neler… Bana ne sorsanız şıp diye cevaplarım. Ben çok tanınmış, akıllı ve özel bir soyluyum. Kıyafetimden de fark etmediniz mi? Terzim bunu soyluların kıyafeti olduğunu söylüyor. Bundan kaliteli kumaş yok!
- **Görüyoruz ki çok dolu dolu bir hayatınız var. Peki bu anlattığınız branşlardan birini bize açıklar mısınız?**
- Dil bilgisi ve felsefe hocam bana çok değerli bilgiler öğretiyor. Bu hafta harflerin ağzımızdan nasıl ses olarak çıktığını öğrendim. Örneğin "u" sesini çıkartabilmek için ne yapıyoruz, biliyor musunuz? Dudaklarımızı iyice uzatıp ucunu yuvarlak şekline getiriyoruz Çıkan ses "u" oluyor. Ne şahane bir bilgi değil mi?
- **Gerçekten de güzel bir bilgi verdiniz. Peki biraz ailenizi anlatmak ister misiniz?**
- Karım Madam Jourdain ve kızım Lucile ile beraber yaşıyorum. Ama o kötü ve cahil kadından ayrılmak istiyorum. Soyluluğu beğenmiyor ve beni hiç anlamıyor. Benim gibi bilgili de değil. Anlayacağınız, bana hiç uygun bir insan değil. Kızım da ona çekmiş. Soylu olmayan biri ile evlenmek istiyor. Bir de hizmetçimiz Nicole var. Bize çok yakındır. Bütün yaşantımızı biliyor. Yıllardır bizimle çalışıyor. Ama onu da sevmiyorum. Kıyafetlerimle, soyluluğumla dalga geçiyor.
- **Sanırım ailenizle çok iyi anlaşamıyorsunuz. Peki ya arkadaşlarınız, çevreniz?**
- Benim en yakım arkadaşım Dorimente'dir. Onunla çok iyi anlaşıyorum. Üst mevkiden soylu bir insan o. Pek çok kişi tarafından sevilir. Bir de sevgili Markiz Dorimene var tabii. Çok güzel ve akıllı bir kadın. Eğer karımdan ayrılırsam onunla evlenmeyi düşünüyorum. Bunların dışında da bir sürü arkadaşım var elbette. Evimde bir sürü toplantı düzenliyorum.
- **Gerçekten de geniş bir çevreniz varmış. Teşekkürler bir başka zamanda görüşmek üzere. İyi günler.**

Kısaca bu tiyatro oyunu, 17. yüzyılda, Fransa'da geçmektedir. Molière'in 1670 yılında kaleme aldığı oyun, gülmece türünde olup ***Paris başta olmak üzere Fransa'nın değişen çehresinin, el değiştiren zenginliğin ve gücün eleştirisi*** **şeklinde** yorumlanır. Bu oyun hem sosyal alanda asilzadeliğe yükselmeye çalışan, yüksek orta sınıf hem de kendini beğenmiş; züppe, yüksek asil sınıf ile dalga geçmektedir.

Deniz İLHAN &Aslı ÖZDEN
8B

YERYÜZÜNDE BİR EFSANE

İO VE İNEK GEÇİDİ

"İstanbul Boğazı"nın "İnek Geçidi" anlamına gelen "Bosphorus"tan geldiğini biliyor muydunuz?

KIZKULESİ

Boğazda sessizce yatan, Leandros ve Hero'nun aşk hikayesinin izlerini taşır bu kule.

OKYANUSU İÇEN ADAM

Tanrılar, insanlar ve şeytanlar arasındaki mücadelede okyanusta saklanan şeytanları okyanusun sularını içerek bulan bilge, Agastya'dır.

ŞÖVALYE SUKHMAN

Yaptığı kahramanlıklar karşısında sadece ölüm ve trajedi yaşayan Sukhman'ın hikayesi anlatılıyor burada.

GILGAMIŞ'IN UZUN YOLCULUĞU

Uruk şehrini kralı, tanrıların soyundan gelen Gılgamış bilinen en yüce kahraman ve krallarındandır.

KİŞİ'NİN HİKAYESİ

Yaradılış'ın farklı kültürlerde yorumlanmasının çok güzel bir örneği olan bu efsane bize Kişi'nin öyküsünü anlatmaktadır.

KARDEŞLERİN AYRILMASI

Yaradılışı farklı bir kültürle anlatan bu efsane bize hoş bir yaklaşım sunar.

GÖKYÜZÜ'NÜN KALDIRILMASI

Gökyüzünün farklı anlaşılmasının farklı kültürlere yansımasının hoş bir örneği olan bu efsane bize Samanyolu'nun da öyküsünü anlatır.

Bora ZAİMOĞLU & Ege TATOĞLU 8B

MESLEKLER

ESKİ MESLEKLER

Attarlar: Osmanlı döneminde, usta-çırak usulüyle yetişen atarlar, ilaç yapımında kullanılan hammaddeleri satan ve ilaç hazırlayan esnaf topluluğuydu.

Cezzarlar: Esnafın henüz yerleşik hayata geçmediği eski dönemlerde cezzarlar, tıpkı ciğerciler gibi omuzlarında üzerine etler dizilmiş bir sırık, ellerinde etleri kesecek büyük bir bıçak ve bellerine bağlı bir peştamalla sokaklarda dolaşırlardı.

Çığırtkanlar: Herhangi bir şey üzerine ilgi toplamak, müşteri çekmek için yüksek sesle bağırtılan adamlardı.

Kassarlar: Kassarlar ise özel bir şekilde inşa edilmiş taş havuzlarda halı, kilim, tülbent, keçe ve benzeri şeyleri yıkama yani suda çırparak temizleyen kişilere denirdi.

Kemankeşler: Geçmişin ok atıcılarıdır. (Spor olarak)

Mahyacılar: Ramazan ve bayram gecelerinde çift minareli camilerde iki minare arasında gerili iplere kandiller asarak yazı yazma ya da şekil yapma geleneği .

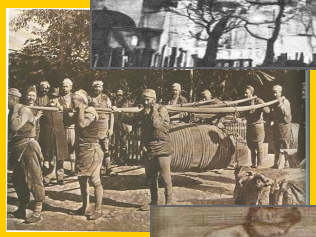

Sakalar: Saka loncası, evlere para karşılığında su taşıyan kişileri bir araya getirdi.

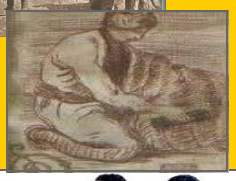

Savatçılar: Savatçılar belirli oranlarda gümüş, bakır, kurşun ve kükürt karışımından elde ettikleri bir alaşımı dövüp tülbentten geçirerek ince siyah bir toz hazırlarlardı.

Seleciler: Yünden hırkaları, ellerinde alemleri, başlarında hasırdan destarları olan dilenciler 16. ve 17. yüzyıl Osmanlısı' nda yedi bin taneydi.

Tanzifatçılar: "Çöp çıkaram!" diye bağırarak sokaklarda dolaşır, evlerin kapılarını çalarak aldıkları çöpleri sırtlarındaki küfelere yükleyerek götürürlerdi.

GÜNÜMÜZÜN YENİ MESLEKLERİNDEN: SİNTİNACILIK

BİR SİNTİNACI İLE ÖZEL RÖPORTAJ

Ben özel olarak annemle bir röportaj yaptım. Sintinacılık ile uğraştığı için en doğru bilgileri ondan alabileceğimi düşündüm. Şimdi sizlere yaptığım röportajdan bazı bölümler sunacağım.

BEN: Bize neden bu mesleği seçtiğinizi anlatır mısınız?

Annem: Aslında ben avukat olmayı istiyordum ancak bu mesleği duyunca ilgimi çekti ve bu konuda bilgi sahibi olmaya karar verdim. Edindiğim bilgiler sonucunda bu mesleği seçtim. Şu anda yaptığım işten dolayı mutluyum.

BEN: Bize biraz mesleğinizden bahsedebilir misiniz?

Annem: Aslında mesleğim geri dönüşüm ile alakalı.Yük gemileri mal bırakmak için ülkemize geliyor ve biz ihaleler sonucunda bazı limanların işletmesini satın alıyoruz. İşletmesini satın aldığımız limanlara bazı yük gemileri geliyor biz de o yük gemilerinin bıraktığı pisliği temizleyerek devlete satıyoruz.

BEN: Peki bu mesleğin ne gibi zorlukları var?

Annem: Bazen limanlara gemiler gelmiyor ve ticareti hava yoluyla yapmayı tercih ediyorlar. Böylece işlerde durgunlaşmış oluyor.Bunun dışında da pek bir zorluk yok.

BEN: Gelen yük gemilerinin dağıttığı pisliği nasıl temizliyorsunuz?

Annem: Bazen kiralık olarak gemi alıyoruz bazen de kendi gemimizi kullanıyoruz.

BEN: Vermiş olduğunuz bilgiler için teşekkür ederim.

Cenk SOYLU 8C

SENEM'İN KÖŞESİ

DEĞİŞEN ZAMANLAR

Yolda yürüyorum. Martılar uçuyor gökyüzünde. Güneş doğmak üzere, ben de yollardayım. Okuluma gidiyorum. Çok normal bir sabah. Aynı rutin. Aynı martılar süzülüyor, hatta şu martı dün de pislemişti şu arabayı. Aynı kuşlar ötüyor ağaçlarda, cak da cak, bitmiyor. Aynı arabalar otobanda. Kırmızı araba, sonra mavi, sonra yine kırmızı, şimdi siyah… Galiba karşıdaki yaşlı kadın da dünkü kadın. Elinde aynı poşetler, aynı çantayı taşıyor, aynı tokayı takmış yine. Şimdi gelir şu sarı kedi, yaşlı kadının poşetleriyle oynayan sarı kedi. İşte o da geldi. Yanıma o kırmızı babetli genç kız da gelirse tam olacak şimdi, ah bak o da burada. Yine aynı çiçekli okul çantası. Aynı vakitte geldi yine. Dün gibi. Evvelsi gün gibi. Ah yine aynı saatte, trafikteki şu adam saatine baktı ve iç çekti. İnsanlar ve hayvanlar robot gibi…

Fakat bir şey yolunda gitmiyor sanki. Bir şey eksik. Ne olabilir ki? Her sabah çoraplarımı koklayan kedi mi, hani üzerinde mavi bir tasa var. Yok, o da değil, işte o da geldi yanıma. O zaman ne? Nedir bu boşluk? Nedir bu eksiklik? Hep mi vardı bu eksiklik. Yoksa sadece bugüne özel mi? GÜNE NE OLDU?

Güne ne mi oldu? Gün kaçırıldı, getirilmeyecek geri. Belki de çalındı, bilmem ki nerededir şimdi? Belki de ödünç alınmıştır, kütüphaneden kitap alındığı gibi. Ama verilmeyecek geri… Gün, anneannelerimizin doldurduğu reçel kavanozu gibi. Çok çabuk tükeniyor, bazen de geçiyor mevsimi. Gün bir yapboz parçası gibi, o parça da kaybolunca, tamamlanmıyor, tamamlanamıyor hayatımız. Gün, fotoğraflardaki yüzler gibi. Yüzlerden biri bile kesilince, anlamı kalmıyor, anlamlarını yitiriyor yıllar, aylar…

OLAMAZ! Günü hala bulamadık! Gün yok ortada, dinleyin beni: GÜNÜ BULANA ÖMÜR BOYU PARA! Ama yok… Böyle de olmaz ki… Bize küsmüş gün bu belli. "Siz günü sevmiyorsunuz!" diye bağırıyor. Fakat zaman yok ki geriye bakmaya. Bugün ne yaptım, demeye.

Sokağa çıkmak yok, sek-sekler yok, parklara gitmek hiç yok! Nasıl olur da günümüz böyle gün olur? Yok da yok! Hiç biri yok! Nereye gitti bu eğlenceler, biraz da olsa nostalji yapmak isteseler neredeler? Bilirim ben onları, kesin döşeme altlarına saklanmışlardır. Börek kokusunu uzaktan alırım ben! Yok yok! Dolaptadırlar! Ben buradan duyuyorum "SOBE!" diye bağıran sesleri, gülüşmeleri. Hayır, ben bilirim bu meretleri, masamın arkasına saklanmış kartondan kutu yapıyorlardır kesin!

Sahi… Orada değilse… Güne ne oldu?

Senem Ela YURDAKUL 7A

KISAYOLLAR

CTRL+C (Kopyala), **CTRL+X** (Kes), **CTRL+V** (Yapıştır), **CTRL+Z** (Geri Al), **DELETE** (Sil)
SHIFT+DELETE (Seçili öğeyi "Geri Dönüşüm Kutusu"na atmadan kalıcı olarak sil)
F2 tuşu (Seçili öğeyi yeniden adlandır)
CTRL+SAĞ OK (Ekleme noktasını sonraki sözcüğün başına götür)
CTRL+SOL OK (Ekleme noktasını önceki sözcüğün başına götür)
CTRL+AŞAĞI OK (Ekleme noktasını sonraki paragrafın başına götür)
CTRL+YUKARI OK (Ekleme noktasını önceki paragrafın başına götür)
Ok tuşlarının herhangi biriyle birlikte **CTRL+SHIFT** (Bir metin bloğu seç)
Ok tuşlarının herhangi biriyle birlikte **SHIFT** (Pencere veya masaüstünde birden fazla öğe seç veya bir belgede metin seç)
CTRL+A (Tümünü seç)
CTRL+F tuşu (Bir dosya ya da klasör ara)
ALT+ENTER (Seçili öğenin özelliklerini görüntüle)
ALT+F4 (Etkin öğeyi kapat veya etkin programdan çık)
CTRL+F4 (Aynı anda birden çok belge açmayı sağlayan programlardaki etkin belgeyi kapat)
ALT+SEKME (Açık öğeler arasında geçiş yap)
ALT+ESC (Öğeler arasında açılma sıralarına göre dön)
CTRL+ESC (Başlat menüsünü görüntüle)
ALT+Bir menü adındaki altı çizili harf (Karşılık gelen menüyü görüntüle. Örnek: Word, Publisher vb. programlarda F10'a basıldığında çıkan harfler. Açık bir menüdeki bir komut adındaki altı çizili harf Karşılık gelen komutu gerçekleştirir.)
SAĞ OK (Sağdaki sonraki menüyü aç veya bir alt menü aç)
SOL OK (Soldaki sonraki menüyü aç veya bir alt menüyü kapat)
F5 tuşu (Etkin pencereyi güncelleştir –internet açıkken sayfayı yeniler-)
GERİ AL (Bilgisayarım ya da Windows Gezgini'nde bir seviye üstteki klasörü görüntüle)
ESC (Geçerli görevi iptal et)

~Bilgisayarımda Sorun Var-

Ekrana Görüntü Gelmiyor

Ekranı açıp kapamayı deneyin.
Ekranın güç ve bağlantı kablolarının takılı olduğundan emin olun, kablo gevşemişse düzeltin.

Fare Çalışmıyor

Fareniz kablosuz ise alıcının düzgün takılı olduğundan ve bilgisayar tarafından algılandığından emin olun. Eğer sorun yoksa şarjı kontrol edin. Kabloluysa kablo bağlantısını kontrol edin. Temassızlık olmadığından emin olun.

Bilgisayar Kilitleniyor

Bilgisayarınız çok yüklenmiş olabilir. Beklemeyi deneyin. Bilgisayarınızın kapasitelerini bilerek kullanın. Eğer bir program donuyorsa ve kapanmıyorsa **CTRL+ALT+DELETE** tuşlarından görev yöneticisini açarak programı kapayabilirsiniz. Hafızanız ağzına kadar dolu olmasın.

Ege TATOĞLU 8B

BİLGİSAYARDA PROJELER

BİR GAZETE HAZIRLAYIN:

Gelişmiş bazı sözcük işlemcilerle, örneğin Word'le, yazdığınız bir metni gazetelerde olduğu gibi sütunlar halinde düzenleyebilirsiniz. Bir okul gazetesi hazırlayabilir ve sütunlu yaparak ona uzman elinden çıkmış gibi bir görünüm verebilirsiniz. Ayrıca, arkadaşlarınız hakkında esprili haberler yazıp dikkat çekici başlıklar atarak ilginç bir gazete hazırlayabilirsiniz.

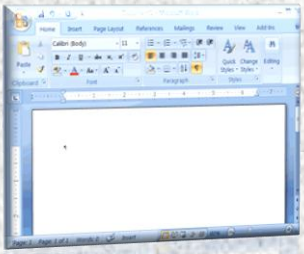

Word programını açın ve yeni bir belge oluşturun. Üstteki "Görünüm" (View) sekmesinden "Sayfa Düzeni" (Page Layout)ni seçin. Daha sonra "Görünüm" sekmesinin solunda bulunan "Sayfa Düzeni" sekmesine girin. Daha sonra açılan sekmede "Sütunlar" (Columns) düğmesine tıklayın. İstediğiniz seçeneği seçin. Örneğin metninizi üç sütun halinde düzenlemek için yanında "Üç" yazan seçeneğe tıklayın.

Şimdi metninizi yazın. Başlıklar büyük ve kalın olsun. Haberlerinize resim eklemek için Üstteki "Ekle" sekmesinden "Resim" seçeneğine tıklayın. Yazarken sütunun sonuna geldiğinizde metnin otomatik olarak bir sonraki sütunun başından devam ettiğini göreceksiniz. Yazının yeni bir sütunun en üstünden başlamasını istiyorsanız, imleci önceki yazının sonuna getirin ve "Sayfa Düzeni" sekmesinden "Kesmeler" (Break) seçin. Oradan "Sütun" seçin.

Ayrıca sayfanın farklı bölgelerindeki sütun sayılarını da farklı yapabilirsiniz. Sütunlu yapmak istediğiniz metin bölümünü seçin. Daha sonra "Sütunlar" düğmesine tıklayın ve metni bölmek istediğiniz sütun sayısını seçin. Bir başlığın tüm sütunları kaplamasını istiyorsanız, önce başlığı seçin ve yine "Sütunlar" düğmesine tıklayarak "Bir" seçeneğine tıklayın.

KOLAJ YAPIN:

İnternet'ten veya bilgisayarınızdaki programlardan topladığınız resimlerle ilginç kolajlar yapabilirsiniz. Bilgisayarınızdan bir resim kopyalayıp "Paint" programında kendi yaptığınız bir resmin parçası olarak kullanabilirsiniz. Bunun için, beğendiğiniz bir resmi kopyalayın. "Paint" programını başlatın ve resmi yapıştırın. Resmin bit işlemden geniş olduğunu, bit işlemin genişletilmesini isteyip istemediğinizi soran bir kutu çıkabilir. Eğer çıkarsa "Evet"e tıklayın. Kısa bir süre sonra, resminiz "Paint" penceresinde görünecektir.

Soldaki araç menüsünde sol üstte bulunan "Serbest Şekilli Seç" (Free-Form Select) aracını kullanarak görüntünün kullanmak istediğiniz kısmını kesin. İkinci bir "Paint" penceresi açın. Sonra da yeni açılan "Paint"e kestiğiniz görüntüyü kopyalayın. Bu pencereyi, birkaç görüntüyü ilginç bir şekilde birleştirmek için kullanın. Daha sonra "Paint" araçlarını kullanarak resimlerde değişiklik yapabilir, başka ayrıntılar ekleyebilirsiniz. Bilgisayar programlarındaki ve İnternet'teki resimlerin çoğunun yayın hakkı saklıdır. Bu, bir şirket veya kişinin bu resimlerin sahibi olduğu anlamına gelir. Bunları okul gazetesi gibi bir yerde kullanacaksanız, yayın hakkı sahibinden izin almanız gerekir.

Ege TATOĞLU 8B

HER DİLDE "EVET"

DİLLER	KELİME
AFRİKA DİLİ	JA
ALMANCA	JA
ARNAVUTÇA	PO
AZERİCE	BELİ
BASKÇA	BAİ
ÇEKÇE	ANO
ENDONEZYA DİLİ	YA
ERMENİCE	WJN
ESPERANTOCA	JES
ESTONYACA	JAH
FİLİPİNCE	OO
FİNCE	KYLLA
FRANSIZCA	OUİ
GALCE	İE
GALİÇYACA	Sİ
HAİTİ CREOLE DİLİ	REPONS
HIRVATÇA	LAN SE Wİ
İNGİLİZCE	DA
İRLANDACA	YES
İSPANYOLCA	YES
İTALYANCA	Sİ
LATİNCE	Sİ
LEHÇE	SİC;
LİTVANYACA	TAK
MACARCA	TAİP
MALTA DİLİ	İGEN
PORTEKİZCE	İVA
SLOVAKÇA	SİM
VİETNAMCA	ANO
	VANG

Berkin BERİKMAN 8A

Cenk SOYLU 8C

KÜÇÜK BİLİŞİMCİLER KULÜBÜ

LEGO TASARIMLARI

Can BENER 4A

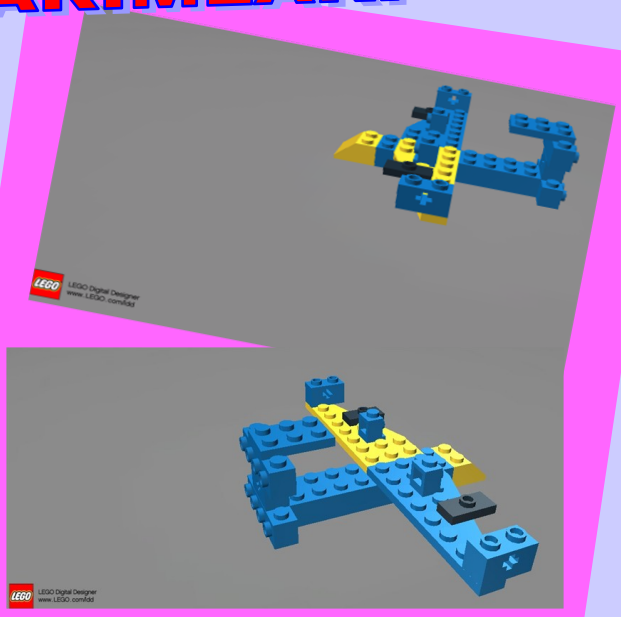

Onur YILMAZ 3C

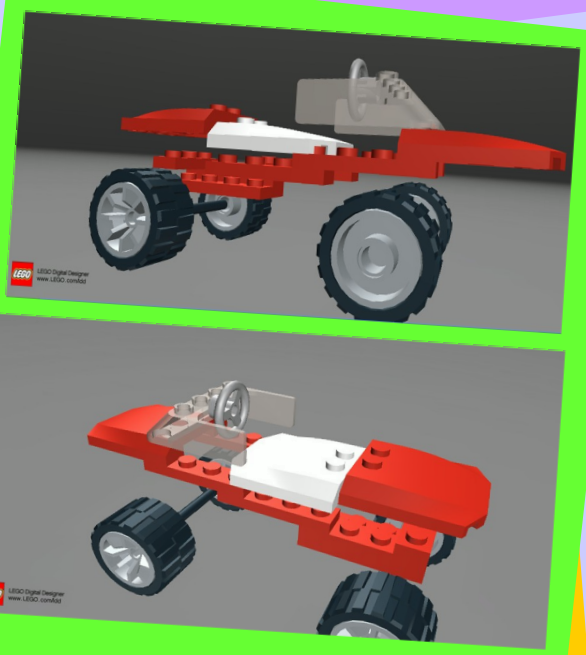

Renç POYRAZ 4B

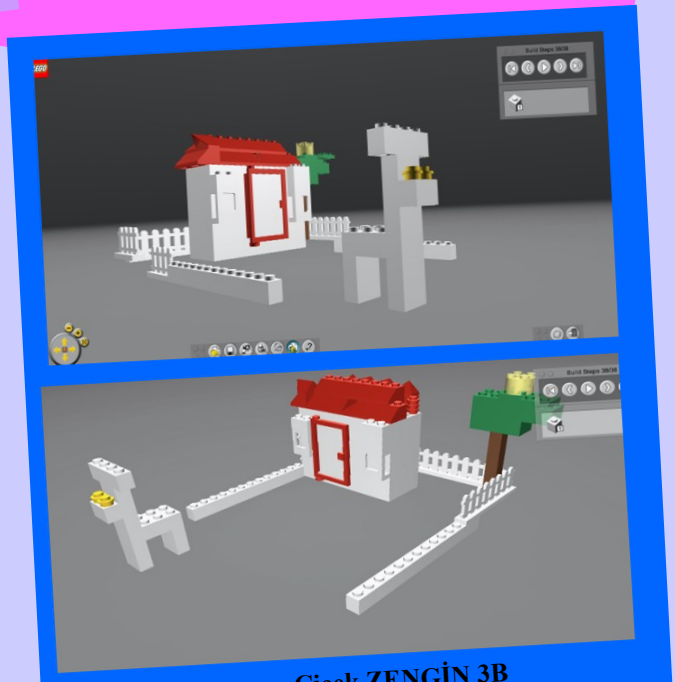

Çiçek ZENGİN 3B

Arda YILDIRIM 4B

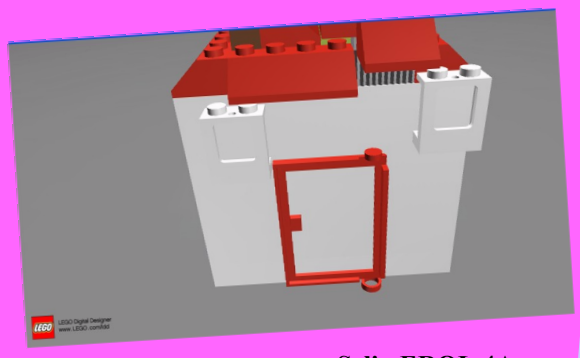

Selin EROL 4A

GÖLÜN KIYISINDAKİ TÜRKÜ:

AŞK VE HIRS

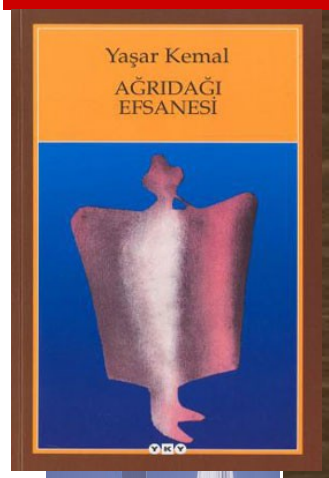

AĞRI DAĞI EFSANESİ ÜZERİNE

Ağrı Dağı Efsanesi, *"Ağrı Dağının doruğuna yakın bir yerlerde, güneybatı yamacında bir göl vardır, adına Küp Gölü derler. Bir harman yeri büyüklüğündedir göl. Som mavi bir sudur. Kuyu gibi. Kırmızı, keskin ışıltılı kayalıkların dibindedir. Her yıl bahar gözünü açar açmaz Ağrı Dağının tekmil çobanları gölün kıyısına gelirler, güneş damgalı kepeneklerini bakır toprağın üzerinde serip gölün kıyısında sıralanırlar, kavallarını çıkarıp doğan günle birlikte 'Ağrı Dağının Öfkesi' ni gün batımına kadar birlikte çalarlar. Ağrı Dağı çobanları güzel kara kederli gözlüdürler. Uzun çok güzel parmakları vardır. Bazısının gür, altın sakalları dalgalanır. Küçücük bir ak kuş çobanlar kaval çaldıkları sürece üstlerinde döner durur. Gün kavuşunca çobanlar karanlığa karışıp giderler. Ve tam bu sırada da tepede dönüp duran ak kuş gölün üstüne süzülüp iner, kanadını suyun som mavisine daldırır, sonra o da çobanlarla birlikte, karanlığa karışır. Kanadın değdiği yerde göl incecikten dalgalanır, ince dalgalar genişleyerek gelir, bakır kıyılara vururlar. Sonra, iri bir atın gölgesi gölün üstüne düşer, süzülür gider."* roman boyunca sık sık tekrar edilen bu motif ile başlar; çünkü dünya kurulduğu, ilk hikâyeler söylenmeye başladığı andan itibaren ordadır Ağrı Dağı. Ne çok şey bilir, ne az konuşur. Dimdik bir baş ve geçit vermez bir yoldur o. İşte o dağ dengbejlerin sesinde, kavalın nağmesinde şekillenen acıklı bir türküsün doruğudur. Onun sesinde uçurumlar, çığlar, ayaz gece, yıldızlar, ay ışığı patlar ve dağ bütün hışmıyla yürür. Peki, nereye gider? Ahmet ile Gülbahar'ın aşkının yanına mı, Mahmut Han'ın zulmünün karşısına yoksa Memo'nun suskunluğunun sonuna mı? İşte tüm bu destansı öğelerle şekillenen Ağrı Dağı Efsanesi, geleneklerin gücünü, aşkın büyüklüğünü ve hırsın bir insana yaptırabileceği zulmün sınır tanımazlığını anlatır.

Roman, Ahmet'in evinin önüne gelen kır bir atın geleneklere uygun olarak kabul edilmesi ile başlar. Bizim kültürümüzde önemli bir yer tutan at, bir anlamda da güzelliğin ve gücün simgesidir. Atın sahibi Beyazıt Paşası Mahmut Han da gücünün sembolü olan bu güneş suretli atı ne pahasına olursa olsun almak ister. Bu uğurda da, yaşadığı yörenin yüzyıllardır ruhuna işlemiş geleneklerini hiçe sayar, istediğini elde etmek için nüfusunu kullanır. Otoriteye karşı koyamayan Kürt Beyleri de Han'ın isteklerini yerine getirmek için uğraşır. Kürt Beyleri bir yandan geleneklere sıkı sıkıya bağlı olan halkın tepkisini geçmemek için uğraşırken bir yandan da Beyazıt Paşası Mahmut Han'ın öfkesinden korkarlar; çünkü Osmanlı'yı temsil eden Mahmut Han, taşıdığı "paşalık" unvanı ile gücünü Osmanlı'ya dayandırarak ve zulmü ile nam salarak herkesi kendine boyun eğdirir. Onun zulüm yapmadaki korkusuzluğu insanların korkusu olur. İstediğini elde etmek uğruna kendi kızını bile öldürmeyi düşünen bu adam için sahip olduğu ünvan her şeyden önemlidir. Denilebilir ki Mahmut Han tüm inanışları, atasını ve geleneklerini göz ardı ederek hırsının peşinden gider ve bu yolda karşına çıkan her engeli yakıp yıkmaktan çekinmez.

Romanın başında karşımıza çıkan ve uzun betimlemelerle verilen bu paşa atı aslında Gülbahar ve Ahmet'in aşkına giden yolda aşılmaz engeldir bir anlamda. Aynı zamanda da bu aşkın başlamasına neden olan kutsal bir işarettir. Romanın bir yerinde de Ahmet: "*Demek at bunun için geldi de kapımda durdu. Demek Tanrı böyle yazmış. Bu at, bu kız bana Tanrı'nın, Ağrı'nın armağanıdır. Buna layık olmak gerek.*" diyerek kutsallaştırdığı bu aşk için mücadele edeceğini söyler. Zaten "*Ahmet'in sarışın, kıvır kıvır, altın sarısı pırıltılı sakalı uzundu, dalga dalgaydı. Kirpikleri, iri, duru mavi gözlerine bir kederli özlemi katıyordu. Uzun boyluydu Ahmet. Saçları kıvır kıvır alnına dökülüyordu. Uzun, ince yüzü, yaralı bir karacanın acılı yüzünü anımsatıyordu. Bütün insanların kederi, özlemi, tutkusu gelmiş de bu yüze birikmiş. Bir düşte, bir büyüdeydi Ahmet. Aydınlık bir buğu ardındaydı yüzü.*" betimlemesiyle destanlaştırılan Ahmet, ancak Han'ın diğer kızlarından çok farklı olan ve "*Gülbahar orta boylu, dolgundu. Duru, açık bir teni vardı. Buğday benizliydi. O,kız kardeşlerinden başka türlüydü. Ağrı Dağı kadınları gibi üst üste dökmeli fistanlar giyer, saçlarını kırk örgü yapardı. Gerdanlığı altındı. Ayak bileklerine Ağrı Dağı kadınları gibi altın, inci, zümrüt halhallar takardı. Çok zekiydi. Az konuşur, hep inceden gülerdi.*" diye betimlenen Gülbahar'a aşık olabilirdi; çünkü ikisi de sıradanlığın dışına çıkmış insanlardır.

Ahmet ile Gülbahar'ın aşkı tüm geleneksel aşk hikâyeleri gibi başlar. İkisi de birbirini tanımaz, ilk görüşte aşktır yaşadıkları; ancak ruhları birbirine dokunur. Söz yoktur, konuşan sadece gözler ve kalptir. Bu yüzden yaşanan her şey daha derin ve anlamlı gelir. Bununla birlikte tüm geleneksel aşk hikâyelerinde olduğu gibi Ahmet ve Gülbahar'ın aşkında da engeller vardır. Burada yine kızın zalim babası, hırsının ve iktidarının esiri olmuş Mahmut Han iki sevgilinin kavuşmasını engellemek için her yola başvurur.

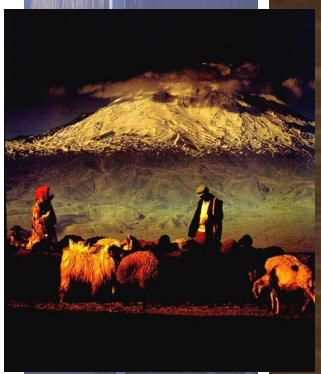

Romana ustaca yerleştirilmiş bir yardımcı karakter de Memo'dur. Memo Gülbahar'ı Ahmet'e kavuşturan bir köprüdür; fakat onun bu tehlikeli işi yapması ve bu zamana kadar tüm emirlerine itaat ettiği Mahmut Han'ı hiçe sayması bir aşk uğrunadır: Gülbahar'a beslediği karşılıksız aşk. Gülbahar kendisinin her isteğini yerine getireceğini bildiği Memo'nun aşkını kendi aşkını özgürlüğe kavuşturmak için kullanır; fakat sonuçta o da aşkına kavuşamaz.

"Şu insanlar, şu dünyada var oldukça her şeye akıl erdirecekler, kartalın uçuşuna, karıncanın yuvasına, ayın, günün doğuşuna, batışına, ölüme, kalıma, her şeye akıl sır erdireceklerdir. Karanlığa ışığa, her şeye, her şeye akıl erdireceklerdir, tek insanoğluna güçleri yetmeyecek. Onun sırrına ulaşamayacaklar." Belki biz de bu yüzden Mahmut Han'ın hırsına, Gülbahar'la Ahmet'in aşkına, Memo'nun suskunluğuna, Demirci'nin dostluğuna ve Sofi'nin bilgeliğine akıl erdiremeyeceğiz.

Serap GÖKCAN KUTLU
TÜRKÇE ÖĞRETMENİ

AZTEKLER

Aztek Krallığı hakkında herkes az ya da çok bilgi sahibidir. Orta Amerika'da bugünkü Meksika'dan, Arjantin'in kuzeyine kadarki coğrafyaya hükmeden bir imparatorluk kuran Aztekler, kendilerine has tarım teknolojilerine, üstün bir astronomi bilgisine ve ilginç bir dine sahiptiler. Aztekler hakkında en çok bilinen şey, insan kurban etme törenleridir. Bölgeye gelen İspanyollar, Aztekler'in bu geleneklerini görünce dehşete kapılmışlar ve buna bir anlam verememişlerdir. Aztekler'e göre, Tanrı her daim sinirlidir ve gazabını hiçbir zaman geciktirmez. İnsanlara acı çektirmek ve onları cezalandırmak için çok büyük bir isteğe sahiptir. Ayrıca güneş de her gün doğması için kendisine kurban verilmesini istemektedir. Bu sebeplerden dolayı Aztekler, kendilerini her gün Tanrı'ya ve güneşe kurban vermek zorunda hissetmişlerdir. Bunu da hiçbir zaman aksatmadan yapmışlardır. Aztekler, savaş sırasında düşmanlarını öldürmeyip esir almaya çok büyük özen

gösteriyorlardı. Bunun sebebi ise yukarıda bahsettiğimiz insan kurban etme ayinlerine her gün insan karşılamanın, nüfusu uzun vadede büyük zarara uğratacak bir uygulama olması idi. Aztekler de savaşları bu zarardan kaçınmak için yapıyorlardı. Savaşlarda düşman savaşçılarını öldürmek yerine onları esir alıyorlar ve ileride yapacakları törenler için bir nevi stokluyorlardı. Aztekler'in kurban olarak seçtikleri insanların kalpleri, rahipler tarafından sökülüp çıkarıldıktan sonra tapınaktan aşağı fırlatılırdı. Rahip kalbi çıkardıktan sonra kurban etinden bir lokmayı ağzına atar, biraz da kanından içerdi.

Aztekler'de hayat statü üzerine kurulmuştu. Dolayısıyla kimin ne giyip ne takıştırdığı çok önemli idi. Eğer, fakir bir adam zengin kıyafetleriyle yakalanırsa evi yıkılıyor, ikinci defa yakalanırsa idam ediliyordu. Bu kıyafet kuralına göre; krallar ve asiller uzun pelerinler ve

mücevher takıyor, sandalet giyebiliyordu. Fakirler ise ancak kasık kuşağı takabiliyorlardı. Aztek ülkesine giden İspanyollar, 200 bin nüfusa sahip başkenti birkaç sene içinde hem silah hem de Avrupa'dan getirdikleri çiçek salgınıyla yerle bir ettiler ve Aztekler'den geriye sadece ürkütücü hikayeler kaldı...

Ege TATOĞLU 8B

OSMANLI PADİŞAHLARI

Osmanlı İmparatorluğu'nu toplam 36 tane padişah yönetmiştir.

Osman Gazi Osmanlı Devleti'nin kurucusudur.1258 yılında Söğüt'te doğmuştur.27 yaşında padişah olmuştur.1326'da 68 yaşında ölmüştür. Bu imparatorluk onun ismini almıştır. 7 çocuğu vardır.

Orhan Osmanlı Devleti'nin 2. padişahıdır. Osman Gazi'nin oğludur. Osmanlı sınarlarını genişletmiştir. Dini kahraman anlamına gelen "Şücaeddin" lakabı verilmiştir.

I.Murad Osmanlı Devleti'nin 3.padişahıdır. Sultan unvanı ilk kez onun zamanında kullanılmıştır. Ülkenin sınırlarını genişletmiştir. "Hüdavendigar" unvanını almıştır.

Mehmet Çelebi Osmanlı Devleti'nin 5.padişahıdır.Çelebi lakabını almıştır. Fetret Devri'ni bitirmiştir. Osmanlı'nın 2.kurucusu diye anılır.12 çocuğu vardır.8 tanesi erkek 4 tanesi kızdır.

Osmanlı Padişahları'nın yaşantıları TV dizilerine ve filmlere konu olmuştur. Muhteşem Yüzyıl, Harem, Bir Zamanlar Osmanlı Kıyam gibi dizilerde bu konular ele alınmıştır. Fetih 1453' filmi de tarihimizi konu edinerek izlenme rekoru kırmıştır.

II.Mehmet Osmanlı Devleti'nin 7.padişahıdır. 1453 yılında İstanbul'un Fethi'ni gerçekleşmiştir.Bu fetihte dehasını kullanmıştır.1000 yıllık Bizans İmparatorluğu'nu yıkmıştır. Fetih'ten dolayı Fatih unvanını almıştır.

I.Selim Osmanlı Devleti'nin 9.padişahıdır ve 88.İslam halifesidir. Mısır Seferi'nden sonra halifeliği Osmanlı'ya getirmiştir. İpek ve Baharat Yolu'nu Osmanlı'ya kazandırmıştır. "Yavuz" lakabını almıştır.

Kanuni Sultan Süleyman Osmanlı Devleti'nin 10. padişahıdır. 46 yıl padişahlık yapmıştır. Belgrad, Rodos, Boğdan ve Macaristan topraklarının büyük kısmını ele geçirmiş. Adaletinden dolayı "Kanuni" lakabını almıştır.

Selim Osmanlı Devleti'nin 11.padişahıdır. Hürrem Sultan'ın oğludur. Sarı Selim adıyla anılır. Kıbrıs'ın Fetih'ni gerçekleştirmiştir. Selimiye Camii onun zamanında inşa edilmiştir. Venediklilerle İnebahtı Savaşı'nı savaşını yapmıştır. 1574 yılında ölmüştür.

Can SÖKMEN 8A

BİR YAZAR BİR KİTAP

Bu sefer ele alacağımız ikili Niran Elçi ve kitabı "Adamı Zorla Cadı Yaparlar". Size beş yıllık bir araştırma ve bir röportajdan sonra bu ikiliyi en iyi şekilde tanıtabileceğime inanıyorum. Zaten kendisi annem olur. Onun için pek zor olmadı ama bir gazeteci olarak resmi bir röportaj yapmak olmazsa olmazdı. Onun için aldım kalem kağıdı, oturdum mutfak masasına. Karşımda Niran Elçi, başladık röportaja. Röportajı aldım, evirdim, çevirdim, fırınladım, kaynattım, kızarttım, sosladım, tuzladım, biberledim, sumakladım, nane, kekik koydum ve size bol baharatlı, fazla pişmiş bir yemek olarak sunuyorum.

Peki, kim bu Niran Elçi? Kendisi şu an bir iş kadını. İsmi lazım olmayan bir şirkette çalışıyor. Eve döndüğünde odam toplu olmazsa kızıyor. Kedi koltuğu tırmalarsa kovuyor. (Kedinin ismi Karaböcü değil.) Karnıyarık ve türlü seviyor, beni de sevmeye zorluyor. Mutlu oldu mu tavuk, kızdı mı patlıcan yiyoruz. Her neyse ben yemeklere dalmadan önce resmi bir tanıtım yapayım.

Niran Elçi 1971'de Rize'de doğmuştur. Ortadoğu Teknik Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümü'nden mezundur. Birçok kişi gibi onun da hayatı 2001 krizi ile değişmiştir. Krizden sonra kitaba olan sevgisi onu çevirmenlik, sonra da yazarlığa yöneltmiştir. Kızına yazdığı öykülerin bir kısmı "Karaböcü" serisi olarak yayımlanmıştır.

Daha sonra da bugünkü konumuz olan "Adamı Zorla Cadı Yaparlar" kitabı yayımlanmıştır. En son olarak da bu yıl "Kurabiye Uçan Omlet" adlı kitabı.

Şu an kızıyla İstanbul'da yaşıyor.

Adamı Zorla Cadı yaparlar isimli kitap, sevimli mi sevimli bir kız olan Cimcime'nin cadılık macerasını ele alır. Niran Elçi'nin bu kitapta ele aldığı konu ise günümüzdeki "düz+sarı saç+beyaz ten=güzel" fikri ve bu fikrin kimi çocuklarda yarattığı rahatsızlık hissi. Kitabın kahramanı olan Cimcime, kısa boylu, kıvırcık saçlı esmer bir kız. Okulda ona "cadı" diyorlar. Bu dalga geçmelerden sıkılan Cimcime, sonunda cadı olmaya karar veriyor. İşte, adamı zorla cadı yaparlar! Şirin cadı Cimcime, kendisiyle dalga geçenlere "sihir" yaparak derslerini vererek nam salıyor. Yaptığı sihirler ise tesadüfler ve gözlemler sayesinde oluşuyor.

Niran Elçi'nin yazdığı kitaplar, okuyucunun yaş grubunun kitaptaki karakterlere kendilerini ilişkilendirebilmesiyle farklıdır. Okuyucu kitlesinin problemleri ve hayatından esinlenerek yazılan bu kitaplar, hem okuyucuyu kitabı okumaya çeker hem de bazen kendi sorunlarını çözmelerine yardımcı olur. Yazarın da amaçlarından biri budur. Niran Elçi, okuyucuyu hem üretilenlerden zevk alabilmek hem de üretmenin mutluluğunu keşfetmeye teşvik eden kitaplar yazmaktan çok mutluluk duyan bir yazar. Böyle değerli bir yazarımızın olması çok güzel bir şey. İlginiz için teşekkür ederiz.

Nisan Güneş ELÇİ 7A

KİLİT ALTINDAKİLER

Şimşeğin etrafındaki havanın sıcaklığı güneşten 5 kat daha fazladır.

Bazı kelebeklerin kulakları kanatlarındadır.

Dünyanın en uzun şelalesi olan Angel şelalelerinin boyu üstü üste konulmuş 5 Washington Anıtı' ndan uzundur.

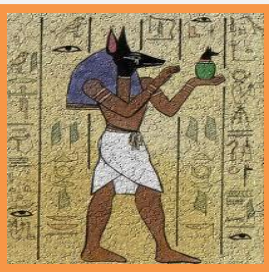

Mısır' daki bir mezarda 4000 yıldan daha eski bir kek bulunmuştur.

Denizyıldızlarının beyni yoktur.

Bir gök balina nefes aldığında su 9 metre yükselir.

Bir teneke kutuyu geri dönüşüme tabi tutmak, bir televizyonu üç saat çalıştıracak kadar enerji tasarrufu sağlar.

En uzun kurşun kalem yaklaşık yedi timsah boyundadır.

Denizanalarının düşmanlarını ya da avlarını görebilecek gözleri, beyinleri yoktur.

Şişe burunlu yunuslar insanlardan daha büyük beyne sahiptir.

Okyanusun ortalama derinliğine ulaşmak için dokuz Empire State Binası' ndan daha fazlasını üst üste koymak gerekirdi.

Bir timsah ömrü boyunca yaklaşık 3000 diş çıkarır.

Bazı solucanlar 31 m'ye kadar uzayabilir.

Bir ağaç evde oynanan en uzun "Monopoly" oyunu 286 saat sürmüştür.

Timsah yumurtalarından sıcakta erkek yavrular, soğukta dişi yavrular çıkar.

Binnur ÖZAY 7C

BEDEN DİLİMİZİN ÖNEMİ

İnsanların konuşurken kullandığımız beden dili çok önemlidir; çünkü bazı insanlara yanlış bir beden dili kullanırsak bizi yanlış anlayabilirler. Bundan dolayı kullandığımız beden diline dikkat etmeliyiz. Beden dilimizi doğru kullandığımız taktirde hedeflerimize daha kolay ulaşmamız mümkündür.

İnsanlar üzerinde beden dilinin çok büyük bir önemi vardır. Bu yüzden biz mimiklerimiz ile beden dilimizi gösteririz. Beden dilimiz bizim sözlerimizi süsler. Kullanılan beden dili kişilerini konuşmalarında büyük yere sahiptir.

BEDEN DİLİNİZİN FARKINDA MISINIZ?

BEDEN DİLİMİZİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER...

Beden dilimizi bir sürü faktörler etkileyebilir. Örneğin renkler bizim üzerimizde bir sürü etki yaratır.

Örnek olarak mavi en popüler renktir. Mavi ile boyanmış olan ortamlar çok koyu olmaz ise üretimi arttırır.

Kırmızı hakimiyeti simgeleyen bir renktir, aşkın rengidir derler.

Kırmızı dikkat çekici bir renk olarak tanınır, duygusal olarak yoğun bir renktir.

Zeytin yeşilini duydunuz mu ? Zeytin yeşili barışı ifade eder. Zümrüt yeşili ise olumsuzluk ifade eder.

Portakal rengi sıcaklık, memnuniyet ve verimlilik gibi duyguları ifade eder.

İLETİŞİM ENSRÜMANLARININ ETKİLEME GÜÇLERİ (%)

Beden dilimizin etkileri

Beden dilimiz bizim her şeyimizdir .

Beden dilimiz ile biz bir bütünüzdür.

Beden dilimiz karşımızdakini çok etkiler.

Beden dilimiz olmazsa hayatımızda sadece konuşma olur. Bu da aynı resimsiz bir tabloya benzer.

Beden dilimizle ilgili bir şey daha vardır; beden dilimiz karşımızdakine duygularımızı ifade eder.

BEDEN DİLİMİZİN AYRINTILARI

- Beden dilimiz karşımızdakine duygularımızı ifade etmekle kalmayıp ona saygı gösterip göstermediğimizi de belli eder.
- Hareketlerimiz ile oluşur beden dili. Jest ve mimiklerimiz de beden dilinin önemli bir kısmını oluşturur.

Yağmur SARITEKE 7A

EFSANELER

Sarıkız Efsanesi

Marmara ve Ege bölgelerini birbirinden ayıran ve genç dağlar grubuna giren Kazdağları'nın en yüksek tepesine Sarıkız Tepesi adı verilmektedir. Bu tepenin adı hakkında pek çok efsane anlatılmaktadır.

Delikanlının biri güzeller güzeli bir kıza aşık olmuş. Kız, evlenme şartı olarak, delikanlıdan gücünü ispatlamasını istemiş. Bu şarta göre delikanlı sırtına yüklenen tuz çuvallarını taşımak zorundadır. Delikanlının sırtına tuz çuvalları yüklenmiş. Yamaçtan tırmanırken çuvallar dengesini kaybetmiş ve delikanlı yuvarlanarak göle düşmüş. Tuzlar ıslandıkça çuvallar ağırlaşmış ve delikanlıyı suyun derinliklerine çekmiş. Köy halkı bu acıya sebebiyet verdiği için kıza öfkelenmişler. Ona yumurtalar atmışlar. "Sarı Kız" adı da buradan kalmış.

Öfkeleri yatışmayan köylüler babasına giderek kızını şikayet etmişler ve onu yok etmesini istemişler. Babası yumurtalara bulanmış kızını alıp tepeye çıkmış. Kızını öldürmeden önce abdest alıp namaz kılmak isteyen baba kızından su bulmasını istemiş. Kız delikanlının boğulduğu gölün suyundan getirmiş. Su tuzlu olduğu için babası yeniden tatlı su bulup getirmesini istemiş. Bunun üzerine kız ayağını yere vurmuş, o anda yerden bir kaynak suyu fışkırmaya başlamış. Durumu gören babası kızının ermiş olduğunu anlamış ve onu öldürmekten vazgeçmiş. Kimsenin zararı dokunmasın diye de suyun etrafını taş duvarla çevirmiş.

Kazdağları'nın zirvesindeki bu kaynak, bugün hala yörede şifalı olarak bilinmektedir. Ayrıca hem Sarıkız'ın hem de babasının öldükleri yerler kutsal sayılmaktadır. Babasının öldüğü ve bugün kabrinin bulunduğu kabul edilen yere Kartaltepe veya Babatepe; Sarıkız'ın kabrinin olduğu tepeye ise "Sarıkız Tepesi" adı verilmektedir. Bu tepelerin ermiş bir kız ile babasına izafe edilmesi ise elbette ki eski Türk inanışlarındaki dağ kültürünün bir yansımasıdır.

Kazdağı'nın zirvesinde bulunan Sarıkız'ın kabri bugün de yöre halkı tarafından ziyaret edilmektedir. Her yıl 14-16 Temmuz tarihleri arasında Akçay'da yapılan Zeytin Festivali'nde Sarıkız da temsil edilmektedir. Ayrıca Sarıkız'ın kabri başında herkesin dileğini yazabildiği büyük bir dilek defteri bulunmaktadır.

* izafe: Bir şeye veya bir kimseye bağlama, mal etme, yakıştırma.

İnci Efra UZUNHEKİM 5A

SENEM'İN GÖZÜNDEN

Bugünün Gençleri Neden EMO?

Ben dört yaşıma kadar tek çocuktum. Ailemin ilgisi için öyle ağlayıp sızlanıp oflayıp puflayıp bir de odama kapanmama hiç gerek yoktu. Zaten annem eve geldi mi, doğru benim yanıma koşardı. Günü oynamakla geçirirdik. Annem, ben, babam ve balığımız Ayşegül… Gerçi o bizimle oynamazdı; ama olsun. Sonra evimize bir mahlûk daha geldi. Bu sefer onun, benim küçük kardeşimin ilgi çekmek için bir çaba sarf etmesine gerek olmadığını anladım. Annemler onunla fazlasıyla ilgileniyordu zaten. Fakat kardeşimle beraber benim de sızlanmalarım başladı. Kardeşime ilgi gösteriliyordu da… Bana niye daha çok gösterilmiyordu? Bu sızlanmaların süresi bir kelebeğin yaşantısı kadar kısa oldu. Bunun sebebi, ne yaparsam yapayım, kardeşimin benim de ilgimi çekmesiydi.

İlginin de bir sınırı vardır ama. Bu sınırı geçmeye çalışırsanız, geri teper. Bazıları aileler vardır ki, hiç ilgi göstermezler. Bu ailedeki bir eksikliktir. Sevgisiz bir aile oluşumu sağlar. Bu tür ilgisizlik, fazla ilgi gösterilmesinin yanında hiçbir şeydir. Sürekli ve durmaksızın ilgi gören çocuklar, ilgi sınırı aşıldığı için yalnızlığa gereksiz bir sebep duyarlar. Onlar, bir süre sonra bu istekten dolayı yalnızlaşırlar ve herkesi yalnızlığı sevdikleri gibi saçma sapan bir düşünceye inandırırlar. En kötüsü depresif bir ruh haline bürünürler. Bu ruh halinin kimseye bir faydası da yoktur.

Yalnızlık öyledir ki, yalnız olmadan insanların değerini bilemezsiniz. İşte bu nedenden dolayı, bir süre sonra yalnızlıktan bıkar insan. Yalnızlık insanın oyuncağıdır çünkü insan evirir çevir yalnızlığı… Bir, iki oynar, belki de havaya atıp tutar; ama sonunda geri bırakır. Bir daha da yüzüne bakmaz. İşte bu olunca da insan ilgi ister. Fakat bu insanlar ilgi çekemezler. Sonunda yine yalnız, mutsuz ve depresif ruh halleriyle baş başa bir şekilde kalırlar ortada. Kimsesiz. Artık dertler de tasalar da onların başındadır. Acı sadece onlarda konaklanır. Onlar artık "EMO" dur.

Şu an bile duyuyorum, Çengelköy'de bir kız oturuyor parkta, acıların çocuğu gibi ve bağırıyor:

"ACI GİTSENE BAŞIMDAN BE!"

Fakat ne çare… Onlar bu "EMO" kimliğine bürünmüş, kendilerini kurtarmak çok zor bir hamle…

Buna göre "EMO" nun açılımı: **Ergen-Mutsuz-Olanlar**

Hayat bir rüya! Nasıl olur da insan rüyayı kâbus sanar? Bindik bir hayale; ama gidemiyoruz alamete! Şu "EMO" lar da bir âlem yahu!

Senem Ela YURDAKUL 7A

Benim Sporcum
ALEX DE SOUZA

Türkiye'de birine "10, 20, kaptan" denilince aklına bir şey geliyorsa hem de Fenerbahçe'yle ilgiliyse anlayın ki o Alex De Souza'dır. Türkiye'ye gelişi, yaptıkları, yapmak istedikleri fakat engellerden dolayı aşamadığı bir çok şey ve ülkesine geri gidişi… O bizden biriydi. Türkiye'ye geleceğine çok kişi inanmamış hatta "imkânsız" demişler; ama sanırım şu sözü unutmuşlar: "Her şeyin bir ilki vardır." Futbol adına Fenerbahçe'ye çok şey katmış bir adam. Bir gün olsun yenilgiye karşı çıkmamış, takımının yüzünü yere eğdirmemiş bir adam. Hatta basın toplantılarına çıkıp "Maçı kazanan tarafı daima tebrik ederim, onlar bizden daha iyi bir iş yapmıştır ki maçı kazanıyorlardır." diyen bir adam. Yıllarca diğer takımlar futbolcu değil, sana rakip aradı ama bilmiyorlar ki efsanelerin eşi benzeri yoktur. Senin maçtayken yaptıkların beni, annemi hatta hepimizi heyecanlandırıyordu. Frikik sonrası topun başına geçip ellerini beline koyup kaleye bakışın, Arena'da attığın golde oğluyla babayı kanepeden düşürdüğün golün, aklımızın almadığı belki o anlık bilincimizi yitirdiğimiz Samsun golünde kale arkasından bakan tüm tribünün, sayamadığım diğer tüm gollerin.

Az mı 8 yıl, 340 maç, 172 gol.. Herkesin bir gün gideceği gibi sen de gittin; ama dur, sevdaya dahilse ayrılık biz bunu veda saymadık. Gidişinde de yine tüm takımın taraftarlarını sen topladın bir araya, hiç bir kimsenin başaramadığını yine sen başardın. Zaten hikâyelerde de gemileri hep en son kaptanlar terk ederdi. Ama biliyoruz bir gün yine buluşacağız. Ben küçükken bana de Souza denildiğinde Alex demeyi, "Kaptan kim?" denildiğinde Alex demeyi, 20 ya da 10 denildiğinde Alex demeyi senin sayende öğrendim. Benim kalbimde senin çok büyük bir yerin var. Yaptığın her şey bir film şeridi gibi. Senin için Sabiha Gökçen'i de yaktık, Beykoz'u da, Saraçoğlunu'da belki gidişinde yüzler olduk belki de binler ama milyonların kalbini sana getirdik. Dedem babama Lefter'i anlatmış, babam bana Rıdvan'ı anlattı, ben de çocuğuma seni anlatacağım Alex!

Mina ALTUNBÜKEN 7B

EURO 2008

Evet, Milli Takım tarihimizde şampiyonluklarımız yok; ama bazı uluslararası turnuvalarda çok önemli başarılarımız var ve bundan dolayı ister istemez "Milli Takım"dan beklenti içine giriyoruz. Mesela EURO 2000 Çeyrek Finali, 2002 Dünya Kupası 3.lüğü, EURO 2008 Yarı Finali. Özellikle de bu başarıları yakın dönemde elde etmişken alınan istikrarsız sonuçlar nedeniyle bir arpa boyu yol alamadık, ama yine de gerçekten bu turnuvada büyük bir başarı elde ettik ve Avrupa'da 3. olduk. Şimdi bu başarıları tekrar etmek en büyük arzumuz .

Maçların başından beri yeteneksiz ve teknik bilmeyen Türk takımı son dakikalarda şansı ve kurnazlığı sayesinde yari finale kadar gelmeyi başardı, diyor futbolun atası İngilizler.

Fatih Terim

Fatih Terim (d. 4 Eylül 1953, Adana), defans mevkiinde oynayan "İmparator" lakaplı ve "Commendatore" unvanlı Türk teknik direktör ve eski futbolcu. Şampiyonada Milli Takım yarı finale yükseldi.Yarı finalde Türkiye, Almanya 'ya 3-2 yenilerek elenmiştir.

Burak HENDEKLİ 8A

FUTBOLDA 2012

TOP 10 TRANSFER

1. Van Persie (Arsenal-M.United 30.700.000 euro)
2. Zlatan İbrahimovic (Milan-PSG 21.000.000 euro)
3. Thiago Silva (Milan-PSG 42.000.000 euro)
4. Eden Hazard (Lille-Chelsea 40.000.000 euro)
5. Jordi Alba (Valencia-Barça 14.000.000 euro)
6. Shinji Kagawa (Dortmund-M.United 16.000.000 euro)
7. Luka Modric (Tottenham-Real Madrid 30.000.000 euro)
8. Marco Reus (B.Möchengladbach-Dortmund 17.100.000 euro)
9. Lukas Podolski (Köln-Arsenal 12.000.000 euro)
10. Oscar (Internacional-Chelsea 32.000.000 euro)

TOP 11

İker Casillas (Real Madrid)
Gareth Bale (Tottenham)
Thiago Silva (PSG)
Pique (Barcelona)
S.Ramos (Real Madrid)
İniesta (Barcelona)
E.Hazard (Chelsea)
C.Ronaldo (Real Madrid)
Neymar (Santos)
L.Messi (Barcelona)
Falcao (Atletico Madrid)

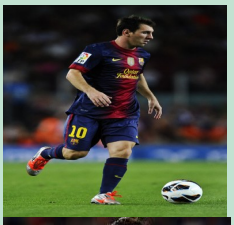

CHAMPS

UEFA ŞAMPİYONLAR LİGİ ŞAMPİYONU: CHELSEA

UEFA AVRUPA LİGİ ŞAMPİYONU: ATLETICO MADRID

TÜRKİYE LİGİ: GALATASARAY

İNGİLTERE LİGİ: M.CITY

İSPANYA LİGİ: REAL MADRID

İTALYA LİGİ: JUVENTUS

FRANSA LİGİ: MONTPELIER

ALMANYA LİGİ: B.DORTMUND

Can SÖKMEN 8A

2012 LONDRA OLİMPİYATLARI

İYİSİYLE KÖTÜSÜYLE 2012 LONDRA OLİMPİYATLARI

MADALYA SIRALAMASI

Madalya Tablosu

2012 | Tüm zamanların

#	302/0 Etkinlik				Topl.
1	USA	46	29	29	104
2	CHN	38	27	22	87
3	GBR	29	17	19	65
4	RUS	24	25	33	82
5	KOR	13	8	7	28
6	GER	11	19	14	44
7	FRA	11	11	12	34
8	ITA	8	9	11	28
9	HUN	8	4	5	17
32	TUR	2	2	1	5

OLİMPİYATLARDA TÜRKİYE

Atletizim 1500'de Aslı Çakır Alptekin birinci, Gamze Bulut ise ikinci oldu.

Rıza Kayaalp grekoromen güreşte üçüncü oldu.

Tekvandoda Nur Tatar ikinci, Servet Tazegül ise birinci oldu.

OLİMPİYATLARDA KIRILAN BAZI REKORLAR

Kadınlar 400 metre bireysel karışıkta 16 yaşındaki Ye Shiwen, 4:28.43'lik derecesiyle dünya rekoru kırdı.

ABD'li yüzücü Rebecca Soni, Londra'da 200 metre kurbağalama yarı finalinde 2:20.00'luk derecesiyle dünya rekoru kırdı ve altın madalyanın sahibi oldu. ABD'li yüzücü bir gün sonra gerçekleştirilen 200 metre kurbağalama finalinde kendisine ait dünya rekorunu 2:19.59'a geliştirdi.

Tianna Madison, Allyson Felix, Bianca Knight, Carmelita Jeter'den oluşan ABD Kadın 4x100 Takımı, finalde koştuğu 40.82'lik derece ile dünya rekorunu eline geçirdi.

Nesta Carter, Michael Frater, Yohan Blake, Usain Bolt'un yarıştığı Jamaika takımı, ABD ile girdiği madalya mücadelesinden 36.84'lük yeni bir dünya rekoru çıktı.

ABD basketbolda , Nijerya'yı 156-73 mağlup etti ve olimpiyat tarihinin bir maçta en çok sayı atma rekorunu kırdı.

Cenk SOYLU 8C

MANCHESTER UNITED

•Manchester United FC İngiltere'nin şehirlerinden biri olan Manchester şehrinde bulunan ve Premier League' de mücadele eden bir futbol kulübüdür. Takımın renkleri kırmızı ve siyahtır. Takımın lakabı "Kırmızı Şeytanlar'dır". Takımın Stadyumu Old Trafford' dur.

• Teknik Direktörleri Alex Ferguson' dur. Alex Ferguson kulüp tarihinin en başarılı teknik direktörüdür.

• 80.000.000 £ bedelle Real Madrid'e satılan Cristiano Ronaldo futbol tarihinin en pahalı futbolcusudur.

•Manchester United'ın geçmişten bu yana büyük bir rekabet içinde bulunduğu üç kulüp vardır: Liverpool, Manchester City ve Leeds United. Bu rekabetlerin içerisinde en büyüğü ise İngiliz futbolunun United ile birlikte en başarılı ve en popüler kulübü olan Liverpool rekabetidir. Bu rekabet ilk zamanlar Kuzey-Batı çekişmesinde ibaret iken endüstriyel zamanlarla birlikte dünyanın en seçkin liman kentlerinden biri olan Liverpool ile tekstil sanayinin önemli kentlerinden olan Manchester arasındaki bir rekabete dönüşmüştür. Ayrıca bu rekabetin geçmişinde çeşitli şiddet olayları da olmuştur. Bunun en ünlüsü ise 1996 Federasyon Kupası finalinde Manchester United futbolcusu Eric Cantona'ya bir Liverpool taraftarının tükürmesi ve ardından çıkan olaylardır. MUFC'nin, Leeds United ile olan rekabeti ise Güller Savaşı'na atıf yapılarak '"Gül Rekabeti" adıyla bilinir.

•Bağımsız bir araştırma şirketi olan Football Fans Census'a göre Leeds ve Manchester United taraftarları İngiltere'nin en ateşli ve en kulübüne bağlı taraftarlarıdır.

•Manchester United, dünyanın en popüler futbol kulübü ve iç saha maçlarını Avrupa'nın en yüksek taraftar ortalamasına oynayan kulüptür. Kulüp, her yıl yaz aylarında dünya çapında turne düzenlemekte ve gidilen ülkelerin futbol kulüpleriyle karşılaşmaktadır. United'ın dünya çapında 75.000.000, diğer araştırma şirketlerine göre ise 333.000.000 taraftarı bulunmaktadır.

•Geçmiş yıllardaki önemli oyuncuları George Best, Eric Cantona, David Beckham, Cristiano Ronaldo, Bobby Charlton vb. önemli yıldızlardır.

•Takım İngiltere' nin en başarılı futbol kulüplerinden biridir.

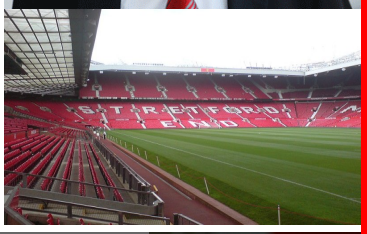

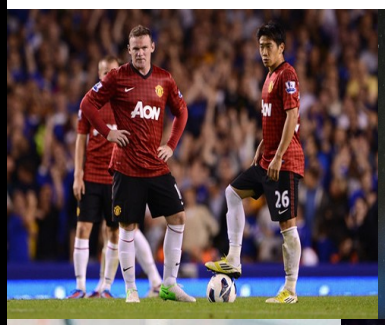

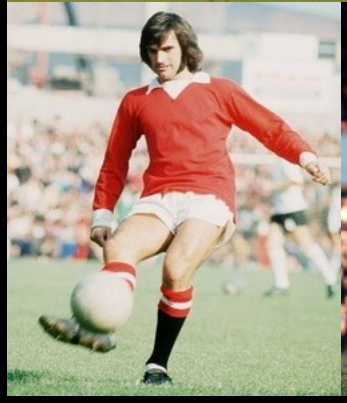

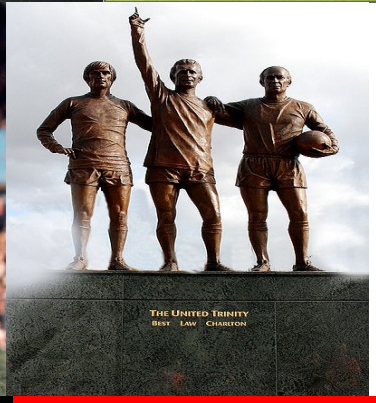

Emre SÖKMEN 8B

BULMACA

Kareleri verilen komutlara göre boyayarak ilerleyelim. Hangi harflerin çıkacağını bulalım.

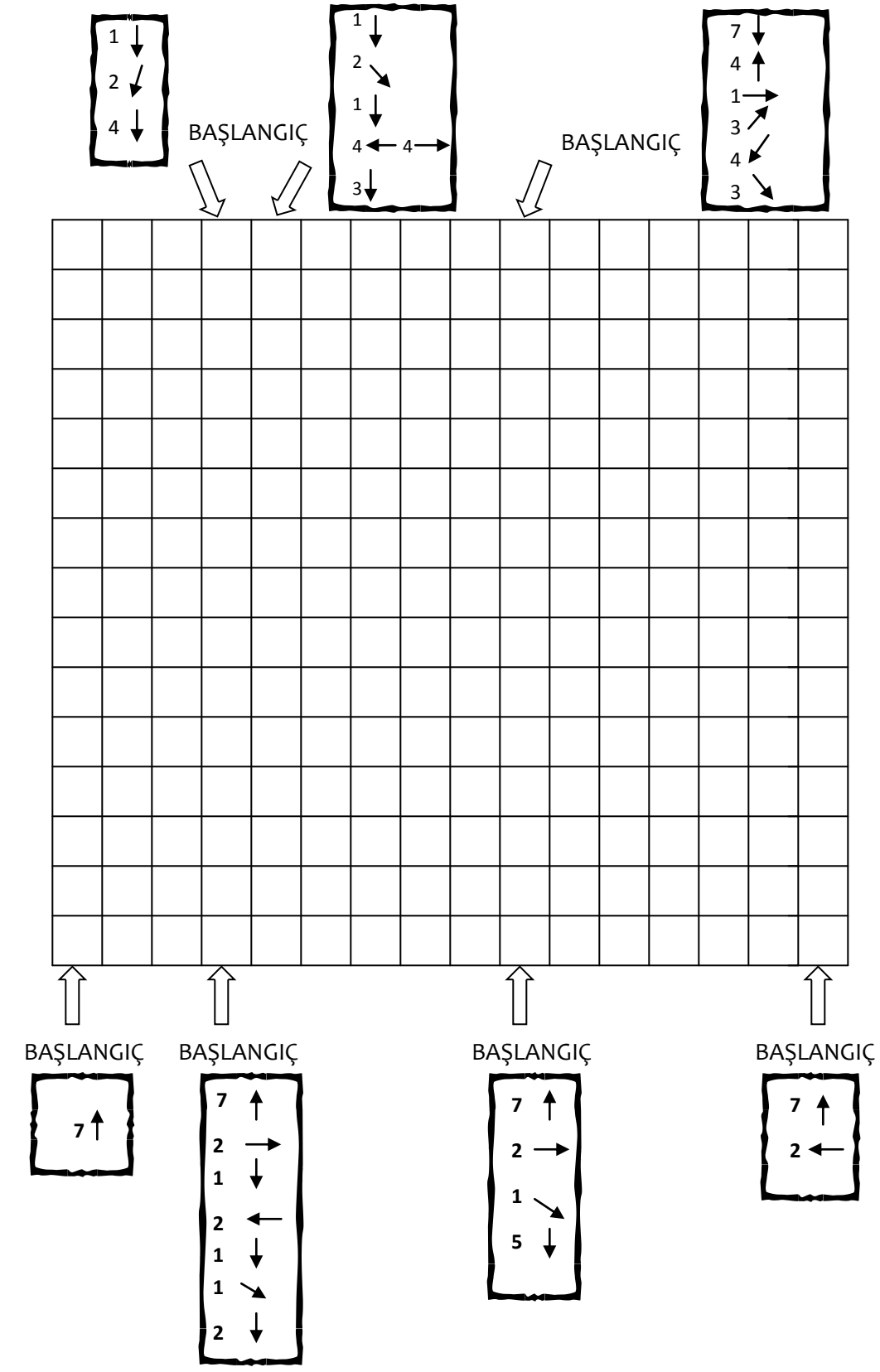

Ege TATOĞLU 8B

1

1	↑
1	←
1	↑
1	←
1	↑
1	←
1	↑
1	←
1	↑
1	←

2

1	↑
1	→
1	↑
1	→
1	↑
1	←
1	↑
1	←
1	↑

3

1	↑
1	→
1	↑
1	←
1	↑
1	→
1	↑
1	←
1	↑
1	→

Yukarıdaki komut listelerini inceleyin. Şekillerin altına ait oldukları komut listesinin numarasını yazın.

Onur TUNÇ 8A

KIRMAK

Bugün alarm ısrarla çaldığında dahi kaldırmadı başını. Mavi yorganının içine iyice sokuldu. Çiçekli yastığını başının üstüne koydu hatta. Yüz vermedi gün ışığına. Önemli toplantılarını, yalayıp yutması gereken raporları, bir solukta ezberlemesi gereken analizleri, son rötuşlarını tamamlaması gereken sunumlarını unutmak istedi. Yatakta sağa sola döndü. İki dirhem bir çekirdek giyinmek, saçlarını özenle taramak, güzel görünmek için uğraşmak istemiyordu. Kahvaltıyı hazırlamak, buz gibi havada arabayı ısıtmak, bir türlü ilerlemeyen trafikte saatlerce araba kullanmak istediği son şeydi bugün.

Bugün alarm ısrarla çaldığında dahi kaldırmadı başını. Mor yorganın içine iyice sokuldu. Çizgili yastığını başının üstüne koydu hatta. Yüz vermedi gün ışığına. Matematik sınavını, yalayıp yutması gereken Türkçe kitabını, bir solukta ezberlemesi gereken tiyatro metnini, son rötuşlarını tamamlaması gereken yazılarını unutmak istedi. Yatakta sağa sola döndü. Tertemiz okul formasını giyinmek, saçlarını özenle taramak, arkadaşlarına hoş gözükmek için uğraşmak istemiyordu. İlle de kahvaltı yapmak, buz gibi havada dışarıda servisi beklemek, trafik yüzünden gecikmemek için erkenden gelen servisle, bilmem kaç dakika önce gittiği okulunda herkesin tek tek gelişini izlemek, istediği en şey şeydi bugün.

.....

Keşke diye geçirdiler içlerinden. Keşke bari bugün. Keşke diye kapattılar gözlerini. Keşke birlikte…

.....

Yosun kokusuna sessizlik eşlik ediyordu sahilde. Köpeklerden kaçmış kedi yavruları vardı ağaçların tepelerinde. Hiç çocuk, genç yoktu sinemaların içinde. Müşteri azken daha bol koyuyorlardı mısırları. Daha lezzetliydi kaçamak günün yemekleri. Bitter çikolatalı pastaların arası çileklerle doluydu mesela. Abur cubur kesinlikle daha sağlıklı görünüyordu göze. Vapurların arkasından uçan martılar, onlara atılan simitleri kapmakta ustalaşmışlardı. Simitçinin önünde kuyruk oluyordu takım elbiseli insanlar. Vapurda kalorifer yanı kapmak için koşturuyorlardı. Kalorifer yanında kitap okurken uyuyordu insan. Uyuyakalmış vapur insanlarına inat, şehir kıpır kıpırdı oysa. Gezmelik. Bir tek toz yoktu eskicilerin yıllanmış mobilyalarının üzerlerinde. Eskiciler bir sürü hikâyeler biliyorlardı. Ara sokaklardaki binaların teraslarına çıkarken merdiven tırabzanları sallanıyordu bazen. İnsan ürküyordu terastaki manzarayı görene kadar. Zaman iki toplantı arası, beş teneffüste bitmiyordu aslında. Öğretmen öyle deyince, müşteri böyle deyince değişmiyordu, durmuyordu hemen dünya bir anlığına bile olsa. Sokaklarda onca hayatın içinde kayboluyordu zaman. Uzuyordu, akıyordu, geçiyordu. Geçiyordu.

...

Alarmın sesi ısrar ediyordu. Giyindiler. Kahvaltı ettiler sakin sakin. Çantaları, dosyaları, bilgisayarları, telefonları bıraktılar koridordaki pufun üzerinde.

Ele ele tutuştular. Elleri sıcacıktı ikisinin de. Yumuşacık. Çıktılar. Bugünlük zaman onlara sadece hayatın aslını hatırlatsın diye...

Özlem KALAÇA YURDAKUL

(Senem Yurdakul'un bir hikayesinden esinlenilmiştir).

ANNE BABA KUMANDASI

Kıllı burun. Çapaklı göz. Patlak dudak. Sinir.

İlle de öğretmene söylemesi mi lazımdı? İlle de koridorlarda haykırması mı lazımdı? Sınıfların önünde, müzik odasında, spor salonunun önünde bağırdı durdu. Hatta müdürün kapısının önüne kadar gitti. Müdür odasından çıktığında gerçekten ağlamak istedim. Yerlere yatmak, yuvarlana yuvarlana ağlamak. Üstümü başımı parçalayarak bağırmak. Müdür başını okşayınca kalakalmış da susmuş hanımefendi. Güvenliğe kadar gidip kafasını dışarıya çıkarıp bağırmasına ne demeli. Hem de bangır bangır. Arabalar bile durdu baktı. Güvenlik müdürü dışarı çıkmasını engellemek için bacaklarından tutunca kaçırıyorlar sandılar valla. Kaç kişi polise telefon etmiştir bilmem. Okulun başı derdi girecek sonunda.

Pırtlı popo, bitli kafa.

"Sus!" dedim. Yalvardım. Rica ettim, tehdit ettim, hatta rüşvet verdim. En sevdiği kalem kutumu verdim mesela. Zürafalı olan. Hani kirpikleri kuş tüyünden. İçinde annemlerin yurt dışından getirdiği 4 renkli kalem olan. "Yok!" dedi. En korktuğu resmi koydum masasına korkutup vazgeçirmek için. Hani dişleri akrep dolu kaplan var ya bir tane, onu… Hani ne zaman görse o hafta uyuyamıyor da annesi annemi arıyor bana kızması için. Onu koydum işte. Sırf korksun da sussun diye. Yaradı mı? Hayır. İlle de haykırdı ortalıklarda.

Çürük diş, pırasa kokulu ağız, bezelye surat.

Herkes peşimde koşturacak. İlle de evlerine götürmeye çalışacaklar beni. Annelerine babalarına da aynı şeyi yapabileyim diye. Hapsedecekler beni. Ayaklarıma zincirler takıp bırakmayacaklar. Sabah kahvaltı yapmak istemediklerinde, akşam pırasaya "Hayır!" derken, ödevleri geciktiğinde anne babaları onların yerine yapabilsin diye, sabaha kadar mısır yiyip "Disney Channel" seyredebilsinler, çikolataya kafalarını gömerken pipetle kola içebilsinler diye... Hapis kalacağım başkalarının evinde. Oysa kumandam olmadan yapamıyorum ben. Düşünerek olmuyor ki... Günlerce uğraştım ben o kumandayı yapabilmek için. Bir sürü malzeme kullandım. Annemin küpelerini, babamın kol düğmelerini, ablamın gizli kutusunu alana dek neler çektim. Yaptığım kumandayı elimden almaya kalkacaklar öğrenince. Üzerimde tepinecek dünyanın bütün çocukları. "Anne baba kumandası" icadım sonum olacak benim.

"Sus!" dedim oysa. " Sadece bizde ve sizdeyken kullanırız." dedim. "Benim anneme tam etki ediyor. Seninkiler için biraz daha ayarlama yaparız, onların küpelerini kullanırız mesela…" dedim. Ama susmadı.

En sevdiğim dostummuş. Şimdi bütün çocuklar öğrendi. Hepsi peşimde. Kumandamı yok etmeliyim.

Annem sevinecek bu işe gerçi ama artık pırasa yemem gerekecek. Ya da mutluyken çikolatalı ekmek yiyemeyeceğim ya da gece yatakta leblebi...Bunlar hayal artık. Ama olsun, sonum olmasından daha iyidir.
Çatlak yumurta. Düdük. Düdük makarnası. Soslu düdük makarnası. Ama en sevdiğimden...
Özledim. Canım arkadaşım benim. Heyecanlandı tabi. Tamam barıştım.

Özlem KALAÇA YURDAKUL

GEZİYORUZ

AYASOFYA

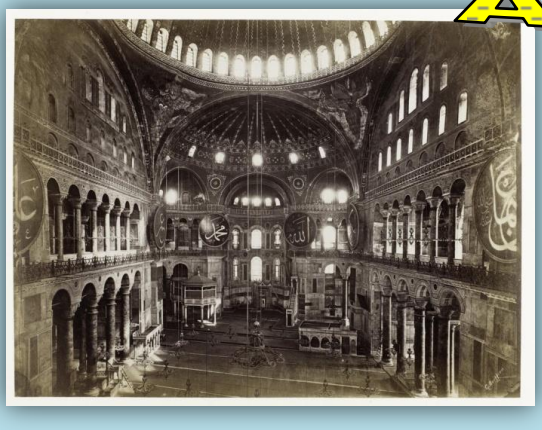

Okulumuzla birlikte Ayasofya Müzesi'ne gideceğimiz öğrenince burayla ilgili biraz araştırma yaptım:

"En çok ziyaret edilen müzeler arasında yer alan Ayasofya; sanat ve mimarlık tarihi bakımından dünyanın en önde gelen anıtlardan biri olup dünyanın 8. harikası olarak gösterilmektedir.

Bugünkü Ayasofya aynı yerde fakat öncekilerinden farklı bir mimari anlayışla yapılmış olan üçüncü yapıdır. Bu yapı, İmparator Justinianos tarafından (527-565) dönemin iki önemli Mimarı olan Tralles'li (Aydın) Anthemios ile Miletos'lu (Balat) İsidoros'a yaptırılmıştır. Yapım çalışmaları sırasında iki baş mimar ile birlikte 100 mimar ve her mimarın emrinde 100 işçi çalıştığı kaynaklarda geçmektedir. Yapımına 23 Şubat 532'de başlanmış, 5 yıl 10 ay gibi kısa bir sürede tamamlanarak büyük bir törenle, 27 Aralık 537' de ibadete açılmıştır.

916 yıl kilise olan yapı, 1453 Yılında Fatih Sultan Mehmet tarafından İstanbul'un fethiyle camiye çevrilerek 482 yıl cami olarak kullanılmıştır. Atatürk'ün emri ve Bakanlar Kurulu'nun Kararı ile ise 1935 yılında Ayasofya müze olarak kapılarını ziyarete açmıştır."

Evet, gezi günü gelmişti. Ayasofya müzesine varmıştık. Burası çok büyük ve güzeldi. Her tarafta kandiller vardı. En büyük kandilin altında dilek dileniyordu. Bu salonda benim en çok dikkatimi çeken tavandaki melekler oldu. Meleklerin hepsinin yüzünde yıldız var, sadece bir tanesinde yok, diğerlerinin yüzü kapalı; çünkü çok sert bakıyorlar. Bu nedenle padişah sadece bir tanesini açmış. Duvarlarda İsa'nın kızlarının isimleri vardı.

Üst kata çıktık, üst katta bir sürü mozaik vardı. Bunlardan bir tanesinin sağ tarafta bir parçası var (Meryem Ana ve İsa). Ayrıca mozaiklerin çoğunun yarısı yoktu. Solda gördüğünüz resimde dilek taşı var. Buraya parmağınızı sokuyorsunuz, bir dilek diliyorsunuz eğer parmağınız ıslanırsa dileğiniz gerçekleşiyor. (Bu bir inanç, belki de gerçekleşmiyordur.) Bu geziyi çok beğendim, bu geziyi düzenleyen öğretmenlerime teşekkür ediyorum.

Alp KESLER 4B

NASA: A HUMAN ADVENTURE

5, 6, 7 Kasım 2012 tarihlerinde uzay çalışmalarına yön veren Amerikan Havacılık ve Uzay Dairesi'nin (NASA), insanoğlunun uzayla ilgili önemli adımlarını bir araya getiren sergisi "Nasa: A Human Adventure" başlıklı sergisine gezi düzenlenmiştir.

Sergide öğrencilerimiz, insanoğlunun uzaydaki 50 yıllık macerasını gözler önüne seren NASA koleksiyonuna ait uzaya gitmiş ve gelmiş 100'den fazla orijinal parça ve çok büyük objeler, insanoğlunun uzay macerasını başlangıcından bugüne, tarihsel anlatımı yanında teknoloji ve donanımı aktaran 300'den fazla özel parçayı, bir uzay istasyonundaki ateşleme rampasından uzay yolculuğuna, soğuk savaş dönemindeki gelişmelere, Neil Armstrong'un aya inişi gibi önemli anlardan kesitlere, uzaya yolculukta kullanılan araçları, aletler ve giyim malzemelerini görme şansı bulmuşlardır.

GEZİDEN NOTLAR

Otobüsteyken nereye gideceğimizi bildiğimden çok heyecanlıydım. Nasa'ya gidiyorduk. Yola çıkmıştık. Kocaman kapılardan geçip rehberlerimizin yanına gittik. Rehberler bizleri iki gruba ayırdı ve müzeyi keşfetmeye o anda başladık. İlk önce aya giden ilk hayvanı gördük, sonra aya giden ilk insanı tanıdık ve daha sonra aya giden ilk insanın kullandığı mekikten ve kullandığı uzay giysisinden parçalar gördük. Uzay mekiklerinin maketlerini gelişmemişinden en gelişmiş olanına kadar geçen süreyi ve kronolojik sıralamasını gördük. Çok değişik mekikler vardı. Nerdeyse benden 400-500 kat büyüktü mekikler. Bazı mekiklerin kalkarken veya tekrar Dünya'ya dönerken yaşadıkları olayları öğrendik. Bu olaylardan biri benim çok dikkatimi çekti. Mekik hiçbir şey olmadan kalkıyor ama Dünya'ya gelirken mekikte bulunan ağar sünger yer değiştiriyor ve olmaması gereken bir yere geliyor ve tam mekik yanaşırken de patlıyor. Gezimiz bitince servislere binip okula döndük.

Dilay Janset HAKKO 6B

Astronotları, uzay mekiklerini ve malzemelerini gördük. Sergi süperdi. Sergi sayesinde uzaya olan ilgim arttı. Rehberimiz ve öğretmenimiz bize çok güzel eşlik etti. Bu şu ana kadar gittiğim en güzel gezi idi. Teşekkürler Irmak Okulları.

Yüce Ata TÜRKMEN 6A

NASA'da ilk olarak iki gruba ayrıldık. NASA'da uzay mekiklerini, uzayda giyinilen giysileri ve yenilen yemekleri gördük. NASA gerçekten görülmeye değer bir yer. Biz bu gezide eğlendik ve yeni bilgiler öğrendik. Ayrıca hediyelik eşya da aldık.

Gülnur Berfu BELELİ 6B

Bence NASA Exhibition çok güzeldi. Hem eğlenceli hem de eğiticiydi. Nasa Exhibition'da:

- **Uzay gemilerinin bölümleri ve onların özellikleri öğrettiler.**
- **Eskiden uzaya giden uzay gemilerin gerçek parçalarını ve o gemilerin maketlerini gösterdiler.**
- **Uzaya çıkan ve/veya Ay'a giden astronotlar hakkında bize bilgi verdiler.**
- **Uzay gemilerinin içinde nasıl yemek yenildiğini, nasıl yatıldığını ve nasıl tuvalete gidildiğini anlattılar.**
- **Uzaya giderken geminin dışında giyilen özel uzay kıyafetlerin gelişimini gösterdiler.**

Bundan fazlası da vardı orada! Bol bol resim çekebildik. Bana sorsan orada olan bazı paçalar tarihi sayılır! Kocaman Atlantis maket uzay gemisinin içine baktık. Geziden herkes mutlu döndü. Umarım yakın bir zamanda yine böyle bir NASA Exhibition'a gidebiliriz.

Melodi BEYNAM 6B

NASA gezisinde ilgimi çeken birçok şey oldu. Bunlardan bir tanesi de Amerika ve Rusya'nın uzaya birbirlerinden önce gitmek için harcadıkları çaba idi. Orada önceden kullanılan uzay roketlerini gördük. Hatta bazı roketlerin gerçek parçaları bulunuyordu. Astronotların uzay giysilerini ve içlerine giyindiklerini gördük. Açıkçası geziye gitmeden önce uzaya gitmenin o kadar da zor olmadığını düşünüyordum ancak artık gerçekten çok zor olduğunu düşünüyorum.

İmge AKTUGAN 5A

Çok heyecanlıydık. Hepimiz uzayı görmüş malzemeleri göreceğimiz için şanslıydık. Gittiğimizde rehberimiz bize her şeyi detaylı olarak anlattı. Sergide gerçek uzay gemilerinin parçaları, uzayda giyilen giysiler, kullanılan malzemeler vardır. Dönüş yolunda hepimiz mutluyduk.

Gözde EMİN 6A

5 Kasım 2012 tarihinde NASA'ya gittik. Orası çok eğlenceli ve eğitici bir yerdi. Uzay ile ilgili birçok şey vardı. Rehberimiz bize her şeyi anlattı. Orada dolaşırken en çok uzayda yedikleri yemekler ve giyindikleri kıyafetler ilgimi çekti. Bu gezide çok fazla yeni bilgi edindim ve eğlendim. Herkese öneririm.

Ezgi EROĞLU 5A

SULTANAHMET GEZİSİ

Merhaba arkadaşlar! Benim adım Nevra.
Size Sultanahmet gezisini anlatacağım:

İlk olarak saat dokuzda otobüse bindik. Bir buçuk saat sonra o civara geldik. Ben biraz heyecanlıydım; çünkü hiç Sultanahmet'e gitmemiştim. Biraz yürüdükten sonra Ayasofya Müzesi'nin içine girdik.

Ayasofya Müzesi'nde gördüklerimiz:

- ✓ Padişah Türbeleri
- ✓ Mozaikler
- ✓ Şadırvan
- ✓ Dilek Sütunu
- ✓ Ayasofya kalıntıları
- ✓ Sibyan (çocuk) Mektebi

Müzede bir rehber bizi gezdirdi. Müzeyi çok güzel buldum. Ayasofya Müzesi'nden çıktıktan sonra biraz yürüdük ve bir açık hava tiyatrosu gördük. Burada yemeğimizi yedik. Yemekten sonra Sultanahmet Meydanı'ndaki gezimize devam ettik. Karşımızda üç tane yüksek dikili taşlar gördük. Bunlar Bizans İmparatorluğu döneminde dikilmiş ve bir tanesi Mısır'dan gelmiş. Eskiden orda yarışlar yapılırmış. Yılanla çevrili olan taş kırılmıştı. Yılan gücü temsil ediyormuş. Ben bundan büyülendim. Sonra biraz daha yürüdük. Sultan Ahmet Camisi'nin bahçesini gezdik, çok renkliydi. Çok çiçek ve ağaç vardı. Sonra, Topkapı Sarayı'na yürüdük, bahçesinden geçtik. Sarayın parkına gittik. Çok yorulmuştuk ama çok güzel bir gezi olmuştu. Sonra otobüslerimize bindik ve okula geri döndük.

Bu gezi "Geçmişimi Ögreniyorum" ünitemiz ile ilgiliydi; çünkü bu gezide İstanbul'un geçmişini tarihi yerlerini gezerek öğrenmiş olduk. Osmanlı dönemindeki evleri, Bizans dönemindeki kalıntıları, padişahların yaşadığı sarayları, camileri ve Arkeoloji Müzesi'ni gördük, gezdik ve öğrendik.

Nevra BAHÇECİ 4B

KALEMİMİZDEN

ANNE KÖPEK

Otomobil çarpması sonucu ölen yavru köpeğin annesi, karayoluna girip adeta ölüme meydan okuyarak yavrusunun yanına gitti. Uzun süre yavrusunun ölüsünü yol ortasında bırakmak istemedi ve dişleriyle ensesinden yakalayarak yavrusunu yolun kenarına doğru götürdü.

Bu görüntü yol kenarındakileri de duygulandırdı. Bir süre sonra gelen ekipler ölü yavru köpek ve annesini aldılar. Yetkililer, anne köpeğin köpek bakımevine götürüldüğünü ve psikolojik bir travma yaşadığını belirttiler. İşte köpek de olsa anne yüreğinin en büyük kanıtı. Biz insanların hala onlardan öğreneceği dersler var, değil mi?

Yüce Ata TÜRKMEN 6A

VAHŞİ DOĞA

Bir gün "Amazon Yağmur Ormanları"na gittim. Şafakta parlayan kırmızı mutluluk veren cisim gibi duruyordu; Güneş. Onun önünde tatlı, ılık bir rüzgârla kuşlar manzaraya gökkuşağı gibi renk katıyordu.

Ağaçların üstünde bir sincap fındık kemirirken anne kurtta ava çıkmıştı. O sırada kafama meşe palamudu düştü. Kafam tıpkı yeni olgunlaşmış bir elma gibi şişti. Yürümeye başladım ve o sırada yavru tilki yanıma yaklaştı, korkudan ağaca çıktım; ama bir de ne göreyim maymun robot gibi dans ediyordu, operacılar gibi çığlık atarak ağaçtan aşağıya atladım. AHHHH! O anda rüyamdan yeni doğan bebek gibi tatlı bir şekilde uyandım.

Emre KOLBAŞI 5B

YENİ YILDA MUTLU ET

Yeni yıl yaklaşıyordu. Kar yağıyordu, hava buz gibi soğuktu. Eda evinde oturmuş yeni yıl için ihtiyaç listesini hazırlıyordu. Eda, oldukça zengin bir ailenin çocuğuydu. 15 yaşındaydı.

Günlerden bir gün gazete okurken bir haber dikkatini çekti. Haber, öksüz çocuklarla ilgiliydi. Eda uzun uzun düşündü. Fark etti ki bu çocuklar yeni yıla yalnız giriyorlar. Bu duruma üzülen Eda, o çocuklara ihtiyaçları olan hediyeleri alarak yardım edebileceğini fark etti. Ertesi gün Eda bu çocuklara bir sürü kıyafet ve oyuncak aldı. Eve döndüğünde aldıklarının hepsini paketledi ve odasının kenarına özenle yerleştirdi.

Günler geçti ve tarih 31 Aralık oldu. Eda en yakın Çocuk Esirgeme Kurumuna gitti. Hediyeleri dağıttı ve oradaki tüm çocukların yılını kutladı. Eda da hediyeleri dağıttığı çocuklar da çok mutlu olmuştu.

Lal ÇATAL 6B

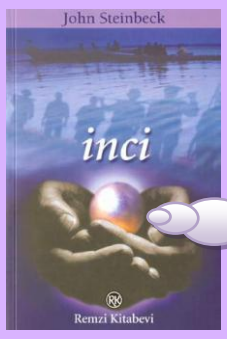

İNCİ

"İnci" romanını okuduktan sonra "yoksulluk" kavramı üzerine düşündük.

Yoksul insan sadece parası az olan değil, hayata tutunma şansı da az olan kişidir. Yoksulluk, yolda geçerken gördüğünü alamamak, üşündüğünde evinde tatlı, sıcak bir soba bulamamaktır. Yoksul insanın bizden tek farkı; önünde bir umut ışığı olmaksızın sadece beklemeleridir.

Ege DENGİ 6B

Yoksulluk, kimimizin biraz bile tatmadığı, kimimizin hayatının ayrılmaz bir parçası... Peki, hiç yoksulluğun ne olduğunu düşündünüz mü? Yoksulluk ihtiyaçlarını karşılayamamaktır. Yoksun kalmaktır, bazen bir sevgiye bazen bir ekmeğe muhtaç olmaktır. Yoksulluk yanında açlık, eğitimsizlik, hüzün ve başka birçok şeyi getirir. "İnci" adlı romanda yoksulluk yüzünden önceden saydıklarımdan bile daha kötü sonuçlarla karşılaşılıyor. İnci adlı roman yoksulluğun etkileri hakkında beni çok düşündürdü. Yoksulluk hiçbir şekilde dalga geçilecek bir şey değildir.

Lal ÇATAL 6B

HAYAT NEDİR?

Hayat... Uzun, uçsuz bucaksız bir yoldur. Engellerle dolu bir yol. Bazen ateşli yollardan bazen kenarı çiçeklerle süslenmiş yollardan geçersin. Yoluna kendin karar verirsin. Nereye döneceğini sen seçersin. Bazen bir engele takılırsın, öyle bir yaralanırsın ki bir daha ayağa kalkamazsın. Ancak bazen hemen kalkıp üstünü silkelersin ve hiçbir şey olmamışçasına yoluna devam edersin. Ama kesin olan bir şey vardır ki her insan bu uçsuz bucaksız yolda, sonunu görmek için koşarken mutlaka en az bir engele takılır. Ancak kalkabilir mi, kalkamaz mı, bunun cevabı, engelin büyüklüğüne, yani hataya ve yapan kişiye bağlıdır.

Ada ÖZTÜRK 6A

GİZEMLİ ÖĞRENCİ

Kısa boylu, ela gözlü, yuvarlak gözlüklü, kıvırcık saçlı bir çocuktu. Küçük, mavi boyalı sınıfımızda kısa, cılız ve narin bedeni ile en arka sırada otururdu; ama tahta da olan bitenleri görebilmek için elinden geleni yapardı. Sınav notları çok iyiydi, ödevlerini düzenli yapar ve zamanında getirirdi. Bizim olamadığımız kadar uslu ve sessizdi. Aslında bu sessizlik bizi hiç sıkmıyordu ve onun da halinden memnun olduğu belliydi. Öğretmenlerin gözdesiydi. Boğuk ve kısık sesi ile öğretmenler dışında kimseyle konuşmazdı. Onunla altı senedir aynı sınıftayız ve ne ben ne o adlarımızı ezberleyebilmiştik, nedeni belli idi: ben onun adını sadece yoklamalarda duyuyordum, o da benimkini. Üç senedir kullandığı mavimsi uçlu kaleminin çıkardığı iç ürpertici ses artık ne onu ne de bizi rahatsız ediyordu. Bu yüzden bizim ona koyduğumuz ad "Gizemli" idi.

Ece KONAK 6B

DOĞA SEVGİSİ

Bir sabah yatağımdan, güneş ışığıyla uyandım.
Açtım penceremi elerimi yukarı kaldırdım.
İçime çektim tertemiz havayı.
Doldurmuştu rengârenk çiçekler doğayı.

Koştum hemen dışarı fırladım.
Tam karşımdaki dağa tırmandım.
Bu dağdaki ağaçlar ufkumu açıyordu.
Her bir ağaç oksijen taşıyordu.

Ahmet Emir ŞENER 5B

SEVİNÇ

Akan suyu severim ben,
Işıldayan suyu severim.
Bir yeşil yaprak,
Bir telli böcek,
Yeşeren tohum,
Güneşte görsem
Sevinç doldurur içimi.

Başak BEYHAN 5B

HAYALİMDEKİ EV

Benim hayalimdeki ev çatı katıyla birlikte üç kattan oluşuyor. Çatı katında rahatça uzanacağım dondurma şezlongum ve ayaklarım için su dolu, genişce bir kap var. İkinci katta yatak odamda şekerden başlığıyla yatağım var. Yatak odamın yanında banyonun içinde minik bir küvet ve alafrangalı bir tuvalet var. Ayrıca tuvalet kapağı en sevdğim renkten. Birinci katta ise mutfak ve salon var. Salonda koltuklar, sandalye ve yuvarlak bir masanın üstünde en sevdiğim çocukluk oyuncağım var. Mutfakta bildiğiniz şeyler olduğundan en dikkatinizi çekecek şeyi söylemek isterim: Şekerden yapılmış raflar… Son olarak bahçede, doğduğumdan beri beni hiç bırakmayan hayvan dostlarım var.

Nazlı DEMİRTAŞ 5A

BENİM HAYALİM

Küçük bir şehir. Ortasında masmavi akan bir göl ve şelale… Etrafında yemyeşil bir orman. Yaşlısından gencine birçok insan var. İki katlı evler, büyük de bahçeler. Her bahçede küçük köpekler var. Çocukların sesleri duyuluyor, kuşlar uçuyor. Gökyüzü masmavi, tek bulut yok. Havada güneş parıldıyor. Benim şehrimde dört tane büyük okul var. Okullarda öğretmenler, öğrenciler, sınıflar, kütüphaneler var. On tane çiftlik var. Çiftliklerde sevimli tavşanlar, yumuşak tüylü kuzular, atlar, tavuklar… İş günleri haftada iki gün, tatiller beş gün. Yaz tatili beş ay. İş saatleri öğlen on ikiden saat dörde. Buradaki insanlar boş zamanlarında bisiklete biner, kitap okurlar. Birçok kütüphane var benim şehrimde. Burada mutluca yaşar insanlar. Burada kavga edilmez, savaşlar yoktur. Mutluca gezer insanlar.

Selen YILDIRIM 6A

RESMİM

Yarın resim yarışmasının sonuçları belli olacak. Çok heyecanlıyım ama ümitli değilim. Düşünsenize onca resim arasından beni seçecekler ha, nafile bana "yeteneklisin" der dururlar. Ben aklıma geleni yaparım onlar:"Bir kuralı var, ona göre yap!" diyorlar. Resim bir sanattır, bir ifadedir, resim sayesinde rahatlayıp nefes alırız. En önemlisi resim kişiye özgüdür. Onu ben yaptım, bana benzeyecek!

Nazlı DEMİRTAŞ 5A

HARİTADA BİR NOKTA

Sınıf panolarında asılı duran koca ülke haritanıza bakınca kendinizi dünyanın merkezinde sanır sonra dünyada ne küçük bir yer kapladığını görünce de hayrete düşersiniz. Dünyada her biri diğerinden farklı ne çok ülke vardır. Hem coğrafi şekilleri hem kültürel özellikleri, dilleri, dinleri, tenleri, sevdikleri, sevmedikleri birbirinden farklı milyonlarca insan… Onları birbirinden ayıran sınırlarda bazen mutlu ve güzel günler geçirerek bazen de sıkıntılar ve acılar çekerek yaşarlar. İşte ben şimdi size anlatacağım ülkeyi onlar huzur içindeyken tanıdım. Çok değil bundan birkaç sene evvel kendimi bilgisayar oyunlarından uzak tutmak için bir oyun icat etmiştim, dünya haritasını elime alıyor. Gözlerimi kapatıp işaret parmağımın değdiği ülkeyi araştırıyor ve ülkeyi anlatan bir yazı yazıyordum. İrlanda, Brezilya, Dominik Cumhuriyeti derken sıra Endonezya'ya gelmişti. Ben de araştırma yapmış ve yazımı yazmaya başlamıştım: "Bazen sık ve tropikal ormanların arasından tüten ince bir baca dumanı, kimi zaman gelişmiş bir şehirden yükselen kalın, siyah fabrika dumanı… El değmemiş ormanlardan, 21. yüzyıl yapılarına kadar her şeyi barındırır Endonezya. Hem doğallık hem de gelişmiş teknoloji ile büyüyen bu güzel ülkede zıtlıkların muhteşem ezgisini duyarsınız. Yarısı köy, yarısı şehir hayatı süren Endonezya halkının bu kadar farklı kültüre ev sahipliği yapması da kaçınılmaz. Bununla birlikte ulusal sloganları "*Bhinneka Tunggal Ika*" olan ülke bunca rengi güzel bir çiçek tarlası gibi bünyesinde barındırır. Tropik ormanlarında birçok hayvan, bitki ve yer şekli barındıran bu ülke, dünyanın en büyük 2. ekosistemine sahiptir ve aynı zamanda dünyanın en kalabalık ülkelerindendir. Dünyada görülesi çok yer var biliyorum; ama eğer bir seyahat tutkunuysanız yolunuzu Cakarta'ya düşürün. Çünkü başkent olan bu görkemli şehir Endonezya ve Güneydoğu Asya'nın en kalabalık şehri olmakla birlikte Dünya'nın da on ikinci en büyük şehridir. Üstelik isminin de beni çok etkileyen güzel bir anlamı var: Cakarta ismi Sanskritçe bir kelime olan "Cayakarta"'dan gelmekte olup "muzafferiyet" veya "zafer" anlamlarına geliyor. Aslında bazen Endonezya'yı tropikal bir kuşa benzetiyorum. Sanki doğanın tüm göz alıcı renkleri onda vücut bulmuş. Bakanın bir daha görmek isteyeceği, özgürlüğüne tutkun ve öylesine güzel bir kuş… Sonra burayı gezmeye gittiyseniz eğer başınızı yukarılardan pek alamayacaksınız çünkü güneşin altında parıldayan dev gökdelenler şehri bir şerit gibi geziyor. Aslında görkemli yapıları, tropikal güzellikleri bir yana Endonezya halkı, bize din, ırk ve düşünce yapısının değil, insan olmanın ve doğayla barış içinde yaşamanın önemini hatırlatan bir abidedir sanki. Rengârenk desenleri ve bir renk cümbüşünü hatırlatan geleneksel kıyafetleriyle adeta her gün bir karnavaldır Endonezya'da. Kalabalık sokakları, sıcak insanları ve lezzetli yemekleriyle cennet gibidir. 21. yüzyıla dimdik selam veren gökdelen ve yaşam dolu yerleşim yerlerinden, doğaya olan saygı ve sevgisini, huzur ve mutlulukla jenerasyondan jenerasyona taşıyan köy halkı da hiçbir gelenekten mahrum bırakılmaz. Giderek büyüyen ve gelişen bir ekonomi altyapısına sahip olmasıyla birlikte turistlere de göz kırpan turizm merkezleriyle doludur. Endonezya'nın insanlığa vermek istediği bir mesaj vardır aslında: Ne kadar kültür, ne kadar farklı gruplar içersen de, doğayı unutmaz, geleneklerini yaşatırsan iç huzuruna o zaman ulaşabilirsin."

Bora ZAİMOĞLU 8B

ADANIN KRALI

"Banyoyu hazırlayın! Suyu şimdiden açın ki, ısınsın! Hemen şimdi."

Günümüzde pek küçük bir adadaki, pek zengin bir krallığın, bonkör kralıydı bu emri veren. Ülkeyi iyi yönetirdi ama hiç de örnek alınacak biri değildi. Adı Porin'di; kızıl sakallı, siyah gözlü Kral Porin. Kral, o sıcak banyosundan çıkar çıkmaz ipek elbiselerini giydi ve televizyon izlemek istediğini söyledi. Kral olsa bile çoğumuzu esir alan televizyondan kaçamamıştı. Saat geç olmuştu. Kimseyi izinsiz sokmadığı odasında uyuyordu. Televizyon açıktı. Kapatmaya üşenmişti. Sonuçta elektrik onun için neydi ki? Böylece sabah oldu. Kral Porin kahvaltısını ederken aklına çılgınca bir fikir geldi: Dünyayı dolaşma fikri. Kendine bir gün sınırı koymuyordu. İstediği zaman dönerdi, canı ne zaman isterse... O hafta hep bunun hayalini kurdu. Hazırlıkları başlattı. Bir gemi hazırlattı. Sonraki birkaç gün içinde de yola çıktı. Yanına çok kimseyi almamıştı. Eğer tamamlarsa bu zaferi çok fazla kişiyle paylaşmak istemiyordu çünkü. Bir kaptan, kendi içinse üç tane hizmetçi. Gözü kara kralımız yolculuğa başlamıştı, çok heyecanlıydı. Kendini bildi bileli o adadaydı. Başka hiçbir yer görmemişti. Başka topraklarda da gözü yoktu. Cennet gibi gördüğü adasını çok seviyordu. Kral Porin, geminin sallantılı güvertesinde denize bakarak hayal kurarken gece olmuştu bile. Ülkelerinden ne kadar da çok uzaklaşmışlardı. Gece iyice bastırıp simsiyah deniz ve gökyüzü ayırt edilememeye başlayınca Kral Porin ne kadar yorulduğunu anladı. Kamarasına gitti ve uykuya daldı. Uyuyalı ancak bir iki saat olmuştu ki şiddetli bir fırtına bastırdı. Tüm mürettebat ayağa fırladı. İnatçı fırtınayla daha fazla boğuşamayan gemi bir süre sonra alabora oldu. Kral Porin dışında kurtulan olmamıştı. Kimisi çaresizlikten, kimisi ise panikten kara sulara gömüldü. Kral Porin loş ay ışığında bir tahta parçası bulup ona tutunmuştu. Bu şekilde yüzdü, yüzdü... Gün ağarıyordu ki Kral Porin kendini bir sahilde, kumların üzerinde yatarken buldu. Nereye, nasıl geldiğini bilmiyordu. Kalkıp etrafı gezmek istedi; ama kendinde o enerjiyi bulamadı. Ertesi sabah dalganın vurması ile koluna çarpan tahta parçasıyla uyandı. Bunlar Kral Porin'in gemisinden geriye kalan parçalardı. Aynı krala olduğu gibi onlar da buraya akıntı ile gelmişlerdi. Kral Porin kıyıya vuran eşyaları incelerken aralarında bir sandık olduğunu fark etti. Merakla sandığı açtığında içinde bir çakı, bir parça yiyecek, birkaç şişe su, bir el feneri, bir kutu kibrit olduğunu gördü. Bunları bulduğu için şanslı sayılırdı ama elindekileri iyi değerlendirmesi, tasarruflu kullanması gerekiyordu.

O gece etrafı dolaşmaya çıktı. Issız bir yerdi burası. Filmlerde olduğu gibi gür ormanlarla kaplıydı. Kral Porin gezintisinden dönerken çalı çırpı toplayıp onları kibritlerle yaktı ve sandıktan çıkan yemeklerle kendine bir ziyafet çekti ama yiyeceği çok az kalmıştı. O gece bilmediği bu yerde karanlıkta kalmak istemediği için el fenerini bütün gece açık tuttu. Onunsa pili bitmeye başlamıştı. Bir gece bu şekilde geçti. Ertesi gün gün boyu bir şey yemedi. Akşamsa son yemeği bitirdi. Elbette çok fazla da susuyordu. Gece olduğunda ormanın derinliklerinden garip sesler geliyordu. Kral Porin el feneri ile korkusuzca gidip bakmak istedi ama fenerin pili bittiği için oturduğu yerde, korkarak kaldı. Yeni bir gün daha başlıyordu. Kral da acıkmaya başlamıştı. Sarayında olsa ne kadar da zengin kahvaltı ederdi, istediği kadar su içer, ışığı istediği zaman açar, yemekleri geniş mutfaklarda, zahmetsiz ocaklarda pişerdi. Ormana gidip, kullanmayı bile bilmediği çakısı ile bitkileri kesip sahile getirdi. Ateş yakmak isterken kibrit kullanmaya alışık olmadığı için birkaç tanesini gereksiz yere harcadı. Sonunda kendine bir yemek hazırladı. Tadı hiç güzel değildi bu yemeğin. Ayrıca hava kararmaya başladıkça üşüyordu da... Kral Porin çok zor günler geçiriyordu. Hoyratça harcadığı malzemelerinden çakısı dışında hiçbir şeyi kalmamıştı. Tabii ki bir de boş su şişeleri... Günler böyle geçip giderken uzaktan bir turist teknesinin geçtiğini gördü. Bağırdı: " Kurtarın beni... İmdat! Hey, beni duyuyor musunuz?" Tekne adaya yaklaşmaya başladı. Belli ki duymuşlardı. Gelenler Kral Porin'in aksine siyah tenli insanlardı. Üstelik Kral Porin'in dilini konuşmuyorlardı ama Kral Porin onları elinden kaçırmaya hiç niyetli değildi. İşaret diliyle anlaştılar. Turistlerin pusulası ile yönlerini bulup uzun bir yolculuğun ardından Kral Porin'i adasına kavuşturdular. Gerçekten bir doğa harikası sayılabilecek bu ada cennet gibiydi. Böylece Kral Porin'in ülkesi turizmde de gelişti. Farklı ülkelerden gelen turistler burada tatil yapıyorlardı. Ülke ekonomisinin gelişmesine rağmen Kral Porin, para dahil her şeyi tasarruflu kullanmaya başladı. Bu arada hiçbir turist çevresindekilere buranın neresi olduğunu söylemez; çünkü bu hikâyeyi bilen; o adayı keşfeden ve gökdelenlere boğulmasını istemeyen turistlerden, benden ve sizden başka kimse yoktur. O yüzden günümüzde kimse bu adanın yerini ve adını bilmez. Siz de sakın kimseye söylemeyin!

Selin ILDIR 7B

Okulumuzda 29 Ekim kutlamaları kapsamında gerçekleştirilen "GENÇ KALEMLER CUMHURİYETİ YAZIYOR" şiir yarışmasına katılan ve derece alan şiirler…

1. LİK ÖDÜLÜ

CUMHURİYETİN DOĞUŞU

Eğitimin çöldeki su tanesi kadar nadir olduğu bir yerde

Doğdu berrak bir su gibi, varlığı hissedilir tüm yüreklerde.

En büyük rakibi olan cahiliyetle

Savaştı o, 1923' ten bu güne.

Ne zorluklar içinde oluştu bu sevgi yumağı

Savaş içindeydi bu ülkenin taşı toprağı

Kan gövdeyi alıp götürürken

Halk bir kahramanı kâbuslar içinde beklerken

O değiştirdi kaderi, verdi bize al bayrağı.

Uluslar arası işbirliği oluşmuştu bağımsızlığımıza karşı

Padişahın kapalı fikirliliği,

Onların hepsi cumhuriyete karşı.

Oy verdi insanlar özgürce

Gerekiyordu bize hür düşünce

Meclis oldu halkın elçisi

Duyuldu her yerde milletin sesi.

Bugün ne çok şey değişti bilinse

Ülkemizin sesi duyuluyor her yerde

Tüm haklar geldi bize cumhuriyetle

Berke ÇALBAŞ 7C

2.LİK ÖDÜLÜ

BUDUR CUMHURİYET

Durun bir dakika, beyefendi, hanımefendi
Zamanınızın bir kısmını ayırabilir misiniz acaba?
Bir dakika, sadece bir dakika,
Etrafınıza bakabilir misiniz acaba?

Ne görüyorsunuz etrafınıza bakınca?
Bir kalem, bir kitap, bir masa belki.
Güzel resimler mi görüyorsunuz, çiçekler mi ağaçlar mı?
Seviyorsunuz değil mi burayı?

Camdan dışarı bakınca nasıl bir hava görüyorsunuz?
Sıcacık güneşli mi, serin yağmurlu mu?
Rüzgâr mı, fırtına mı?
Yaşadığınız ülkeyi seviyorsunuz değil mi?

Seviyorsunuz çünkü özgürsünüz.
Zevk alabilirsiniz en küçük şeyden bile.
İşte cumhuriyet işte hür olmak
Sahip olduğun en güzel gerçek bu!

Sevmek, sevilmek, mutlu olmak
Kollarını açıp "Ben buyum!" demek!
Gerçeklik, onur, hak…
Cumhuriyetin bize sunduğu güzelliklere bak!

Üzerinizdeki giysi mesela,
Bir eşofman, etek ya da takım elbise
İsteğini giymek sana kalmış bir seçimse
Bu özgürlük cennetini sen de benimse!
Sahip çık kazandığın değerlere
Çiğnetme onu kendini bilmezlere.

Cebinizdeki telefon, evinizdeki televizyon
Elinizin altındaki bilgisayar ve bizimle büyüyen teknoloji
Sosyoloji, psikoloji, biyoloji
Bunlar bize cumhuriyetin armağanı.

Okuduğun gazete, izlediğiniz haber
Köşe yazıları, yorumlar, filmler
Düşünce ve basın özgürlüğü,
Bunlar da cumhuriyetin gücü.

Karınıza, kocanıza, sevgilinize
Annenize, babanıza kardeşinize
Duyduğunuz sevgi de cumhuriyetle
Size gelen en büyük hediye.

Nisan Güneş ELÇİ 7A

3.LÜK ÖDÜLÜ

29 EKİM

Seksen dokuzuncu yıla erdik
Bir yirmi dokuz Ekime daha geldik
Cumhuriyetin getirdiklerini dinledik
Bayrağımızı göklere diktik.

Yirmi dokuz Ekim
Bu günü var eden kim?
Cumhuriyeti bizlere sunan
Kalbimize ülkemizi koyan kim?

Atatürk'tür soruların cevabı,
Kalbimizde bayrağın yıldızı ve ayı,
Geceleri de parlıyor göklerde Türk Bayrağı,
Çerçevelerde İstiklâl Marşı.

Atatürk'ü kaybedince dökülen gözyaşları,
Kalbimizi taşıran damlaları,
Mezarının arkasından anılan,
Atatürk'tür gönlümüzde kalan,
29 Ekim'dir onun sayesinde kutlanan!

Ada ÖZTÜRK 6A

MANSİYON ÖDÜLÜ

CUMHURİYET GELİNCE

Yıpranıyor insanlar,
Gözlerde akan yaşlar,
Sızlıyordu yürekler,
Cumhuriyet gelene kadar.

Cumhuriyet geldi,
Yeni yasalarla
Kadın, erkek eşitlendi,
Kıyafetler değişti.

Cumhuriyet geldi,
Üzüntüler gitti.
Gözlerde akan yaşlar,
Birer birer silindi.

İnsanlar artık mutlu,
Gözlerinin içi pırıl pırıl parlıyor,
Yürekler sevgi dolu.

Cumhuriyet ışığı,
Göklerde parlıyor,
Adaleti getirdim,
Sevinin artık diyor.

29 Ekimde Cumhuriyet Bayramı
Eski günleri hatırlatıp
Gözleri dolduruyor,
Gözündeki yaşı silince
Yaşasın Cumhuriyet diyor!

Nazlı DEMİRTAŞ 5A

CUMHURİYETİN GETİRDİKLERİ

Savaşlar oldu,
Pes etmedi Atatürk.
Savaştık ve kazandık sonunda,
Sırada vardı cumhuriyet ve inkılaplar.

Kurduk inkılaplar,
Mesela örnek vereyim.
Kızların eğitimi,
Anladı sadece Atatürk kadınları.

Sonunda zaman geldi,
Kurucağız bu cumhuriyeti.
Gün geldi artık,
Başlattık cumhuriyeti.

Artık özgürdük hepimiz,
Atatürk rahat değildi.
Dedi ki bir gün olsun,
O günü de seçti.

O günde,
29 Ekim oldu.
Herkes kutladı o günü,
Atatürk mutluydu şimdi.

O zamandan bu zamana,
Kutladık bu bayramı.
Herkes de sevinçli ve mutlu,
Bu gün kutlu ve güzel oldu.

Böyle kalmadı sadece,
Atatürk daha neler neler yaptı?
Mesela bizim için,
23 Nisan en büyük armağan.

Selin NARTER 5B

CUMHURİYETİN GETİRDİKLERİ

Öncesinden nasıldı,
Siyah siyah, başı kapalı
Eğitim görmeden kadınları,
Ne yapıyordu bu ülkenin insanları?

Birbirlerini anlamayan vatandaşları,
Alfabesi olmayan ülkenin şanı,
Olmaz ki al bayrağın bir anlamı,
Harcanıp giderdi bu ülkenin toprakları.

İnsan ister mi sevmediğiyle yönetilmeyi,
Arzular sıraya geçip seçmeyi,
Her ülke uygulamalı demokrasiyi,
Biz olmalıyız bilen seçme ve seçilmeyi.

İşte böyleydi cumhuriyetten öncesi,
Ama artık devran değişti,
Seksen dokuzuncu yılda şenlenmeli
Herkes kutlamalı yirmi dokuz Ekimi.

Merve AKIN 6A

CUMHURİYET SAYESİNDE

Harf devrimi geldi Türkiye'ye;
Cumhuriyet sayesinde
Kadın erkek eşitliği geldi
Türkiye'ye;
Cumhuriyet sayesinde.

29 Ekim günü,
Cumhuriyetin günü.
89 yıl önce geldi ülkemize cumhuriyet,
Kalktı, halkın yapması gereken bir sürü mecburiyet.

Şapka devrimi, kıyafet devrimi,
Bir sürü inkılâp geldi.
Kadın erkek eşitliği,
Alfabe yeniliği…

Ülkemiz kalkındı onun sayesinde,
Eşit oldu herkes cumhuriyetle.
Cumhuriyet hep bizim olsun,
Cumhuriyetin bayramı herkese kutlu olsun!

Sude FETTAHOĞLU 6A

ÇANAKKALE

Yıl 1915, Çanakkale

Mustafa Kemal Atatürk en önde ilerliyor, arkasında vatanseverlerle

Bir damla korku yok kimsenin yüreğinde;

Çünkü biliyorlar

Ordu lideri Mustafa Kemal ile Türk ordusu

Türkiye için siperde.

Sadece askerden mi oluşur bir ülkenin ordusu?

Savaşı kazandıran, kalplere umut, askerlere her şeylerini veren,

Ordu uzaklardayken şehirleri kollayan başka bir güç yok mu?

Savaşta sadece tüfekler, bombalar yoktu

Hiçbir güç karşısında pes etmeyen Mehmetçiklerimizin arkasında,

Cehaletle savaşan dev gibi bir ordu.

Karşı güçlerin komutanları ne yapacaklarını bilmiyor.

Her kafadan bir ses, yok

Bu Türk ordusu geçilmiyor.

Denizden, karadan

Akla gelebilecek her yoldan düşman saldırıyor.

Ama Çanakkale Boğazı'nı sanki namlulardan başka bir güç koruyor.

Sanki bütün Türkiye orada dikilmiş "Çanakkale geçilmez, Türkler yenilmez." diyor.

Mehmetçiklerin kanı yerde kalmıyor.

Kim mi kazanıyor?

Herkes cevabı biliyor!

Türkiye bu zaferle adını bir kez daha tarihe yazdırıyor.

Geleceğin kurucusu,

Her an, her yerde Atatürk'ün adını haykıran

Her zaman haykıracak olan Türk gençleri!

Zaferlerimizi saygı, şerefle anıyor.

Selin Beste YÜKSEL 7C

İNANÇ

"Size taarruzu değil ölmeyi emrediyorum!" diye başlayan bir süreçtir Çanakkale. Çanakkale savaşı bir milletin bağımsızlığı için verilen en kutsal mücadeledir. "Hasta adam" diye adlandırılan ve düşmanları tarafından "zayıf halka" olarak görülen bu milletin evlatlarının destanıdır Çanakkale .

270 kg ağırlığındaki mermiyi kaldırma gücüne sahip bir çavuşun hikayesidir... Çanakkale, Gelibolu yarım adasında, düşmana karşı, can siperhane göğüs göğüse çarpışmaktır, süngüdür, yürektir, bilektir, açlık ve sefalettir, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün inanılmaz komutanlık ve liderlik dersidir. Çanakkale özgürlük adına gece gündüz mücadeledir.

Destanların en muhteşemidir, yaşam ile ölüm arasındaki yoğun hissin yaşanmışlığıdır. Yaşamdır, özgürlük adına ölmektir, sancaktır, bayraktır en önemlisi bağımsızlıktır. Dul kalmaktır, yetim olmaktır, özgürlüğe ulaşmaktır. Sinsice planların topraklarımızın masa başında dağıtılmasına baş kaldırmaktır. İşgalci güçlerin düşüncesine "dur" demektir.

"Bilmeden gelip, bastığın bu toprak bir devrin battığı yerdir. Gök kubbenin aydınlatıldığı gece ve gündüzün dehşet saçan barutun burun direklerinin yoğunlaştığı yerdir.Türk ordusunun en büyük gücü olan şehitlik mertebesine erşmesidir, imandır, azimdir, direniştir.

Çanakkale misak-ı milli, şimdiki sınırlarımızın çizilmesinin başlangıcıdır, onlar bu vatan için "şehit" oldular, "ya istiklal ya ölüm" söylemini içinde hissederek yaşadılar.

Çanakkale; bağımsızlık, hür iradenin bir örneğidir. Şeref, namus kavramlarının en yücesidir. 1915'de başlayan mücadelenin 1923'de Cumhuriyetin kurulmasıyla sona ermesidir, tüm dünyaya haykırmaktır. "Türk milleti çalışkandır, Türk milleti dürüstür, yılmazdır." söyleminin tüm ulus için, içinde hissetmektir.

Çanakkale 1915 demek ise ,

"Tarihin en eski milletlerinden biri ateşten geçerek kan içinde , bir daha uyumamak, benliğini unutmamak, kandırılmamak, sömürülmemek, ezilmemek, ölmemek üzere, tüm dünyaya çığlık çığlığa avazı çıktığı kadar "Çanakkale geçilmez!" diye bağırmaktır.

Çanakkale zaferi Türk askerinin direnme gücünün, fedakarlık ruhunun ve vatanseverlik şuurunun bir örneğidir. Gazi Mustafa Kemal Atatürk'tür. Çanakkale Zaferi'nde şehit düşenlere Allah' tan rahmet dilemek, gazi olanlara saygı duymak, bu mücadeleyi veren Türk milletinin bir ferdi olarak gurur duymaktadır.

"Ne mutlu Türküm" diyene söylemini içinde hissetmektir Çanakkale Zaferi...

Zeynep YILDIZ 7B

ÖĞRETMENİM

Hayatın her köşesinde
Öğrendiklerimin
temelinde
Öğrencilerin kalbindesin.

Yerin daima özel olacak,
Hiç unutulmayacak.
Öğrettiklerin ışık olacak,
Biricik öğretmenim.

Okula geldiğim ilk gün
Tanışmıştım seninle.
Güler yüzün yetti
Seni hemen sevmeme.

Her konuda ben seni
Örnek aldım kendime.
Öğretmen olmak istedim
Önceleri sayende.

Önce alfabeyi öğrendim,
Şimdi ise dünyayı.
Okulda fark etmedim,
Gösterdiğin çabayı.

Hepsi gerekli oldu,
Büyüdükçe derslerde.
Dersler kariyerimi çizecek,
Daha da büyüdüğümde.

Her büyük hatırlar,
İlk öğretmenini bile.
İlk göz ağrısı unutulur mu?
Ailenmiş gibi olduysa hele!

Okul ikinci evimiz,
Öğretmenlerimiz ailemiz,
Eğitim ailede başlar,
Demez miyiz hepimiz?

Beni boş bir kutuya benzet.
Bomboş bir kutuya.
Beni bilgilerle doldur,
Ağzıma kadar taşarcasına.

Beni deftere benzet,
Tüm bilgileri yaz.
Eğer yanlış bir şey yaparsam,
Temiz bir sayfa aç.

Beni bir denize benzet
Güneş batsın ardımda.
Ay yüzünün ışığı yansısın,
Tüm gece boyunca.

Beni bir su damlasına benzet,
Sayende cahillik ateşini söndüreyim.
Etrafına saygılı,
Bir birey haline geleyim.

Beni bir ağaç gibi gör!
Sulandıkça verimlenen,
Büyürken yeşeren,
Ormanın içinde, heybetli bir ağaç.

Bir gün elbette,
Bir meyve verecektir.
Bu ağacın meyvesi,
Başarının simgesidir.

Selin ILDIR 7B

YÜCE

Her gün bize "Merhaba!" diyorsun
Bıkmadan
usanmadan bizi
dinliyorsun,
Söyle yüce
öğretmenim
Bunu nasıl
yapıyorsun?

Bir şiir gibi sevdiğim,
Gösterirsin doğru yolu,
Senin önderliğinde nedir ki zorlu?
Öğretmenimsin sen benim.

Hande Başak OKTAY 8B

KALIPLARIN ÖTESİNDE BİR ANLAM

Dersle pek ilgilenmediğim bir zamanda öğretmenin bana bir soru sorduğunu fark ettim. "Evet, Nazlı, Cumhuriyet'in ne olduğunu söyleyecek misin bize?"

Bir an afalladım. Sonra öğretmene her çocuğa okulda öğretildiği gibi kalıplaşmış bir cevap verdim. "Cumhuriyet milletin kendi kendini yönetmesidir." dedim. Bu ona yeterdi. Ne de olsa sorunun cevabını vermiştim. Her zaman bu gelirdi aklımıza sanki ezberletilmiş gibi. Peki, başka anlamları yok muydu cumhuriyetin varlığımıza dair?

Aklıma takıldı bu soru. Düşünmeden verdiğim cevaplar gibi içi boş bir tanım cümlesiydi. Gerçekten nedir cumhuriyet? Kişinin kendini yönetmesi nedir? Bizler bir "kişi" olabiliyor muyuz? Kendimizi tanıyor muyuz? Günlerce düşündüm. Rüyalarımda bile bir canavar karşıma çıkıp "Cumhuriyet nedir Nazlı?" diye soruyordu. Artık bu sorudan sıkılmıştım. Canavardan çığlıklar atarak kaçıyordum, sonra dayanamayıp "Cumhuriyet bir milletin kendi kendini yönetmesidir!" diyorum ama o öğretmen gibi bununla yetinmiyor, bana açıklamamı söylüyor beni zorluyordu. Rüya bittiğinde ise kendimi yerde kan ter içinde yatarken buluyordum.

Sordum, aradım, araştırdım. Kalıpların ötesinde neydi cumhuriyet…

Cumhuriyet, insanların özgür biçimde, fikirlerini ortaya koyabilmesi, yöneticisini seçebilmesi, eşit bir şekilde yaşayabilmesidir. Bence cumhuriyeti dört sözcük ile daha kolay anlatırız: Eşitlik, adalet, özgürlük, haklar.

Başkalarının özgürlüğünün başladığı yerde bizim özgürlüğümüz biter. Peki, Türkiye'deki çocuklar bu özgürlüğün, eşitliğin ne kadarına sahip?

Bugün Türkiye'deki çocukların özgür ve eşit olduğunu düşünmüyorum. Türkiye'nin bu tarafında yaşayan bir çocuğun eğitimi, yaşam tarzları, olanakları, doğudaki bir çocukla eşit mi sizce?

Sokaklarda yaşayan bir sürü çocuk bir sürü de çocuk katili var. Peki, cumhuriyetin nefesiyle göklerinde özgürce kuş olup uçması gerekmez mi bu çocukların mutlulukla?

Türkiye geri kaldı çünkü çocuklar özgürce göklerde uçamıyorlar. Cumhuriyetin kalıplardan oluşan tanımları var ancak anlamları ve var etmesi gerekenler silik izler gibi yaşamlarımızda. Sokaktaki her evsiz çocuk, her ölen çocuk için gözyaşı döküyor cumhuriyet. Çocuklara eğitimde fırsat eşitliği verilseydi, her biri ruhen ve bedenen sağlıklı bireyler olabilecekleri ortamlarda huzurla yaşasalardı şimdi çiçek açmaz mıydı bütün namlularda?

Bence bütün namluların ucunda mis kokulu güllerin bitmesi için önce çocukların yüreklerindeki ve ruhlarındaki yaraları yok etmeliyiz. Tabii bir yara yok edilebilirse eğer. Bunun için de cumhuriyetin gölgesinde değil bizzat bedeninde, ruhunda var olmalı, onunla birlikte nefes almalıyız bu bir türlü paylaşılamayan gök kubbede…

Binnur ÖZAY 7C

NE DÜŞÜNÜYORDU*?*

Tıpkı babasının kendisine dediği gibi kafası ve omuzları dik bir şekilde okuldaki ilk günü için okuluna yürüyen bu cesur kızın adı Dorothy Counts. Üzerinde babaannesinin okuldaki ilk günü için dikmiş olduğu kareli elbisesi; ama elbisesi daha okula varmadan kirlenmişti bile. Sırt kısmı tükürüklerden ıslanmış; arkasından atılan süt ve dondurma, lekelerini elbisesinde çoktan bırakmıştı bile… Atılan taşlar onu korkutsa da o arkasından gelen topluluğa aldırmaksızın kararlı ve gururlu bir şekilde yoluna devam etti. O daha 15 yaşındaydı. Beyazların okuduğu okullarda siyahların entegre edilmesi için seçilmiş olan 40 öğrenciden biriydi. Dorothy, o sıcak eylül gününde Kuzey Carolina'da Harry Harding Highschool okulunun tarihindeki ilk siyahi öğrencisi olacaktı. ''Herkes öyle yaptığı için, bizde öyle yapılması gerektiğini düşünerek o zamanki cehalet ve yüz kızartıcı saçma saldırılarda bulunduk." diyorlar, o zamanın genç olanları ve bugünün yaşlıları, biraz da utanarak. Dorothy'nin dediği de "Yol boyunca arkamdalardı." Suratlarını görmüyordum; ama belli ki onların benim suratıma bakmaya cesaretleri yoktu, onun için de arkamdan geliyorlardı. Sadece dediklerini duyuyordum: "Afrikaya geri dön pis zenci!" ''Bakın zenci geliyor, hadi tükürün ona!"

Dorothy en nihayet okul binasına gelir ama saldırılar burada da devam eder. Öğretmenler onu dikkate almazlar. Öğrenciler yemeğine tükürüp üzerine çöpleri dökerler. ''Bunların olacağını düşünebiliyordum fakat bu kadar kötü olacağı aklıma gelmemişti." diyor Dorothy… Ertesi gün ve ondan sonraki gün Dorothy hastalanır. Üzüntüden ateşi çıkmış ve okula gidememiştir; ama o, ona gösterilen bunca düşmanlığa rağmen yılmaz. İki gün sonra tekrar okuluna döner. Yine öğrencilerin tükürüklerine ve küfürlerine maruz kalır. O gün öğlen yemeğini evde yemeye karar verir. Abisi onu okuldan almak için arabası ile gelir. Dorothy abisinin yanına gitmek isterken birden arabanın etrafı öğrenciler tarafından çevrilir ve camlara taş atmaya başlarlar. Arabanın arka camı kırıldığında Dorothy ilk defa korktuğunu söyler…

Okuldaki çeşitli aşağılamalardan ve eve gelen tehdit telefonlarından sonra, aile artık bu duruma katlanamayacaklarını anlar. İlahiyat profesörü olan babası basın açıklaması yapar: "Yurdumuzu çok seviyoruz; ama kızımızı daha çok seviyoruz. Bu sebepten dolayı da kızımızı ailece Harding Lisesinden almaya karar verdik. Okulda korunduğunu hissetmiş olsaydık kızımızın okula devam etme isteğinin arkasında dururduk. Kızımızın hayatından endişe duyuyoruz". Dorothy, Philadelphia'ya teyzesinin yanına gönderilir ve orada okuluna devam eder… Tam 50 sene sürer Hardin Highschool yönetiminin Dorothy Counts'dan özür dilemesi. Haziran 2008 senesinde okulun fahri üyesi olur ve "Bu hikâyeyi hepimizin bilmesi gerekir." der. "Şu an gerçekten çok heyecanlıyım, dünyada iyi insanlarında var olduğunu bilmek çok güzel bir duygu." diyerek ödülünü alır.

ABD'de sadece beyaz öğrencilerin devam ettiği Harry Harding Lisesine kabul edilen ilk siyah öğrencilerden Dorothy Counts'ın okuldaki ilk günü. Tacizlere sadece 4 gün dayanabilmişti.

1957 Douglas Martin, ABD.

Merhaba, ben Dorothy Counts. Eğer arkadaşlarım olsaydı bana "Dora" demelerini isterdim; ama ne yazık ki hiç arkadaşım yok. Harry Harding Lisesi'ne entegre edilecek 40 öğrenciden ilkiyim. Bu nedenle bana başta kötü davranacaklarını biliyorum. Bana çok zarar vermezler değil mi? Sonuçta ben de bir insanım, sadece siyahîyim. Acaba büyüklerin yaptığı ayrımı yaşıtlarım da yapıyor mu? Belki de onlar hoşgörülü davranırlar. Bunu yaşayarak öğrenmekten başka şansım yok. Her ne olacak olursa olsun güzel bir uyku çekip yarın olacaklara kendimi hazırlamam gerektiğine eminim. Sabah uyandığımda her şey normal bir günkü ile aynıydı. Tek değişiklik, elinde okulda giymem için diktiği elbiseyle bana koşan büyükannemdi. O bana neşeyle koşuyordu; ama onun neşesi içimdeki karamsarlığı yok etmeye yetmiyordu. Bu nedenini tam olarak açıklayamadığım ya da açıklamak istemediğim hüzün ve utanç okulda da devam etti.

Üstüme tükürenler, taş atanlar, sanki hiç kalbim yokmuş gibi ağızlarına gelen en aşağılayıcı cümleleri savuranlar bir yana; hiç savunanım olmaması da kendime olan güvenim iyiden iyiye azaltmıştı. Bu sadece ilk gün değil, diğer günler de sürdü. Oysa ne kadar çok istedim sonraki gün hepsinin bir hoş geldin şakası olduğunu söylemelerini.

Damla US 7B

GÜNE NE OLDU?

Ne kadar çabuk geçiyor değil mi? Artık herkes bundan yakınıyor. Önceleri zaman bu kadar çabuk akmazdı. Okula gider gelirdiniz, sokakta oynardınız, eve çıkar, elinizi yüzünüzü yıkar, üstünüzü değiştirirdiniz. Akşama daha ne kadar çok zaman kalırdı!

Halının üstünde yüzükoyun uzanır, çocuk dergilerinize bakardınız; kırları, uçurtmaları boyar, kağıt bebekleri yine kağıttan giysilerle giydirirdiniz; kurşun askerlerle oynardınız. Camın buğusuna şekiller çizerdiniz; orada bilinmeyen dünyalar hayallerdiniz.

Maydanoz unutulmuş olurdu; bir koşu manava gönderilirdiniz. "Saatlerce" ders çalışırdınız. Kibrit kutusundaki uğur böceğiniz sağ salim duruyor mu, durmuyor mu, diye bakardınız; yıkanmış çamaşırlar bahçedeki/balkondaki ipte tembel tembel sallanırdı. O taraftaki apartmanın oğlu, iki eli arasına gerdiği iple durmadan çaprazlar, dörtgenler, altıgenler yapar bozardı; sizin de zihin ekranınızdan çeşit çeşit şekiller, çizgiler geçerdi.

Mutfağa, annenizin yanına giderdiniz, bakalım akşama ne hazırlıyor, diye… O da size: "Hadi, al bakalım bir tane, sıcak sıcak ye; fakat fazla yeme, akşama tıkanırsın." der, kızarttığı puf böreklerinden bir tane uzatırdı. Onu yerken içinizden, ohoo, akşama daha yıl var, diye geçerdi. Radyoda fasıl heyeti başlamış olurdu; bu kadar uzun sürmüş bir günün, hiçbir şey olmadan can çekişmeye başlamasını haber verirdi sanki…

Şimdi gün, nüfus kâğıtlarımız eksiği için mi böyle kısaldıkça kısalıyor? Çok değil, on yıl önce bunda bir doğruluk payı bulunabilirdi. Ama bugün artık bakıyorsunuz, çocuklar, gençler de zamanın çok çabuk aktığından, hiçbir şeye yetişemediklerinden yakınıyor; henüz yayalar, söyleniyor: "Bari altımda bir arabam olsaydı!" Ve kupon kesiyor, kupon kesiyorlar.

Bazı gençler: "Bize ayaküstü yemek yenecek yerler yerine artık komprimeler gerek; çorba, hamburger komprimesi; fast fast fast food'lar" diyor. "Yahu, o kadar buz pateni yapmak istiyorum, daha gidip yerini göremedim." Peki, yeni açılan otelin altındaki alışveriş, eğlence yerlerini gördün mü?" "Kurslardan, derslerden zaman mı kalıyor? Ömrümüz yollarda geçiyor!"

Doğru, zamanlarının çoğu, okullarıyla evleri arasındaki uzun yolculuklarda çalınıp gidiyor. Evde, TV kanalları arasından hangisini seçeceklerini şaşırdıklarından, "Artık her odaya renkli!" sloganının en ateşli destekleyicisi oluyorlar. Ders saatlerine eklenen kurs saatleri, kurs saatlerine eklenen spor salonları, spor giyim dükkânları… Evde puf böreği yenecek zaman mı var? Zaten yapan kim?

"Sabahları antrenmanım var." "Akşamüstü karatem var." "Öğleüstü bilgisayar kursundayım." "Hafta sonu kayağa gidiyoruz."

Onlar öyle oladursun, hafta içi gibi, hafta sonlarını da çok hızlı yaşayan bir başka kesim, sabah simit satmakta, öğlen ayakkabı boyamakta, öğleden sonra seyyar muz satıcılığı, ikindi yine simit, açma, akşamüstü sigara, selpak satıcılığı ederek ticaretlerden ticaret beğenip o köşeden bu köşeye seğirtip durmaktadır. Borsada oynayan "abi" leri apayrı bir "stresteler" tabii. Büyükler bunu saunalarında atacaklarına inanıyor, hafta sonları ormanlarda koşuyorlar. Kimsenin canı sıkılmıyor zaman hiçbir şeye yetmiyor. Moda şovlarının, dolayısıyla mankenlerin sayısı arttıkça artıyor.

Dün, hafta sonları ne yapılırdı? Evde büyük kahvaltı yapılırdı. Tırnaklar kesilir, "banyo alınır", evin tek gazetesi ilanlarına kadar okunurdu. Büyükler iskambil, tavla maçına tutuşur…Herkesin arabası yoktu ki, atla Boğaz'a git, atla, şuraya buraya git… Yazları sandık sepet bir deniz kıyısına gidilirse, gidilen yerde öylece kalınırdı. Bostancı ise Bostancı, Ada ise Ada, kaplıcalarsa kaplıcalar…

Hele o kaplıcalar… Oralarda sineklerin bile kanatları oynamazdı. Binde bir yerlerden bir tren düdüğünü nazlı nazlı öttürerek geçecek de memlekette bir kımıltı olduğunu anlayacaksın! Onun dışında, büyükler sıcak banyolarını almış, "istirahattalar"…

Sahi, geçmişte ne çok "istirahat" edilmiştir. Cırcır böcekleri bile öyle, hep aynı "muttarit" ötüşlerle, hep aynı makamı çalar dururdu. Geçen yaz, cırcır böcekleri de farklı cırıldıyor, diye düşünmüştüm. Martılar, zaten çoktan telaşta. Çöplerin bolluğu onları daha açgözlü mü yaptı, daha mı atılımcı?

Gelişim, toplumun hareket hızından anlaşılır(mış). Ama bizim hızlanışımız, arkadan itilmek gibi bir şey. Hani "Ben de bir şey arasam, bulsam, yaratsam…" diye içten dürten bir isteğin sonucu değil de, zorunluluk olarak. Öyle ya, otoyola çıkmışsın; herkes 100km'yle giderken sen 30 km'yle gidemezsin ki. Gidersen, arkadan sıkıştırırlar, sen artık nereye koştuğunu unutarak gazlarsın, gazlarsın…

"İstirahat"ler bitti bitmesinde de, eğer o kadar hızlı gidildiği halde, gün yine de bir "hiç" duygusuyla sona ermekteyse, yaratıcılığımızda bir noksanlık aramalı değil mi?

Durun bakalım, belki biz koşmuyoruz; arkamızdan kovalanıyoruz.

CUMHURİYET, 17 NİSAN 1992

Adalet AĞAOĞLU

ŞİMDİ GÜNE NE OLDU?

Ne yazık ki artık günler özellikle çocuklar için yazarın çocukluğundaki gibi geçmiyor. Artık çoğu çocuk için gün şöyle geçiyor:Saat 7'de kalkıyorsun, 7.30'da serviste, 8'de okuldasın. Minicik teneffüsler yüzünden zil çaldığı anda ders araç gereçlerinle birlikte dolabına uçup çabucak eşyalarını dolabına atıp bir sonraki dersin araç gereçleriyle birlikte sınıfa doğru fırlamak zorundasın. Bu beş dakikalık bir teneffüs için geçerli. 10 dakikalık teneffüs için ders programında "dinlenme teneffüs" yazıyor. Burada dinlenmeden kasıtları tuvalet ya da su içme ihtiyacından birini seçip karşılayabilmek. 9 koca dersin ardından 4-5 gibi eve varıyorsun. Akşama saat 3-4 saat kalmış oluyor. Bir saat dinlenip "video" oyunu oynuyorsun, etti 6. İki saat(diziler başlayana kadar) ödev yapıyor, ders çalışıyorsun. Ardından saat 8'de bütün aile toplanıp iki saat boyunca hangi karakterin hangi karaktere bağıracağı ya da vuracağı dışında hiçbir şey konuşmadan dizi izliyorsunuz sonra doğru yatağa.
Sahi güne ne oldu?

Ardan GÜLEÇYÜZ 7B

ŞİMDİ GÜNE NE OLDU?

Bu işler ben doğmadan nasıldı bilemem; ama günümüzde insanlar hiçbir şeye, hiçbir yere vakit bulamıyor. Peki ya neden? Bence bu sabah 7'de başlayıp 9'da biten işler, 8'de başlayıp 4'te biten okullar yüzünden. Üzerine bir de toplantı, kurs, aktivite, dershane, sınav, ödev derken evde yaşamaya ancak 9'da başlanıyor. 10'da uyuyacaklar ne yapsın? Yemek yiyip uyurlar ancak. Ama her suçu da işe, okula atmayalım! Günümüz insanında artık tembellik var. Eskiden böyle miydi? Hop orda, hop burda koşturanlar yok artık. "Hadi şu işi bir hallediver Kemal Abi." "Ay, neyse yarın yaparım!" diyenler var. Bu da tabii zamanı boşa akıtıyor. Sokaklarda koşturup top oynayan, maç yapan çocuklar artık eve tıkılı ya televizyon izliyor, ya da bilgisayarda "araştırma" yapıyordur(!) Manava sonra kasaba sonra pazara sonra da bakkala gidip tüm gün koşuşturanlar yerine süpermarkette gitmeye üşenen gençlik var. Kahvelere gidip dertleşen, konuşan, şakalaşan, birlikte tüm gün vakit geçirenler artık "publarda takılıyor". Şimdi zaman neden mi yok oluyor? Aslında ben de tam emin değilim. Biz mi zamanı harcıyoruz, yoksa zaman mı bizi harcıyor?

Nazlı Deniz BEŞİKÇİ 7A

İLETİŞİMSİZLİK HAKKI

Ben, fotoğrafları siyah beyaz çekilen son kuşağa mensubum. "Radyo tiyatrosu" neslindenim. Dolayısıyla o siyah beyaz camlar evlere girmeden öncesini de hayal meyal de olsa hatırlayabilecek yaştayım. Aile içi sıcak pişti seanslarının, dost misafir sohbetlerinin ve insanların birbirlerine hal hatır sormak için reklam aralarını beklemedikleri dünyanın yabancısı değilim. Radyo tiyatrolarının çocuk ruhumuzun hayallerini boyadığı, duyduğumuz seslerin peşine takılıp esrarengiz dünyalara gittiğimiz, Ertuğrul İmer'in efektleriyle düşler kurduğumuz yılların tadı hala damağımda. Henüz ev gezmeleri, sevilen program saatlerine endekslenmemişti o yıllarda. Evin en güzel köşesi hala en saygıdeğer misafire aitti ve ajans dinleyenlerin sinirleri bu kadar sık bozulmazdı. Komşu misafirhanenin camına burnumuzu dayayıp, içerdeki sihirli kutuda "Casper" adlı o sevimli hayaleti keşfettiğimiz gün değişti her şey. Bir süre sonra sihirli kutu bizim eve de geldi ve hepimizi esir aldı. Baş köşeye oturdu ve annemin çeyizinin en güzel dantelleriyle taçlandırıldı. Çocukluğumun en güzel saatlerini çaldı. Giderek evde daha az dertleşir, daha az söyleşir olduk. Artık akşamları ailece sabit gözlerle aynı noktaya bakıyor, sihirli kutunun buyruğuna göre hüzünleniyor ya da seviniyorduk. "Bizim Ev"in pazar ayinleri, komşunun kedisinin doğurmasından daha önemliydi artık. Tatlı Cadı'yı sevdik, ev sahibemiz Faize Hanım'dan çok... Top oynayacağımız saatleri, top oynayanları seyrederek tükettik. Sonraları o renklendi, dünyamız renklerini yitirirken... "Pilli Bebek"ler doğurup önüne oturttuk, yaramazlık yapmasınlar diye. Çocuklarımız konuşmayı reklamlardan öğrendiler. "He-Man" gibi kılıç sallar oldular, çişlerini söylemeden daha. Sabah, otobüs sohbetlerimizi belirledi. Akşamı iple çektik gönüllü bir esaret şöleni için. O, zamanla sıkılmayalım diye bize yeni seçenekler sundu. Çok kanalı, "çok seslilik" zannettik, yanıldık. Elimizdeki cihazla onu uzaktan kumanda ettiğimizi zannettik. Aslında uzaktan kumanda edilen bizdik. Her düğmede yeni bir dünyaya gittiğimizi sandık. Sandığımız için de hiç gidemedik oralara... " Miş gibi" yaptık: Gitmişiz gibi, yapmışız gibi, görmüşüz gibi... Zamanla çerez yerken savaşlar izleme şansı verdi bize. Duyarsızlaştık. "Hayırlı kısmet" için önceleri mahallenin parkına ya da falcıya giden yaşlı dullar, "Yalnız Kalpler" programını bekler oldu. Yalnız gecelerimizde eşlerimizi uyutup beyaz saçlı prensimizle sohbet ettik. Yaşlandıkça anladık ki yalanmış çoğu... Gitmemiş, görmemiş, yapmamışız. Diğer ucu beyaz bir cama bağlı prangamızın zincirleri sıkmış ayağımızı. O hükmetmiş hayatımıza. O konuşmuş, biz

susmuşuz. O anlatmış, inanmışız verdiği haberlere. Yalanlar söylemiş, yutmuşuz. Sahte hüzünlere, samimi gözyaşları dökmüşüz. Dışarıya kapanmış, onun dört köşe çerçevesinden görmüşüz dünyayı. Beyaz camdaki gibi hep iyiler kazanmazmış dışarda. Yanılmışız.

Can DÜNDAR,1994

İLETİŞİMSİZLİĞİN NEDENLERİ

Televizyonun hayatımıza girişiyle her şey çok değişti. Sabahtan akşama kadar onu izliyor, başka işleri aksatıyor ve hatta yemek yerken ya da başka bir iş yaparken gözümüzü o büyülü ekrandan bir türlü ayıramıyoruz. Eskiden sofralarda "Gününüz nasıl geçti?" ya da "Neden üzgünsün, yoksa okulda kötü bir şey mi oldu?" gibi sorular yöneltilir ve herkes pür dikkat dinlerdi. Şimdi ise sofralarda arada bir soruluyor bu sorular ve sırf "Televizyonda şu olmuş, bugün televizyonda şu var, bu diziden bu çocuk ayrılmış ve şu dizide şöyle bir olay olmuş." gibi önemsiz sözler yöneltiliyor. Çocuklar çizgi film izliyorlar onlar gibi olmak için kılıktan kıllığa giriyorlar, o hareketi yapmaya çalışıyorlar ve maalesef bu oyunlar bazen acı sonla bitiyor. Çünkü çocuklar böyle bir şey olmadığını bilmiyorlar ki! Hiç fark ettiniz mi bilmiyorum; ama artık çok konuşulmuyor ve biri soru sordu mu televizyondan gözlerini ayırıp o kişiye bakılmıyor bile. Çünkü elektronik eşyalar o kadar çok kullanılmaya başlanmış ki biz artık kendimizi kontrol edemiyoruz, bizim yerimize televizyon bizi kontrol ediyor ve soru sorulduğunda ya da başka bir şey olduğunda kafamızı çevirmeye o diziyi ya da herhangi bir şeye bakmamaya dayanamıyoruz. Bu durumun sonucunda da insanlar iletişim açısından olumsuz yönde etkilenmekte, insanların sosyalleşmesini engellemektedir. İletişim diye bir şey kalmamıştır. Tabi bu arada unutmamalıyız ki televizyonun zararı ne kadarsa iyi yanı da o kadardır. Mesela gündemde ne olduğunu öğrenmek gibi; ama bu sabahtan akşama kadar izlenip kafamızı boş sözlerle, gerçekçi olmayan şeylerle tıka basa doldurmak da iyi bir şey değil. İnsanlar televizyon izleye izleye beyinleri saçma sapan şeylerle dolacak ve konuşmaya vakit bile kalmayacak. Bir yerde toplanıp bir şeyler içip konuşmak asla olamayacak. Televizyon hayatımıza girmiş, teknoloji ilerlemiş olabilir; ama bu eskiden yapılan şeyleri aklımızdan silmek anlamına gelmiyor. Yani televizyon izleyin; ama ailenizle ya da arkadaşlarınızla sohbet edip hatır sormayı yani kısacası iletişim kurmayı asla; ama asla unutmayın demek istiyorum. Eğer olmazsa zaten bahsettiğim gibi hiçbir şey iyi gitmez.

Ecem Cansın HAKKO 7B

KURNAZLIKTAN YETENEĞE

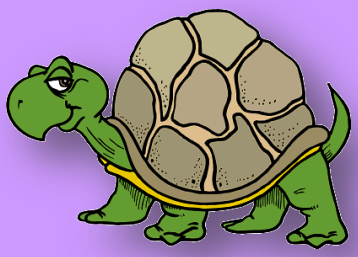

Bir gün çiftliğe bir kaplumbağa gelmiş. Horoz ve tilki merak edip kaplumbağanın yanına gitmişler. Kaplumbağa dünyayı dolaştığını ve kitaplar yazdığını söylemiş ve buranın neresi olduğunu sormuş. Tilki ile horoz bunu çıkara dönüştürmek için çiftliğin bir otel, yandaki dağın da çiftçi tarafından yapıldığını söylemişler. Saf kaplumbağa da buna kanmış ve bir odada kalabilmek için para ödemiş. Horoz ve tilkiye dağı gezdirmeleri için para vermiş. Birkaç hafta sonra kaplumbağa kitabını bitirmiş. Horoz ve tilkiye kitabın kopyasını vermiş. Horoz ve tilki kitabın en arkasında "Yardımlarından dolayı arkadaşım horoza ve tilkiye teşekkür ederim." yazısını görmüşler ve yaptıklarının kaplumbağaya açıklanması gerektiğini düşünmüşler. Anlattıkları zaman kaplumbağa bunları baştan beri bildiğini ve kurnazlık yapmaya çalışırken yeteneklerini keşfettiklerini söylemiş. Özelliği olmayan bir dağı öyle bir anlatmışlardı ki kalın bir kitap olurdu. Kendini kurnaz sanan horoz ve tilki belki de bir gün ünlü yazarlar olacaklardı. Kaplumbağadan oynadıkları oyun için özür dilemiş, yeteneklerini keşfettiği için de teşekkür etmişler.

Gözde EMİN 6A

AT İLE TAVŞAN

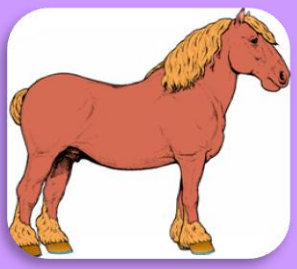

Bir gün, tavşan yolculuğa çıkmış. Tavşan çok susadığını fark edince yanındaki kuyuya yönelmiş. Kurt:

-Hey, o suyu içme! Kuyudaki su bana ait!

-Nedenmiş o?

-Çünkü o suyu içen hayvanların geleceği uğurlu oluyor. O suyu ben içeceğim.

-Nasıl? Bu suyu içmek istiyorum! Yoksa susuzluktan öleceğim.

Tavşan suya doğru yöneldi, başka çalılıklardan gelen bir kurt, tavşanı kuyudan aşağı attı. Tavşan:

-Bu su hayvanı uğurlu yapmıyor ki!

-Evet, normal bir su.

-Sizi sahtekâr, namussuz, hırsızlar! Beni kandırdınız.

-Övgülerin için sağ ol.

Başka bir çalılıktan gelen at, iki kurdun üstüne çıktı. At:

-Gidin buralardan!

İki kurdun korkudan altlarına kaçırmaları, tavşanı da, atı da pek şaşırtmamıştı.

At, tavşanın çıkmasına yardım etti, tavşan ata teşekkür etti. Tavşanla at, iyi arkadaş olmuşlardı.

Tavşan:

-Sağ ol at kardeş, benim hayatımı kurtardın.

At:
-Rica ederim, hayatımda hiç kurt sevmemişimdir.
-Evet, ben de kurtları sevmem. Artık yaz aylarında fazla tatile çıkmayacağım, bu da bana ders olur.

Ecem ERDAL 5B

KAPO ve JAKO

Bir zamanlar Kapo adında bir kaplumbağa varmış. Her zaman : "Ben bu ormanın kralıyım!" diyormuş. Çok kendini beğenmiş bir kaplumbağaymış. Aslan Jako da diyormuş ki: "Bu ormanda tek bir kral vardır, o da benim." Bu yüzden aslan ile kaplumbağa yarışa girmişler. Tilki ve horoz ise arkadaşlarını desteklerken ayrılmışlar. Biri aslan Jako'yu, diğeri ise kaplumbağa Kapo'yu desteklemiş. Çok iyi arkadaş olan tilki ve horoz ise çok iyi arkadaş olmalarına rağmen; seçimler yüzünden arkadaşlıklarında sorunlar başlamış. Tüm orman hangisinin gerçek kral olduğunu seçmek için oy kullanmışlar. Kapo ve Jako çok heyecanlanmış. Özellikle Kapo söylediği söz için utanmak istemiyormuş. Ancak kendini beğenmişliği seçimden çekilmesine de engel oluyormuş. Jüri sonunda seçim sonuçlarını açıklamış: "Aslan Jako: 1483, Kaplumbağa Kapo: 1482 oy almıştır." Kapo çok üzülmüş; çünkü AGP(Aslan Gelişme Partisi) kazanmıştı. Kaplumbağa Kapo bu olaydan sonra, kendisiyle çok övünmenin iyi bir davranış olmadığını görmüş ve kendi hikayesini hep genç kaplumbağalara anlatmış. Anlatmış ki ders alsınlar ve kendini beğenmişliğin güzel bir davranış olmadığını görsünler…

Emir MAKBULOĞLU 6A

BİR BEBEK

Bir zamanlar fakir bir ailenin çocuğu olan Mert evlerinin önünde bir sepet bulmuş, sepette bir bebek bir de zarf varmış. Zarfı okuduktan sonra çok korkup büyükannesine göstermiş. Büyükannesi:

-Hemen yola koyul, ne bekliyorsun, demiş?

Mert, giyinmiş bebeyi onu sıcak tutacak bir örtüye sarmış. Bebeyi alıp sahibinin evine götürürken kötü kalpli aslan onu görmüş ve şöyle demiş:

-Nereye böyle küçük?

Mert çok korkmuş, bebeği görüp yiyebilir diye. Hiçbir şey söylemeden yoluna devam etmiş. Aslan çalıların arasına girmiş ve onu gizlice takip etmiş. Mert aslanı görmüş, hemen ağaca tırmanmış, aslan onu beklemiş, artık akşam olmuş, bebek ağlamaya başlamış. Çocuk aslanı çağırmış, aslan şaşırmış ve "Ne o oldu?" diye sormuş. Çocuk "Bana yemek getirirsen sana bir ceylan veririm." demiş. Aslan duyar duymaz koşmuş, çocuk onu takip etmiş. Aslan bir tavşan bulmuş, onu ateşe koyup bebeğe yedirmişler. Bebek susmuş, çocukla aslan yola devam etmişler. Annesini bulmuşlar, bebeği ona geri vermiş. Annesi

çok sevinmiş, yanlış kararlar yüzünden bebeğimi bir daha göremeyecektim, demiş. Aslanla çocuk eve dönmüşler. Çocuk ona ceylanı verir, aslan iyi olmanın iyi bir şey olduğunu anlamış ve bu hikaye de burada bitmiş.

Arda KANTEK 6A

EŞEK İLE TAVŞANIN PLANI

Bir gün küçük tavşan ile eşek konuşuyordu.

Tavşan :"Aslan ile ineğe bir şaka yapalım." dedi.

Eşek:" Peki, ama ne yapacağız?" dedi.

"Onlar geçerken başlarından aşağı yaprak dökelim." dedi tavşan.

"Yaprak toplayalım."dedi eşek. Beraber yaprak toplamaya çıktılar. İnek ile aslanı yoldan geçerken gördüler ve kova dolusu yaprak başlarından aşağı indi. "Ne yapıyorsunuz?" dedi aslan ürkünç bir sesle. İnek:"Bu hiç adil değil!"dedi. "Biz size hiçbir şey yapmadık." dedi aslan. Eşek:"Şaka yapmaya çalışıyorduk." dedi. "Özür dileriz."dedi tavşan. Aslan:"İyilik yapan, iyilik bulur."dedi. Bunu hiç unutmayacağız."dedi inek. Tavşan ve eşek umutsuzca evlerine doğru yürüdüler.

Sibel ÖZER 5B

İNEK, ASLAN VE TAVŞAN

Bir gün ormanlar kralı aslan, hayvanları avlamaktansa onlara iyi davranmanın daha mantıklı olacağını düşünmüş. Bunun için ilk önce tilki, tavşan ve inek ile arkadaş olmuş ve bir gün sonra aslan ve inek tuzağa düşmüş. Tilki ve tavşan da onları birlikte kurtarmış. Aslan bunun karşılığı olarak tilki ve tavşanı yemeğe davet etmiş. Aslan yemekte herkese et pişirmiş. Etin tadı çok güzelmiş. Oradan ayrılırken tavşanla karşılaşmışlar. Tavşan da onları yemeğe davet etmiş. Yemekte bir tomar havuç varmış. En çok havucu tabii ki tavşan yemiş. Ama diğer hayvanlar da havucu çok sevmişler. Bu dörtlü ayrılmaz bir bütün olmuş.

Onur OLCAY 5A

DOSTLUK

Bir köyde her şeyden çıkar bekleyen bir tilki yaşarmış. Hiç arkadaşı da yokmuş. Hep birbirlerine iyi davranan aslan, inek ve tavşana özenirmiş. Bir gün onları gördüğünde onlara iyi davranmaya karar vermiş; ancak ormandan taptaze meyveler toplamışlar. Bunu kıskanan tilki, başlamış onları kandırmaya:

-Hey! İnek kardeş gel de meyveleri paylaşalım.

-Sen bizimle paylaşmıyorsun, biz de seninle paylaşmayacağız!

Bu cevabın üzerine tilki çareyi tavşanı kandırmakta bulmuş.

-Hey! Tavşan kardeş meyvelerin hepsi kurtlanmış, istersen bana ver.

-Hayır, hepsi taptaze.

Tavşan da kanmayınca tilki hatasını anlamış ve onlardan özür dilemeye karar vermiş. Ormandan topladığı çiçeklerle çiçek buketleri yapmış ve onlara vermiş. Bunun üzerine aslan:

-Bize üzgün olduğunu söylemen yeterliydi, bizi kandırmamalıydın, demiş.

-Özür dilerim, demiş tilki.

Bunun üzerine tilki, inek, aslan ve tavşan sonsuza kadar mutlu yaşamışlar.

İmge AKTUĞAN 5A

FARE

Bir varmış, bir yokmuş ev arayan bir fare varmış. Bu fare ev bulmak için ormana gitmiş. Ormanda önce tilkinin evine gitmiş. Tilkiye sormuş: Senin evinde kalabilir miyim? diye. Tilki de "Hayır!" demiş. Daha sonra tavşanın evine gitmiş. Tavşana sormuş: Sende kalabilir miyim; diye. Tavşan da "Hayır!" demiş. Sonra fare çok üzülmüş. Bu yüzden ormanın kralı aslanın yanına gitmiş. Aslan krala sormuş: Sizde kalabilir miyim; diye. Aslan kral da "Hayır!" demiş. Fare bu duruma çok üzülmüş. Daha sonra fare dolaşırken avcıların her yere tuzaklar kurduğunu görmüş. Hemen aslan kralın yanına gitmiş ve bu durumu ona anlatmış. Aslan kralda ona inanmamış. Bir gün fare dışında herkes tuzağa düşmüş. Fare de aslan kralın yanına gitmiş. Fare geldiğinde aslan kral fareden özür dilemiş. Fare avcıların geldiğini görünce herkesi kurtarıp herkesle birlikte kaçmış. Sonra aslan kral fareyi evine almış ve bundan sonra fare aslan kralla birlikte yaşamış. Bundan sonra herkes mutlu mutlu yaşamış.

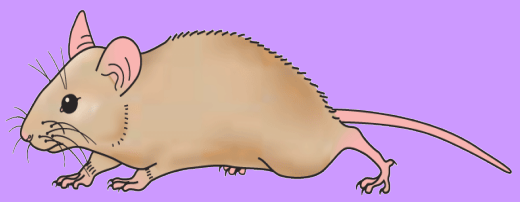

Eren ÖNEREN 5A

BENİM BİR HİKÂYEM VAR

HARRY STYLES

Merhabalar! Ben "One Direction" grubu üyelerinden Harry Styles'ın saçıyım. Evet, o uzun, kıvırcık olan… Kendimi bildim bileli onun kafasındayım. O nereye ben oraya. Gözleriyle çok iyi arkadaşız; ama onları çok kıskanıyorum. Kocaman "açık yeşil"ler ve birbirleri ile kardeşler. Olsun sonuçta ben onun bir parçasıyım, onunla birlikte yaşıyorum. Bana çok iyi bakıyor. Kışın soğuk havalarda üşümemem için bere geçiriyor üzerime. Onu ve arkadaşlarını çok iyi tanıyorum. Hepsi çok iyi insanlar. Ayrıca Harry beni o kadar çok seviyor ki her klibinde oynatıyor. Onlarla vakit geçirmeye bayılıyorum.

Cansu GÜL 7B

DENİZİN KALBİ

Ben bir kolyeyim. Ama sıradan bir kolye değil. Öyle şeylerin içinde bulundum ki size anlatsam herhalde iki buçuk saatlik bir film çıkar ortaya. Ben elmaslarla kaplıyım, üzerimde kalp şeklinde bir safir var. Tarihlerce yaşarım, diğer adım ise "Deniz'in Kalbi". Üzerime filmler, komediler çekildi, kitaplar yazıldı. Evet! Ben iki, üç kadının boynundaydım; ama hiç çıkarılmadığım da oldu hiç takılmadığım zaman da. Şimdi sizlerle yüz yıllarca yaşanan aşk hikâyelerinin daha var olmadığı zamana gidelim. İmparator beni kraliçenin boynuna takarken daha hamdım herhalde! Kraliçe ben onun boynundayken bıçaklandı. Bir an öyle korktum ki. Ama ondan sonra hayatım hep bıçaklamalar ve cinayetlerle geçtiği için alıştım. Daha sonra hırsızdan hırsıza, hırsız karısından hırsız kızına kadar her yerde bulundum. Birden çöplükte buldum kendimi. Oradan çöpçülük yapan bir kıza oradan da toprağı boyladım. Beni aldılar hemen oradan. Belki de benim "hemen" olarak adlandırdığım insanlar için "25" yıldı. Artık beğeniliyordum. Zengin ve sosyetik bayanların boynundan boyuna geçerken. Bir kadın çıktı karşıma, hiç beğenmiyordu beni. O kadar üzüldüm ki rengim soldu. Ama en sonunda o da taktı beni boynuna. O son insan yüzü gördüğüm geceydi. Maalesef çok bekledim o sandıkta. Sonra da ait olduğum gibi bedenime yani denize kavuştum. İşte size kısaca "denizin kalbi"min yaşamını anlattım.

Öykü ACAREL 7B

HÜRREM'İN KOLYESİ

Ben Hürrem Sultan'ın takılarından biriyim.

Beni Sultan Süleyman yaptı, uzun uğraşlar verdi benim başımda, ter döktü. Hürrem Sultan'a da çok yakıştım. Ben olmasaydım Hürrem Sultan o kadar güzel olamazdı. Sultan Süleyman beni yaparken çok emek harcadı, en ince ayrıntılarına kadar ve sonunda bittiğimde müthiş bir takı haline geldim. Şimdi saray müzesinde bana bakan şaşkın yüzleri izliyorum, artık ait olduğum yerde, kadınların boyunlarında değil, bir camın arkasındayım.

Ecem Cansın HAKKO 7B

ÜZGÜNÜM…

Merhaba! Ben Irmak Okullarının spor salonunun, bir top sepetinin köşesinde bekleyen bir toptum. O zamanlar kimse beni

kullanmıyordu, yepyeniydim! Ama diğer arkadaşlarım kullanılırken çok eğlendiklerini söylüyorlardı. Kim gelip geçenin ona vurmasını ister ki? Ben bunları düşünürken bir gün yine bir beden eğitimi dersinde Tuna Hoca tüm top sepetini sahaya boşaltı. Dolayısıyla ben de ilk defa, o kaygan ve sektikçe canını acıtan sahayla tanışıverdim. Tabi benim gibi yeni bir topu görünce herkes üzerime çullandı. Beni sahanın bir ucuna, öbür ucuna fırlattılar. Sonunda bir gurup kızın elinde kaldım, konuşurlarken voleybol oynayacaklarını anlamıştım.

Damla US 7B

KOLYEYİM

Ben bir kolyeyim. Sahibim ünlü bir şarkıcı. İsmi galiba Lady Gaga'ydı. Onun en sevdiği kolyesiyim; fakat bir haftadır bambaşka bir yerdeyim. Sahibim beni arıyormuş, haberlerde okudum. Beni biri çaldı sanırım ya da bir yerde düştüm. Şu nerde olduğumu bile bilmiyorum. Her yer çok karanlık; fakat etrafımda hep ses var.

Biraz size kendimden bahsedeyim. Ben 3 Eylül 2008 'de tamamlandım. Beni deneyen, takan alıp sonra değiştiren olmadı. Yani sadece sahibimi tanıdım. Çünkü ben özel tasarım bir kolyeyim.

Dila ODABAŞI 7B

BENİM BİR HİKÂYEM VAR

Merhaba ben bir dolabım. Minik, sevimli, pespembe ve işlemeli. Eskiden minik bebeğin dolabıydım. Ne büyük bir sevinçti sahibimin doğuşu. Şimdi ise o bebek büyüdü ben de yaşlandım. Artık sahibimin eşyaları çoğaldı ve ağırlaştı. Ben de artık taşıyamamaya başladım. Ona yeni bir dolap almaya karar verdiler, ben artık tavan arasında sıkışıp kalacağım korkusu yaşarken müjde! Yeni bir bebekleri daha oldu. Şu an ben evin yeni üyesinin dolabıyım. Eve yeni gelen, beyaz, lake dolapla arkadaşlık ediyorum. Tabi, o benden daha parlak ve göz alıcı duruyor; ama benim işlemlerimin güzelliği de gözlerden kaçmıyor. Tabi her şey hep böyle geçmedi. Zaman akıp geçti ve kız kardeşi de ablası gibi büyümüştü ve ihtiyaçları çoğalmaya başlamıştı. Böyle olunca da sürekli bir şeyler alıyorlardı ve ben artık taşıyamıyordum. Sonunda dayanamayıp kırıldım. Şu an bazı parçalarım raf olarak kullanılıyor, bazıları çöplükte bazılarının da nerede olduğunu bile bilmiyorum.

Berfin YAĞCI 7B

CRISTINO RONALDA

Ben Ronaldo'nun ayakkabısıyım. Her maçta beni özene bezene giyer. Maçlarda çok darbe alırım; fakat sahibim hiç yılmadan koşar ve golü atar. Ronaldo Nike'dan özel siparişle beni aldı. Ben bittiğimde ve Ronaldo'nun o yetenekli ayaklarında sahaya çıktığımda artık tüm dünya tarafından sevilen ve beğenilen bir ayakkabıydım. Onun sayesinde ünlü olmuştum. Bu arada benim bir de düşmanın var: Messi'nin ayakkabıları. İkimiz büyük bir yarış içindeyiz. Çoğunluğa göre ben daha iyiyim; çünkü benim sahibim daha yetenekli. Bu arada Ronaldo beni çok sevmesine rağmen yeni bir ayakkabıya ihtiyaç duydu; ama beni de kendi gibi çok yetenekli bir futbolcu olan Altan'a hediye etti.

Altan Hasan TARIM 7B

HAYATIMIN MATRAHI

Daha güneş parlak yüzünü göstermeden hastanenin o garip ama insanı boğan havasını içime çekerek uyandım. İlk evim, doğup büyüdüğüm yer olan Gayrettepe' deydi. Çiçekleri hiçbir zaman solmayan, kaplumbağaların salına salına dolaştığı kocaman iki bahçesi olan büyük, 15 katlı bir apartmandı. İki blok vardı. Her katta iki daire ve iki blokta da 15 kat vardı. Bizim dairemiz de bayağı büyüktü. Canlı mavi renkte, bütün yeri kaplayan bir halım, pembe bir dolabım ve boyumu geçen bir "Tweety" m vardı.

4 yaşımdayken annemden bir kardeşim olacağını öğrendim. Gece yarısına az kala doğdu. Çok garip, genelde kardeşler birbirine benzer öyle değil mi? Ama o an onun bana ne davranış ne de fiziksel olarak benzemeyeceğini fark ettim. Çok küçük istisnalar olsa da o zaman düşündüğüm şey gerçekleşti. Bence bu ikimiz büyüdükçe devam edecek. Sakin ve usulca uyuyan bir bebekti. Onu sevmiştim. İlk kelimelerinin arasında "abla" da olunca havalara uçmuştum. Ama doğrusu belli bir süre sonra ondan sıkılmaya başladım. Ağlıyor, bana ve annemle babama huzur vermiyor, uyutmuyordu. Fakat annemin söylediğine göre ben ondan daha da betermişim. Onları delirtir, her yeri dağıtır, yaramazlık yapar, sürekli

bir şeyleri parçalar, kırar, içindekileri parçalayıp tekrar birleştirmeye çalışırmışım. Mutfakta bütün tabakları salona taşır, mutfaktaki çekmeceler boşalınca, kıyafetlerimi onların içine doldurup salondaki yastıkları küvete doldururmuşum, annem ise peşimden koşturur, arkamdan toplarmış. Gece her saat başında bir uyanır ve ağlar, yemekleri yere bilerek döker, minik ellerimle onlarla oynar, sonra da... Neyse anladınız siz.

Eve alıştım derken başka bir eve taşındık. Yeni evimize ilk geldiğimde yatağımın üstünde en sevdiğim renk olan mavi bir pike gördüğümde ağlamaya başladım. Ben eski evimizi istiyordum. En üst kata merdivenlerden çıkıp nefes nefese kalmak, en üst kat balkonundaki havayı içime çekmek, babaannemin ise en alt katta bize sadece birkaç adım uzakta olmasını istiyordum. Şimdi ise ona gitmemiz için arabayla en az 1 saat yol almamız gerekiyordu. Bu aşamayı da zor bir şekilde atlattıktan sonra yuvaya

gittim ve piyano çalmaya başladım. Yuvada iki öğretmenim vardı. Birini çok sever, diğerini ise hiç sevmezdim diyebilirim. Ona "Bayan Cevizgöz " derdim; çünkü kızınca gözleri ceviz kadar büyür, çok kızgın, sizi yemek isteyen kötü bir cadı gibi gözükürdü. Aslında beni sevdiğinin farkındaydım. Ondan nefret etmezdim sadece kızınca onu korkutucu bulurdum. Bir yanım diyor ki: "Siz bakmayın benim dediklerime, Bayan Cevizgöz kızınca

korkutucu olsa da içten içe özlüyorum o günleri … "

Bir gün yuvamın parkında kaydıraktan kayarken gıcık olduğum bir kız yanıma geldi. Kıza gıcık olurdum; çünkü 5 yaşındayken sizi sinir eden her türlü şeyi yapardı. Açıklamaya gerek duymuyorum, siz de o günlerden geçtiğiniz için beni muhtemelen anlıyorsunuz. Tam hatırlayamıyorum; ama "Gıcık" (Ona kısaca bu şekilde hitap ediyorum.) yine beni sinir edecek bir şeyler yapmıştı; ben de kolunu ısırmış, kanatmıştım. "Gıcık" da "Bayan Cevizgöz" e gitmişti. O an işimin bittiğini anlamış, hemen akıllılık edip kaçmaya başlamıştım. Öğretmen de bir tavşan gibi süratle arkamdan geliyordu. Bana yetişmesine imkân yoktu. Bahçenin etrafında tur atmaya başladık ve sonunda yoruldu, bana yetişmeye çalıştı; fakat jet gibi gidiyordum. Sonunda kendi kendime : " Bu iş böyle gitmez sonsuza dek ondan kaçamam, savaşmam lazım." deyip arkamı döndüm ve durdum. Beni omzumdan tuttu; ama tepinmeye, ona tekmeler atmaya başladım. Baktım ki onu dövüşte yenemem, son çare olarak ağladım. Ona olayı kendi lehime çevirerek anlattım, sonra da ona fark ettirmeden bir yerimi cimcikleyip kanattım ve sonra ona gösterip : " Uf oldu." deyince beni affetti.

Anaokuluna başladığım günlerde ise annem bana yırtık bir pantolon giydirmişti. Bense yırtık diye bir sokak çocuğuna benzediğimi düşünüyor ve anneme sızlanıyordum. Annem beni anaokuluna bıraktıktan sonra öğretmenime derdimi anlattığımda ise dedi ki: " Tatlım, bu senin sokak çocuğu olduğunu göstermez ki bak pantolonun yeni, bilerek yırtılmış, şimdi herkes böyle pantolonlar giyiyor, bak ben de giyiyorum. " deyince biraz yumuşadım.

Aradan bir yıl geçti birinci sınıfa başladım. Annem önceden öğretmenimin adının "Ali" olacağını söylemişti. Daha önce hiç erkek öğretmenim olmadığı için korkmuştum. Siyah saçlı, çatık kaşlı, siyah bıyıklı ve ters ters bakan bir adam bekliyordum nedense. Ama tam tersi bir öğretmenim oldu. Gerektiğinde neşeli gerektiğinde disiplinli olmasını bilen biriydi. Onu severdim. Otoriter bir adamdı. Sınıfta kızdığı sadece iki şey vardı: dersini bozmak ve arkadaşına zarar vermek. Disiplini sayesinde buradayım. Bir keresinde dersin ortasında arkadaşıma bağırmıştım, bir keresinde ise arkadaşıma tekme atmıştım. Bana tabii ki çok kızmıştı; ama onun sayesinde tecrübe edindim ve yaramazlık yapmamayı öğrendim. Aslında yaptıklarım çok küçük şeylerdi. Hani bir söz vardır: "Yalan küçük de olsa büyük de olsa yalandır. ". Bu sözü kafamdan da uydurmuş olabilirim bir yerden okumuş veya duymuş da olabilirim. Benim yaramazlıklarım da onun gözünde öyle gibi geliyordu. Küçük de olsa büyük de olsa kızıyordu. Bir gün bana kızdığı için ona o kadar çok sinir olmuş ve kızmıştım ki bütün dersi bahçede geçirmiş, kendimi sakinleştirmeye çalışmıştım. Sonraki ders

tabii ki olması gerektiği gibi bana bağırdı; ama umurumda değildi. Okulun bitmesi için yalvarıyordum içimden.

En iyi arkadaşım ve ben sınavlardan yüksek notlar alıyorduk matematiğimiz hiç şaşmaz hep 95-100 arasıydı. Bir gün ne olduysa ikimizde 80' lerde bir not aldık diye öğretmen bize kızdı. Ona o zaman sinirlenmemiştim; çünkü benden böyle bir şey beklemiyordu ve buna hakkı vardı. Yine de o sınavdan sonra matematik sınavlarına deyim yerindeyse korkudan altıma kaçırarak girdim.

5. sınıf bitmeden iki gün önce Boğaz manzaralı bir yerde veda gecesi gibi bir şey yaptık. İnanın bana tüm o sıkıntılara değerdi. Straplez, beyaz bir elbisem vardı. Saçlarımı dağınık topuz yapmama, tek damla makyaj yapmama rağmen balo salonuna doğru ilerlerken (Galiba biraz erkeklerin de kendi problemlerinden kaynaklanıyordu.) arkamdan ıslık sesleri yükseliyordu. Yanaklarımın kızardığını fark ettim. Beklemiyordum hatta umursamıyordum; ama beni dansa davet eden bile oldu. O kadar çok dans edip güldük ki o gece ayağıma tam uyan babetleri bir daha giyemedim. O eğlenceli gecenin ardından okul birincisi oldum. O üç madalyayı asla kaybetmeyeceğim, o günü her zaman hatırlayacağım.

Geçen sene buraya geldim. En sevdiğim yer kütüphane ve arkadaşlarımın yanıydı. Yazım eğlenceli geçti; ama üç ay boyunca insan Bodrum' da kalınca sıkılıyor. Hem yanımda arkadaşım da olmuyor, tatil olmasından hiçbir zaman için sıkılmadım. Yazlığın orada hiç yaşıtımın olmamasından sıkıldım. Ya 5-6 yaş grubu ya da 18-20 yaş grubu oluyor. Arası yok mu ya! İşte bu yüzden kendimi kitaplara verdim.

Annem her hafta kutsal bir hazineye benzeyen D&R ' a gidip kitap almaktan sıkılmıştı; ama ben her üç günde bir o kalın kitapları bitirmekten usanmamıştım. Şimdi okuldayım, tam karşınızda duruyorum. Artık yedinci sınıf olmaktan gurur duyuyor ve size şu kısacık hayatın içinden bile önemli anlamlar kazandırdığını umut ediyorum.

Binnur ÖZAY 7C

HAYATIMIN MATRAHI

Üç sıfırlı bir yılda doğmuştum. Annem hep bana şanslı olduğunu söylerdi. Bense bunun şanssızlık olduğunu düşünür dururdum. Bana kıyameti hatırlatırdı.

Çocukluğum zorluydu. Yani, annem için zordu. Bir paket cips için yerlere yattığımı, anneme kızdığımda odama kapanıp ağladığımı hatırlıyorum. Büyüdükçe anneme daha saygılı

davranmaya başladım. Sonra tatillere gitmiştik, rahatlayıp eğlenmiştim. 8 yaşında Sapanca'da ilk bisikletime bindim.

Düştüğümde ise o kadar acımıştı ki bir daha binmek istememiştim. Ama sonra öğrenince çok sevinmiştim. Okul ise benim için eğlence kaynağıydı. Zaman zaman babamla sinemaya giderdik. İlk filmim Nemo'ydu. Okulda da sinema kadar eğleniyorum. Arada sıkılıyorum ama yine de etrafımda yaşıtlarım olması güzel bir şey. Okul-tatil, okul- tatil diye 7. sınıfa geldim...

Ege ERKOL 7A

OTOBİYOGRAFİM

Ocak ayının en karlı günlerinden birinde doğdum. O zamandan belliydi karı, soğuğu sevdiğim. 2-3 yaşımı pek hatırlamıyorum; ama annemin söylediğine göre her şeyim normalden biraz daha erken olmuş. Örneğin hiç emeklemeden yürümeye başlamışım. Düşe kalka. Hayvanları çok severmişim hala da severim, özellikle kedileri.

3-4 yaşlarımdayken bir tanıdığımızın tavşanını seveceğim diye o iki tane upuzun ve sivri kulaklarından tutup havaya kaldırmışım. Amacım ona zarar vermek değildi ki sadece sevmeye çalışmıştım. Yine 4-5 yaşlarımdayken sandaldan "kolluksuz" bir şekilde atlayan anne-babamı görünce fırlatıp atmıştım kolluklarımı sandala hala hatırlıyorum annem feryatlarını, çok korkmuştu; ama ben kendime güveniyordum ve yüzmüştüm de. 6-7 yaşıma kadar geceleri yatağıma hep çişimi kaçırdım. O yüzden anneme hep acıdım, kadını gecenin bir yarısında kaldırıp çişimi temizletiyordum. Sonra rüyalarımı kontrol etmeyi öğrendim ve kalkıp tuvalete gitmeye başladım. İlkokula başladığımda arkadaşlarıma nazaran hiç ağlamamıştım, mutlu ve heyecanlıydım. Tam olarak hatırlamıyorum; ama 4 ya da 5. sınıftayken annem bana geometriyle ilgili bir 8. sınıf sorusu sormuştu ve soruyu çözersem bana 5 tane Barbie bebek alacağını söylemişti. Ben de soruyu çözmüştüm. Bana sadece bir tanesini aldı, 4 tane borcu var ve ben onları da istiyorum. Ben daha çok zoru seçmekten yanayımdır; çünkü zorluk bana yeni şeyler öğretir ve yardım almama sebep olur. Tıpkı yolların karsız ve düzgün olduğu yazı seçmeyip yollarda kar olan bir günde doğduğum gibi...

Cansu GÜL 7B

CANIM İSTANBUL

İstanbul, vazgeçmedim senden.
Yeşil bir doğayı kaybetsen de
Kalabalıklarda kaybolsan da
Canım İstanbul'um vazgeçmedim
senden…

Ben hep seni sevdim.
Özgür olmak kuş gibi
Uçmak senin etrafında
İstediğim buydu canım İstanbul'um.

Hakan KIRAN 4A

İSTANBUL

İstanbul'da yazlar sıcak
Kuşlar öter parklarda
Çocuklar sokaklarda
oynar.

Tam zamanı seni
anlatmanın
Geleceğin yıldızı
İstanbul
Coşkulu günler seninle güzel.

Defne DORUK 4A

MUHTEŞEM İSTANBUL

Masmavi sularıyla
Efsane anılarıyla
Herkesin gönlünü fetheden
Efsane İstanbul.

Yaz, kış hiç fark etmez.
O her zaman güzeldir.
Sokakları, insanları
Kalabalığı bile güzeldir.

Her yıl biraz daha
Fazlalaşır nüfusu
Trafiği olsa bile
Muhteşem İstanbul.

Boğazından, Adalar'ına kadar
Denizinden dağına kadar
Efsane İstanbul.

Begüm BERİKMAN 4A

RENGÂRENK RENKLER

Ben morum, mosmor bir çiçeğim
Bazen de mor bir üzümüm.
Ben maviyim, gökyüzündeyim.
Taşıp akan ırmağın sesiyim.

Yemyeşil bir ot, doğanın sesi
Capcanlıyım, taptaze
Kırmızıyım, enerjinin simgesiyim.

Ben pembeyim, sevginin rengiyim.
Daha çok kızların üstündeyim.
Bazen bir gül yaprağı gibi
bahçelerdeyim.

Hande KÖSEOĞLU 4A

RENKLER

Kırmızıdır bayrağın rengi
Sanki hayatın sesi
Mavidir, her yerin neşesi.

Yeşildir gözümün rengi
Çimlerin sevgilisi,
Mordur, kızların değişmesi.

Kerem GÜRSES 4A

MAVİ:
Gökyüzünde parlar o, denizin rengi
Bu rengi görünce
Huzur, mutluluk dolar içim
Onu yakalamak isterim.

MOR:
Kurşun kalem zannederek aldım kalemi
Başladım yazmaya hikâyemi
Bir de ne göreyim kalemimin rengi mor değil mi?

TURUNCU:
Şişman bir meyveyim
Ormanların güzeliyim
Eve gelince
Hızlıca yenirim.

KIRMIZI:
Bakarsın gül bahçesine
Ana rengiyim ben.
Beni eline alayım deyince
Batar dikenlerim eline…

Serra CAUNT 4A

MÜLTECİ ÇOCUKLAR

Mülteci Çocuklar,
Ne demektir acaba?
Soralım bir de sana,
Acımaz mısın sen de o
masum suratlara?

Mülteci çocuklar
Bir bakarsın yere
Başının üzerinde bir bere.
Üzerinde ise çuvala benzer bir elbise.
Masum gözlerle.

Nereye gidiyor?
Neden gidiyor?
Neden üzgün hepsi bu masum gözlerin içinde?

Birden sulandı gözleri
Ağlamaya başladı.
"Annemi istiyorum!" diye.
Annesi nerede?
İşte bu bir hikâye.

İrem BAYRAKTAROĞLU 7A

İKİNCİ MEMLEKETİM

Sınırdan geçtiğim o an,
Mutluluk, sevinç, kıvanç
İkinci memleketime giderim,
Her yaz.

İkinci memleketim;
İnsanı başkadır,
Denizi başkadır,
Kokusu başkadır.

Beklerim lokantasında,
Hamur kokusu bana eşlik eder.
Nihayet olunca yemek,
Lezzetli bir pizza yerim.

İkinci memleketim benim cana yakın bir yer.
Az da bilsem dilini
Özlem yitiririm arkadaşlarımla,
İkinci memleketim benim.

Kaan ÇUHADAR 7A

UMUTSUZLUK GEMİSİ

Sen, yönün kaybetmiş bir gemisin,
Nereden geldiği belli olmayan.
Her bir gün yeni bir liman bulmaya çalışan,
Fırtınalarda pes edip her şeyi oluruna bırakan.
Dalgaları kırmak yerine dalganın yönünde
geri giden,
Sen, bir şeyler yapmak için çaba sarf eden .

Begüm BÖKE 7A

ÇOCUKLUK

Ne komik çocuklardık
Yere düşer ağlardık,
Zaman zaman ağlar,
Zaman zaman coşardık.

62'den tavşan yapılan
Yanına gülümseyen güneş konan,
Köşeye çiçek böcek çizilen
Bir tabloydu çocukların tablosu.

Televizyonda çizgi filmler
Bizi korkutan böcekler,
Oyunlu dostlu bu günler
Çocukların günüydü, çocukların.

Ege ERKOL 7A

ANNEM

Ne zaman ağlasam yanımdasın
Benim bir tane annem.
Beni sen büyüttün
Seni seviyorum anne.

Hep kalbimdesin
Yaşamı sen bana öğrettin.
Seni seviyorum,
Benim bir tane annem.

Kerem BAYINDIR 2C

ANNE

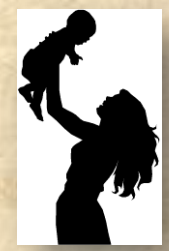

Dünyada yoktur onun gibisi,
Her şeyin üstündedir sevgisi.
İçimizi aydınlatan bir güneş,
Kalbimizi ısıtan armağandır bakışı.

Kızar, sever, üzülür, şaşırır...
Duyguları birbirine karışır.
Söz sizden açılınca
Tüm kapılar ardına kadar açılır.

"Annen için" dendim mi "canım feda" denilir.
O herkesten yakındır bize.
Bizi hiçbir zaman yalnız bırakmaz,
Annem benim, canım annem.

Ege ERBERKSOY 7B

MESLEĞİNDE EN İYİSİ OL!

Hayatın bir noktasında bir meslek, bir iş seçmek zorunda kalırız. Seçebileceğimiz bir

sürü meslek arasından bir tanesini seçmemiz gerekir. Seçeceğimiz meslek en iyisi, en çok kazandıranı olmayabilir. Bunlar önemli olsa da sadece detaylar. Önemli olan o meslekte en iyisi olmaya çalışmamız. Mesela bir şirkette çalışmaya başladığınızda, patron olarak işe başlamazsınız. En alt seviyeden başlarsınız. Kendi seviyenizde en iyi olursanız, yavaş yavaş yükselip en üst seviyeye ulaşırsınız. Kısaca hangi mesleği seçersek seçelim o meslekte en iyisi olmalıyız.

Lal ÇATAL 6B

ORMANDAYDIM RÜYAMDA; AMA FARKINDA DEĞİLDİM

Bembeyaz köpükleri, masmavi nehri, renkli taşları, bin bir çeşit balıkları, yemyeşil ağaçları, farklı türde hayvanları, çeşit çeşit insanları, rengarenk çiçekleri, onlarca böcekleri, açıklı, koyulu ve yumuşak çimleri, arada sırada çıkan renk cümbüşü... İşte o tam karşımda duruyordu. Sanki bana "Gel!" diyordu. Yürüdüm oraya doğru, mis gibi yeşillik kokusu geldi burnuma. Daha da derinlere gidince ağaçlardaki yosunları, nehirdeki zıplayan balıkları gördüm. Daha da yürüdüm ve işte o geldi karşıma, kocaman, tepenin binlerce ötesindeki, insanın içini ve dışını ısıtan ve aydınlatan o şey: Güneş... Gölgesi büyük bir ağacın altına oturdum. Akşamın gelmesini bekledim ve sonunda akşam geldi. Bu sefer gökyüzünde Güneş yoktu tam tersine pırıl pırıl parlayan yıldız ve etrafı aydınlatan Ay vardı. Karanlık mı karanlık olan gökyüzünde. Gökyüzüne doğru baktım Kutup Yıldızı'nı gördüm, diğer yıldızlardan daha parlak ve gösterişliydi. Sonra oturdum tekrar ağacın altına ve oturduğum gibi de uyudum. Uyudum; ama ben zaten uyuyordum.

Dilay Janset HAKKO 6B

GDO

Türkiye bazı konulara gereken hassasiyeti göstermiyor. Türkiye'de GDO yiyeceklerin denetlenmesi gerekir; çünkü bizim bilinçsizce aldığımız bir ürün belki de bizi ölüme daha da yaklaştıracak. Bu yüzden yiyeceklerin denetlenmesi gerektiğini düşünüyorum. Aslında bizim GDO katılan yiyecekler yememiz de sakıncalı; çünkü bu yiyeceklerin genetiği ile oynanıyor. Paket mısırlar olması gerekenden daha fazla dayanıyor ve içine ne katıldığını bilmiyoruz. Sosise sıkı olması için şurup ve tavuk kemiği konuluyor. Balın içine hakiki baldan çok glikoz şekeri konuyor. Bu yüzden marketten alınan ürünlere güvenmememiz gerekli. Güvenip pişman da olabiliriz. Bence firmaların kendi üretimi olan gıdaların denetlenmesini istememe nedenleri gıdaların içinde bol miktarda sağlıksız ürün bulunmasıdır. Eğer sağlıklı maddeler çoğunluklu olsaydı sizce denetlenmesini istemezler miydi?

Zeren ALIŞKAN 5A

KİTAP OKUMAK

Kitap okumak en sevdiğim şeydir,
Kitap okumak hepimiz için güzel şeydir,
Bazı insanlar sevmez; ama ben severim,
Kitap okumak, bilgiyi öğrenmektir.

Sen kitap oku, ben de okurum,
Ben kitap okurum, sen de oku,
Kitap okumak en güzel şeydir,
Kitap okumak bilgiyi öğrenmektir.

Ecem ERDAL 5B

KISKANÇ KRALİÇE

Hattuşaş 'ta çok sıcak bir gündü. Kral Patta gizlice Hitit sarayından çıkmış. Kraliçe Anutta'ya sürpriz bir hediye almak istiyordu. Kral Patta çarşıda dolaşırken bir takı tezgahında çok güzel bir kadına rastladı ve kadınla konuşmaya başladı.

Kral: Karıma bir hediye arıyorum. Sence ne almalıyım, dedi.

Satıcı: Çok güzel gümüş gerdanlıklarım var, bunların desenlerini yapmam bir senemi aldı, dedi.

Kral: Bu gümüş gerdanlık için ne istiyorsun, dedi.

Satıcı: Bana bir beyaz at getirirseniz bunları size veririm, dedi.

Kral: Neden beyaz at istiyorsun, dedi.

Satıcı: Beyaz en sevdiğim renktir. Beyaz barışı, temizliği, sağlığı, iyi huyluluğu temsil eder, dedi.

Kral: Bu söylediklerin çok ilginç. Senin adın ne, dedi.

Satıcı: Benim adım Aşmunikal, senin adın ne, dedi.

Kral: Benim adım Nostradamus, dedi.

Aşmunikal: Nostradamus, sen ne iş yapıyorsun, dedi.

Kral: Ben kralın seyisiyim, atlarına bakıyorum, dedi.

Aşmunikal: Bu gümüş gerdanlığı alacak mısınız, diye sordu.

Kral: Oo! Çok değerli bir şey istiyorsun. 20 Patta parası versem olmaz mı? Ben şimdi beyaz atı nereden bulayım? Bu krallıkta sadece bir beyaz at var, o da kraliçe Anutta'ya ait, dedi.

Aşmunikal: 20 Patta parasına anca beyaz bir eşek alabilirim. Ama karınıza hediye aradınız için bu düşük tutarı kabul ediyorum, dedi ve 20 Patta parasını alıp krala gerdanlığı verdi.

Kral gerdanlığı alarak Hitit sarayına geri döndü. Akşam kraliçe Anutta'nın doğum günü yemeğinde bu gümüş gerdanlığı kraliçeye hediye olarak verdi.

Anutta: Hayatımda hiç bu kadar iğrenç bir şey görmedim. Bana bula bula bunu mu layık gördün. Altın dururken bana gümüş bir gerdanlık mı alıyorsun? Sen onu git annene tak, dedi.

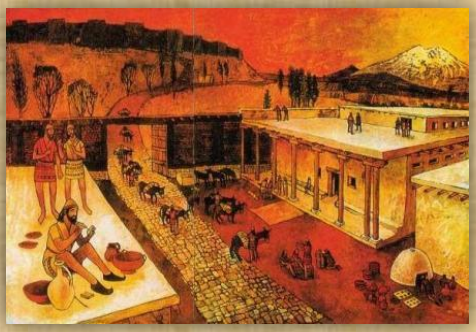

Kral: Bunu yapan kadın bu iş için tam bir senesini harcamış bana göre çok güzel bir gerdanlık. Madeni gümüş olabilir ama işçiliği altın, dedi

Anutta: Senin için bu kadar değerli olduğuna göre demek ki bu gerdanlığı beraber yaptınız. Kim bu kadın derhal görmek istiyorum, dedi.

Kral muhafızlarına dönerek; Aşmunikal isimli kadını buraya getirin, dedi.

Bu arada kraliçe, kralın gerdanlık için bile olsa bir kadınla konuşmasını kıskanmıştı. Kral ise Aşmunikal'e az para verdiği için kendini suçlu hissediyordu. Muhafızlar çarşıda Aşmunikal'in nerede oturduğunu öğrendiler. Kız, annesi ve babasıyla beraber küçük bir evde oturuyordu, bekardı ve çok güzeldi. Muhafızlar kızı evinden alıp saraya götürdüler. Kız muhafızlara "Beni neden saraya götürüyorsunuz?" diye sordu. Muhafızlar kendisine bunun kralın emri olduğunu söylediler. Kız daha önce kralı sadece çok uzaktan görmüştü yani tanımıyordu. Muhafızlar ve kız saraya vardı. Kral kraliçeye isterse kızla görüşebileceğini fakat kendisinin bir işi olduğunu söyleyerek salondan ayrıldı. Bir üst kattaki gizli tünele girerek salonu gören gizli pencereden kraliçeyi izlemeye başladı.

Muhafızlar ve Aşmunikal salonun kapısından içeri girdi. Muhafızlar Aşmunikal'i kraliçeye tanıttı.

Kraliçe kıza çok kötü davranandı ve onu aşağıladı. Yaptığı gerdanlıkla ilgili çok küçültücü sözler söyledi. Kral pencereden kraliçeyi izliyor ve gördüklerine inanamıyordu. Evlendiği adaletli, sakin, sevgi dolu, insanlarla iyi anlaşan kraliçe Anutta gitmiş onun yerine şımarık, kıskanç, insanları hor gören, paraya tapan biri haline gelmişti ve hırsı öyle bir seviyeye geldi ki:

Kraliçe Anutta: Muhafızlar derhal kralı bulun ve öldürün, dedi.

Kral saklandığı yerden çıktı ve muhafızlara kanunu çiğnediği için kraliçeyi zindana atmalarını emretti. Böylece kraliçe ömrünü, bu hapiste, kralın affını bekleyerek tüketti.

Korel YILDIZ 6B

NOKTALAMA İŞARETLERİ İÇİN YAZDIK

Noktayı sevmem her şeyin sonudur,
Tırnak işareti hepimizi konuşturur.
Ünlem heyecanlıdır çocukluğu hatırlatır,
Virgül sıkıcıdır cümleyi uzatır.

Soru işareti öğretmenlerin dostu,
Parantez yardımcı bilgilerin postu.
Kesme işareti kılıçtır, yaklaşma!
Üç nokta cümlenin sonunu yer, savaşma!

Mertcan AKYÜZ 5A

Noktayı sevmem esareti yaşatır,
Ünlem bana geçmişi hatırlatır.
Virgül yorucudur, yolumu uzatır
Soru, her şeyin ufkunu aydınlatır.

Duygu ÖZKAN 5B

Merhaba ben nokta!
Virgülün arkadaşı.
Ben olmadan virgül olmaz!
Durun bakalım, ben olmadan konuya giriş de olmaz.
Ben kimim; noktalı virgülüm!
Bir dakika, bir dakika
Ben olmasam cümleler, konular birbirine girer.
Bilin bakalım ben kimim?
Tabii ki virgül.

Merve AKPINAR 5B

VİRGÜL

Virgül kelimeleri sıralar,
Onun yeri aralar.
Anlama anlam katar
Onsuz cümle batar.

Virgülsüz cümle karışır,
Kelimeler tartışılır.
Virgül olunca arada,
Sıralama barışır.

NOKTA

Benim adım nokta
Konarım her sona.
Cümle benimle biter
Açıklık veririm okuyana.

İnci Efra UZUNHEKİM 5A

Kral Nokta' nın Şiiri

Noktadır benim adım,
En çok ben kullanılırım.
Zamanı gelince de
Kullanırsın beni her yerde…

Ben kralım,
Gayet kullanışlıyım.
En çok da cümleleri keserim;
Çünkü bu konuda en iyi benim!

Noktadır benim adım,
Nasıl olsa kullanılacağım…
Görüşürüz sonra,
Belki de bir cümlenin sonunda…

Nil TUNA 5A

TATLI DEDE

O gün cesaretini toplamasına rağmen utangaç biri olduğu için öğretmenine bir türlü Tatlı Dede'yi nereden tanıdığını soramamış. En sonunda öğretmenini koridorda yürürken ve etrafında kimseyi göremediğinden koşa koşa yanına gitmiş. Öğretmen:

-Hayırdır ne oldu, neden kosuyorsun, diye sormuş. Ogün'ün yüzü kıpkırmızı olmuştu; ama başka zaman bulamayacağı için hızlıca:

-Öğretmenim siz yolda karşılaştığım Tatlı Dede'yi nereden tanıyorsunuz, diye sormuş. Öğretmenin içinden gülmek gelmiş; ama karşısında maviş, meraklı gözleri görünce alay ediyor gibi olduğunu sanmasından ve böylece Ogün'ü de üzmek istemediğinden yüzünde minik bir gülümseme oluşmuş. Öğretmen:

-Gel Ogün, otur buraya, şimdi sana o tatlı, şeker dedeyi anlatacağım, diyerek derin bir nefes alıp konuşmaya başlamış:

-İlk olarak Tatlı Dede'yi tanıman çok iyi olmuş. Nedeni ise bütün bu cadde Tatlı Dede'yi o kadar çok sever ki herkesin işine yaramıştır ve umarım senin de bir gün işe yarayacak ve yardımını isteyeceksindir, diye ilk cümlelerini kurmaya başlamış. Ogün'ün ise kafasında bir soru oluşmuş bile ve hemen öğretmenin sözünü keserek söze başlamış:

- Peki öğretmenim, sizin hiç işinize yardı mı, ne zaman ve niçin yaramıştır, demiş. Öğretmen sanki bu soruyu sorması için bekliyormuş gibi:

-Tabii ki de yaradı! Tatlı Dede benim küçüklüğümden beri var. Mesela bir gün kuzenimin doğumuna giderken elim boş gidecek diye telaşlanmıştım ki karşımda Tatlı Dede şekerleri ile birlikte tezgahın orada oturmuş bekliyordu. Ben de o güzel, şeker dolu kutuları görünce hemen koşa koşa gidip ağzına kadar dolu olan kutuyu alarak hemen kuzenimin yanına gitmiştim. Herkes o şekerleri bir dakikada bitirmişti, dedi. Ogün kafasını masaya dayamış öğretmen ise söylediği sözlerle bir hayal dünyasına girmiş. Ogün:
-Öğretmenim siiz hala bana Tatlı Dede'yi anlatmadınız, dedi minik, ince bir sesle. Öğretmen kendini toparlayıp yeniden Tatlı Dede'nin hayatına dönmüş, yine derin bir nefes alarak cümlelerine başlamış:

-Nerede kalmıştık... Buldum! Ogün sen Tatlı Dede'yi çok yaşlı gördün; ama eskiden yani ben senin yaşlarındayken Tatlı Dede genç ve gözleri sapasağlam bir genç adam olarak şeker fabrikasında çalışıyordu. Bir kaç sene çalıştıktan sonra daha yeni bir şeker üreterek fabrikanın temsilcisi yani fabrikanın kralı olmuştu. Ne yazık ki bir gün fabrikadan çok ses çıktığı için herkes şikayet ediyordu. Bu durumda belediye, fabrikayı kapattırmış ve koca bir alışveriş merkezi yaptırılmıştı ve hala da öyle aynı yerinde duruyor. Tatlı Dede'nin şekerleri her yerde satılmasına rağmen tek başına sabahtan, akşama kadar şeker yapmaya çalışır; ama günde en fazla beş altı tane şeker yapardı. Bu bile aslında büyük bir başarı, derken Ogün öğretmenin sözünün tam ortasına girmiş:

-Tatlı Dede şu anda kör, nasıl tek başına şeker yapabilir ki, diye sormuş. Artık öğretmen Ogün'ün soru sormasından sıkılmış. İçinden oflayıp puflamış; ama bu soruyu biraz düşününce öğretmen bu sorunun cevabını bilmiyormuş. Gözlerini birden açıp dalmış. O gün biraz zaman sonra etkilenmiş ve öğretmenin koluna hafifçe deymiş. Öğretmen:

-Nasıl olur bilmiyorum ama bu sorunun cevabını Tatlı Dede'ye sormalısın, diyerek yerinden kalkmış. Bu durumda Ogün Tatlı Dede'ye bakmaya gittiğinde ya tezgah ya da kendisi orada yokmuş. Ogün bu olaya çok üzülmüş. Ertesi sabah annesi gazeteyi okurken Tatlı Dede'nin hayata gözlerini kapattığını söylemiş. Böylece Ogün okula gitmeyip Tatlı Dede'nin mezarına gidip ilk çiceği bırakmış.

Selin ŞENTÜRK 5A

Nate ile Banya' nın Macerası

Nate ile Banya arkadaştı. Çok iyi arkadaşlardı. Zaten kardeşlerdi. Annelerinin adı Shakira idi. Her gün bir saat boyunca ödev yaparlardı. O gün ödevden çok sıkılmışlardı ve annelerini dinlememeye karar vermişlerdi. Ama anneleri onlara kızıyordu özellikle Nate'e. Daha sonra annesi Nate'nin çok üzüldüğünü görünce onu affetti. Yılbaşına iki gün kalmıştı. Nate mutluymuş, Banya da. Anneleri yani Shakira bile mutluymuş. Yılbaşı ağaçları çok güzeldi. Babaları John onlara süslemede yardım etmiş ve çok zevk almıştı. Birlikte çok güzel vakit geçirmişlerdi ve babaları John "Mutlusunuz değil mi?" diye sordu. Nate ve Banya ikisi birden "Evet!" dediler. Banya hala televizyon seyrediyordu. Nate ise annesi Shakira ile oynuyordu. Babası John yılbaşı ağacına bakıp duruyordu. Shakira bir süre sonra bu oyundan sıkılmıştı ama bunu Nate 'e söylemiyordu. Nate de daha sonra oyundan sıkıldığını söyledi annesi Shakira'ya. Shakira çok şaşırdı. Shakira "Oyunu sevmiyor musun?" diye sordu. Nate "Evet!"diye cevap verdi. Annesi "Bazen herkesin canı sıkılabilir, benim de canım sıkılmıştı ama oyunu bozmak istemedim." dedi. Nate mutlu oldu. Jonh onlara (Nate ile Banya'ya) "Haydi yatağa..." dedi. Ama onlar yatmak istememişti. Banya ile Nate üzülerek yatağa gittiler. Uykuya daldılar ve çok güzel bir rüya gördüler. Banya rüyasında hayatında ilk kez derin bir denizin dibine daldığını gördü. Nate ise bir koşu yarışını kazandığını gördü. Ertesi sabah artık 2013 idi. Anneleri Shakira "Bugün herkes ne istiyorsa onu yapabilir. " dedi. Banya biraz üzgündü. Nate ise çok mutlu idi. Banya'nın üzgün olmasının sebebi dün çok geç yatması idi, hala gözlerini açamıyordu. Nate ise erken yattığı için mutluydu. Kahvaltı edip hemen futbol sahasına gittiler. Sonra futbol oynadılar. Nate hemen gol attı. Banya 1-1 yaptı. Son dakikada 2. gol geldi. Futbol maçında sonuç 2- 2 oldu. Çok mutluydular...

Ben Alper, arkadaşım Mert.

Hasta olmuştuk

İyileştik, okula geldik.

Bahçeye çıkamadık

Düşündük, düşündük

Sonunda bir çözüm bulduk.

Birlikte hikâye yazdık

Resimle süsledik

Çok ama çok mutlu olduk.

KÜÇÜK YAZARLAR

Alper GÖL 2A - Mert GÜNGÖR 2A

RESİMLEYEN

Safiye HACIOĞULLARI 2A

Öğretmenler Gününüz Kutlu Olsun

CANIM ÖĞRETMENİM

Tanıdığım en güzel, akıllı, bilinçli, adaletli ve en önemlisi de hoşgörülü ve saygılı insan sensin öğretmenim. Her şeyi senin sayende öğrendim. Atatürk demiş ki: "Öğretmenler, geleceğin nesli siz eseriniz olacaktır." Bu çok doğru. Senin o güzel gülüşün, o güzel saçların ve o güzel mi güzel gülen gözlerin en sevdiğim özelliklerinden biri. Daha doğrusu her şeyini çok seviyorum. Bu, bütün öğretmenlerim için geçerlidir. Senin bütün aklın benim sevgim kadar. Yani senin aklın çok büyük, benim sevgim gibi. Her şeyi senden öğrendim. Benim canım, biricik öğretmenim. Sizi bütün sınıf seviyor. Bazen biraz şımarık olabiliyoruz. Bunun için çok özür dileriz. Sizi çok SEVİYORUZ!

Aylin TİZER 3C

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

A'dan z'ye okumayı yazmayı siz öğrettiniz bana. Her zaman bizi sevdiniz, saydınız. Bazen yaramazlık yaptık, kızdırdık sizi.

Sizi birinci sınıftan beri tanıyorum ve çok seviyorum. Siz çok iyi kalpli bir insansınız. Siz olmasaydınız kim bize yazmayı, okumayı öğretirdi? Siz çok bilgili aynı zamanda da çok iyi kalpli bir insansınız. Ailemden sonra sizi tanıdım ve çok sevdim. Sevgi ve saygılarımla.

Bilge DOĞA BACINOĞLU 3B

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

Sevgili öğretmenim,
Öğrendiğim her şey senin sayende. Canım öğretmenim benim. Sen dünyada gördüğüm en iyi öğretmensin. Sen bana şarkı söylemeyi, kitap okumayı, resim yapmayı, yazı yazmayı öğrettin. İnsanların öğretmene ihtiyacı var.

SEN BENİM SEVGİLİ ÖĞRETMENİMSİN.

Sizi bütün sınıf seviyor. Siz hastalanınca bizim de içimiz acıyor. Seni üzdüysek çok özür dilerim. Sizi SEVİYORUM. Sevgilerimle.

Zeynep AYDINLAR 3C

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

Ailemden sonra seni tanıdım. Aynı sevgi, ilgi, sıcaklığı sende tattım.
Sen öğrettin sayıları, renkleri sevmeyi paylaşmayı. Hangi öğretmeni en çok seviyorsun deseler "Ünsal öğretmenimi seviyorum." derdim. Onlarda bana "Neden başka öğretmenleri değil?" deseler. "Ünsal öğretmenim çok iyi ve sıcak gönüllü bir öğretmen." derim. Bütün öğretmenlerimi çok seviyorum ama Ünsal öğretmenimi en çok...

CANIM ÖĞRETMENİM

Öğretmenim sizi ne kadar sevdiğimi bilemezsiniz. Siz dünyada gördüğüm en iyi öğretmensiniz. 1. sınıfta okumayı, yazmayı öğrettin. 2. sınıfa geldiğimde seni görünce çok sevindim. Senin 2. sınıfta da benim sınıf öğretmenim olacağını bilmiyordum. 3.sınıfa geldiğimde artık yine benim öğretmenim olacağınızı biliyordum. Bu yıl ne yapacağımızı çok merak etmiştim. Grafik çizmeyi, üç basamaklı sayıları, çocuk haklarını, anket yapmayı, eskiden ve şimdiki kullandığımız iletişim araçlarını öğrettin. Sizi ne kadar sevdiğimi bilemezsiniz öğretmenim.

Aylin YILMAZ 3C

SEVGİLİ ÖĞRETMENLERİM

Ben sizi çok seviyorum. Siz olmasanız biz ne yapardık bilmiyorum. Benim size karşı olan sevgimi kimse sarsamaz. Ben size minnettarım ve ne olursa olsun sizi hep seveceğim.

Suece TİMUR 'dan sevgilerle. 3A

SEVGİLİ ÖĞRETMENLERİM

Ben sizin çocuğunuz gibiyim.
Sizi kır bahçesi sanıp içinizde oynarım. Sizi hiç kırmam ama bazen anlaşmazlıklar olabilir. Keşke sizden birçok olsa... Sizi hep severim öğretmenim.

Batu AYDEMİR 3A

SEVGİLİ ĞRETMENLERİM

Ben 1. sınıfa başladığımdan beri birçok şey öğrendim. Tanıdığım bir kaç öğretmen var. Her biriniz bana müziği, oyunları, Türkçeyi ve birçok şey öğretiniz ve sizi Atatürk kadar çok seviyorum.

Deniz TOPAL 3A

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

Benim canım öğretmenlerim, bu şiiri size adıyorum: Sevgilerimle,

BİRİCİK ÖĞRETMENİM

Daha yaşım dolmadan
Okula başlamadan
Tanıtmışlardı seni,
Biricik öğretmenim.

Yazmayı sen öğrettin,
Yaşamı sen bellettin ,
Hesabı sen kavrattın,
Biricik öğretmenim.

Güzel şarkı söylüyor,
Resimler yapıyorum,
Hepsi senin eserin
Biricik öğretmenim.

Alvin ÖZHEKİM 3C

CANIM ÖĞRETMENİM

Benim canım öğretmenim, bana okumayı, yazmayı sen öğrettin. İyisin, duyarlısın, çok iyi bir öğretmensin. İyi ki varsın. Yanlışım olsa da sen hep yanımdasın. Matematik, Hayat Bilgisi ve Türkçeyi sen öğrettin bana. Seni çok severim. Bir düşüneyim, sen olmasaydın ne yapardım? Öğretemezdi herhalde senin kadar iyi hiç kimse. Bize hem eğlenceli hem önemli bir şekilde anlatırsın bütün konuları. Sen o kadar güzel öğretirsin ki…

Kahverengi kızıl saçlı, iyi kalplisin. Gözlüklüsün ama sorun değil. Biraz kilolusun ama yine de benim öğretmenimsin. Çünkü önemli olan dış görünüş değil, öğretmektir. O kadar iyi, o kadar incesin ki seni sevmemek imkânsız. Seni çok seviyorum. O kadar iyi, o kadar incesin ki seni sevmemek imkânsız. Daha ne diyebilirim ki sana canım öğretmenim…

Bütün öğretmenlerin öğretmenler gününü kutlarım. Hepinizi çok seviyorum. Sevgilerimle… Nehir.

Sevgili Öğretmenim, bu resmi sizin için çizdim. Umarım beğenirsiniz.

Nehir Nil SOY 2C

HAYALLERİMİZ VE BİZ

Hayal kurmak insanlığın varoluşunun bir parçasıdır. Şu anda kullandığımız her araç, giydiğimiz kıyafetler, oturduğumuz binalar, sürdüğümüz arabalar… Hepsi birer hayalin ürünleridir aslında. Tarihe geçmiş sanatçı, bilim adamı ve yazarların hepsi eserlerini hayal güçlerini şekillendirerek gerçekleştirmiştir. Fakat hayallerini gerçekleştiren insanların yanında hayalleri gerçek olamayacak şeylerle dolu olan insanlar da vardır. Asla olamayacağı şeyleri hayal eder bu insanlar. Kendilerini hayal ettikleri bu mekânlarda daha mutlu, daha huzurlu hissederler. Bu insanlar gerçekten uzaklaştığı kadar bir yandan da gerçeklere yaklaşırlar. Bu mekânlar onların olmak isteyip de olamadığı, en derin duygularıyla dolu, kimsenin aklına bile gelemeyecek kadar derin hislerle kaplı dünyalardır. Buradaki derin anlamları kimse kavrayamaz. İşte bu insanlar özeldir. Fakat ne yazık ki insanlar son zamanlarda hayal kurmayı bıraktılar. Görüş açıları kısıtlandı. Dünyayı at gözlüklerinden görmeye başladılar. Barışı hayal eden bir insan bu dünyada barışın bulunmadığını çok rahat anlar. Çünkü hayallerindeki barış ile şu anki dünyayı karşılaştırdığında aradaki farkları görür. Hayallerindeki barış hem gerçekten uzak hem de ona gerçekleri gösteren bir ışık kaynağıdır aslında. Bu ışık doğrultusunda dünyada barışı sağlamak adına çalışır. Fakat artık hayal kurmayı bırakmış ve hayatı bir rutinden ibaret olan bir insan ise bazı olayları kavramakta zorlanır. Bir insanın hayal dünyası başka bir insan tarafından asla anlaşılamaz. Bunun anlaşılabilmesi için o insanla aynı hayatın tıpatıp aynısını yaşamak lazımdır ki bu da imkânsızdır. Bu yüzden hayal kuran herkes farklıdır. Hayal kurabilen herkes dünyanın gerçek yüzünü görme yetisine sahiptir. Hayal kurmayan insan ise dünyanın karanlık ve kirli bir köşesinde sıkışıp kalmıştır. Hani dünyanın gerçek yüzü çok da temiz değildir. Ama gerçekleri bilmek her zaman gerçekleri görmezden gelmekten daha iyidir. Ayrıca hayal kuran insan hayata devam etme isteğiyle yaşar. Hayallerini gerçekleştirme isteği ve dürtüsüyle hayatında yaptığı hiçbir şeyi yeterli bulmaz. Her zaman daha iyisini yapabileceğini bilir. Hayalleri ona yol gösterir. Umut oldukça hayallerindeki dünyayı bir gün gerçekleştirebileceğini düşünür. Bu düşünce ona kuvvet verir. Hedefine ulaşmasını engelleyecek her engeli aşmak için çabalar, yapamazsa yapana kadar dener. Umudun bittiği yere kadar çabalar. Umut bittiğinde ise hayal de biter. Bu açıdan hayal ve umut birbirlerine bağımlıdır. Hayal kurmak insana umut verir, umut ise insanda hayal kurmayı tetikler.

İnsan umudu bittiğinde de hayal kurar. Ama bu hayaller normal bir hayalden çok daha derindir. İnsanın hayal dünyasının diplerde kalmış bir umut kırıntısını uyandırma çabasıdır. Bu hayaller daha derin, hem daha nefret dolu hem de daha serttir. Umudunu kıran unsura nefretini döker bu hayaller. Umudunu kıran unsuru hor görür ki umudu geri dönsün. Kendini bunu aşabileceğine inandırır bu hayaller. Bu hayallere örnek olarak kahramanlık veya fedakârlık hayalleri verilebilir. Bu hayaller her zaman kurulabilen hayallerdir aslında. Ama en umut verici, en derin hayallerdir bunlar. İnsan kendini bir kahraman olarak görür. İçindeki potansiyelin tamamını gerçekdışı bir şekilde hayallerine döker. Bu hayallerde insanın hayatta yapmaya şansı olduğu ama şansını kullanamadığı şeylere, en derin arzulara, insanın kendinde sevmediği şeylere giden tüyolar vardır. İnsan kendi kendini anlatır bu hayallerde. Bu hem bir özeleştiri hem de kendini övme durumudur. İnsan bu hayaller sayesinde kendiyle barışık yaşar.

Sonuçta hayal kurmak her zaman önemli bir şeydir. Hayal kurmak bize umut aşılar ve yaşamda bize güç verir. Hayal kurmamak ise bizi karamsarlığa ve cahilliğe sürükler. Başından beri insanoğlunun bir parçası olan hayaller sonuna kadar öyle kalmalıdır. Hayallerimizin önemleri küçük görülmemelidir.

Ege TATOĞLU 8B

Her insan yaşarken mutlaka hayal kurmuştur. Bazıları iyi bazıları kötüdür. Bazense bu hayal bizi gerçek dünyadan alıp farklı bir dünyaya götürür. Bu dünyanın içinde bazılarımız kaybolur bazılarıysa sadece bunun gerçek olmadığını bilir. Bu da insanları birbirinden ayırır. Bu önemli bir farktır; çünkü bazılarımız bu hayal dünyasıyla gerçek dünyayı ayırt edemez. Hayatın gerçekleri dışında kendi hayallerinde yaşarlar. Bu yüzden hayallerimiz bizi gerçek hayattan uzaklaştırır. Gerçeklik ve hayal kurmak zıt şeyler olduğundan birisi olursa diğeri olmaz. Fazla hayal kurarsak bir süre sonra gerçekliği hayatımızdan atarız. Bu da bizi hayatta olumsuz yönde etkiler.

Can SÖKMEN 8A

Hayaller insan ile birlikte var olan bir unsurdur. İnsan hayal kurarak büyür ve gelişir. Günümüzdeki tüm teknolojik gelişmeler hayal kurarak gelişmektedir. Hayal kurmak olmasaydı günümüzde var olan teknolojik aletler var olamazdı. Hayallerimiz bizi başarıya taşıyan hayatta mutlu olmamızı sağlayan bir unsurdur. Hayaller umutsuzluğa kapılmamızı önler bizi hep bir adım öne taşır. Mesela Steve Jobs hayal kurarak son yılların en büyük teknolojik cihazlarını yaptı ve geliştirdi. Bunu yapabildi; çünkü hayal kurdu. Başarının anahtarı olan hayal kurmayı yararlı bir şekilde kullandı.

Emre SÖKMEN 8B

ÖYKÜ TAMAMLAMA ÇALIŞMASI

BU BİR EMİRDİR

Evine konuk gittiğimiz Saime halam, iki gündür bebek gibi bakıyordu bana. Adeta etrafımda pervane olmuştu. Derler ya, gözünü gözüme dikmiş kendisinden bir şey istememi bekliyordu. Ben isteyeceğim o da isteğimi sevinçle yerine getirecekti. Karnım mı acıktı; evinde ne varsa önüme döküyordu. Pekmez, kayısı kurusu... Neyi varsa artık.

Benim yüzümden çocuklarını unutmuştu adeta. Çocukları bu duruma üzülmüş, benimle küsmüşlerdi. Halam hala buna aldırış etmeden yaptığı işe devam ediyordu. Böyle olmaya devam ettikçe iyice bana kızan kuzenlerim, bana bir tuzak kurmaya çalışıyorlardı. Bir gece odama doğru ilerlerken gülüşmeler duydum. Bunlar kuzenlerimin sesiydi. Daha dikkatli ilerlemeye başladım. Yavaşça kapıyı açtım ve birden yukardan kovadan su dökülmeye başladı. Hemen geri çekildim ve sudan kurtulmayı başardım. Bu tuzakların devamının da geleceğini biliyordum.

Bundan kurtulmanın tek yolu halama beni el üstünde tutmamasını söylemekti; ama halam üzüleceği için bunu söylemek zor olacaktı.

En sonunda halamı bir kenara çektim ve bir solukta beni el üstünde tutmamasını söyledim. Halam buna üzüldü; ama sonra "Bu bir emirdir!" diyince, hemen "Tamam!"dedi. Bunu isteyerek ve severek yaptı.

Sarp Tan GEÇİM 6B

SIR

Evine konuk gittiğimiz Saime halam, iki gündür bebek gibi bakıyordu bana. Adeta etrafımda pervane olmuştu. Derler ya, gözünü gözüme dikmiş kendisinden bir şey istememi bekliyordu. Ben isteyeceğim o da isteğimi sevinçle yerine getirecekti. Karnım mı acıktı; evinde ne varsa önüme döküyordu. Pekmez, kayısı kurusu... Neyi varsa artık.

Benim yüzümden çocuklarını unutmuştu adeta. Aslında Saime halamın yanına geldiğim için mutluydum; çünkü kuzenimi görecektim. Saime halamın kızı Sibel beni çok sever. Birbirimizi çok severiz. Saime halamların evi çok büyüktür. Bunun nedeni Saime halam bir zamanlar çok büyük bir iş adamı ile evli olmasıdır. Fakat eniştemin kötü bir kanser hastalığı vardı ki genç yaşta hayata gözlerini yummuştu ve Saime halam dul kalmıştı. Bu yüzden enişteni tanımıyordum. Sadece fotoğraflarda..

O gün, Sibel ile birlikte erkenden uyandık. Sibel ile kendimize mutfaktaki atıştırmalıklardan leziz birer tost yaptık ve bir fare gibi hızla dışarıya koştuk. Sibellerin evi denize çok yakındır. Hemen koşup denize girdik. İyice yüzdük ve eve geri döndük. Odalarımızda üstümüzü değiştirdikten sonra aşağıya inip salonda buluştuk. O gün, nedense bir şeyler keşfetmek istiyordum. Sibellerin evine daha

önce bir kerecik gelmiştim. O da Sibel hastalandığı için küçük bir hasta ziyaretiydi. O yüzden bir yarım saat kalıp evimize geri dönmüştük. Bu sebeple evi tam olarak bilmiyordum.

Sibel'den bana evi gezdirmesini istemiştim. O da seve seve kabul etmişti. İlk başta ilk katı gezdik. İlk katta tatlı bir kış bahçeleri ve geniş bir salonları ayrıca lüks bir oturma grupları vardı. İkinci katta ise aile fertlerini ve misafirler için ayrılmış birkaç tane oda vardı. İkinci kattan uzanan uzun bir merdiven vardı. Fakat önü zincirler ile engellenmişti. Sibel'e yukarıda ne olduğunu sormuştum. Sibel bana değişik bir ifade ile :

- Annem orada ne olduğunu bana söylememeye yemin etmişti, dedi.

Ben de anlayamayan bir ifade ile sözünü onayladım. Daha sonra Sibel' e yukarı çıkıp orada ne olduğunu öğrenebilmemiz için bir teklif sundum. Ona da küçüklüğünden beri girmesi yasak bir yeri keşfetme fırsatı cazip gelmişti. Tam zincirlere tırmanırken Saime halamın "Meyve Saati" diye haykırışı kulaklarımızı çınlattı. Hemen aşağıya koşup kış bahçesine geçip engin denizi seyretmeye başladık. Saime halam meyve tabaklarımızı getirince çabucacık meyvelerimizi bitirip Saime halam sohbete başlamadan önce fırladık. Saime halam anlayamayan ifadesi ile engin denizi seyredip meyvelerini yemeye devam etti.

Son süratle yukarı çıkıp bir maymun gibi usta bir şekilde zincirlere tırmanıp diğer tarafa geçmeyi başardık. Orası gerçekten karanlık ve tozluydu. Sibel yanında hep fener taşırdı ve genellikle işe yaramazdı. Fakat bu sefer tam yerindeydi. Koridordan ilerledikçe karanlık zifirileşiyor; tozlar artıyordu. Koridorun sonuna geldiğimizde kristal tokmaklı bir kapıya rastladık. Ahşap kapının üstünde esrarengiz oyma süslemeleri vardı. Biraz ürksek de kapıyı açtık. İçerisi toz ve örümcek ağları ile doluydu. İçeri bir göz attığımda Sibel'in bir sandığa yaklaştığını ve incelediğini far ettim. Hemen yanına koştum. Sandığı birlikte açtık ve içerisinde çok eskiden kalmış mektuplar olduğunu gördük. Mektupları biraz inceledikten sonra üstünde hep "Dr. Rıfat'a" yazıyordu. Hemen mektuplardan birini açtık ve içerisinde çok gizli bir yerin adı ve orada eski Romalılara ait mücevherlerin olduğu yazıyordu. Hemen mektubu da alıp Saime halamın yanına koştuk. Saime halama çok bir şey çaktırmadan:

-Hala "Dr. Rıfat" kimdi, diye sorduk.

Saime halam seve seve cevap verdi:

-Dr. Rıfat sizin büyük babanızdı ve çok büyük bir arkeologdu, dedi ve şunu da eklemeyi unutmadı:

-Hem siz bunları nereden biliyorsunuz?

Biz iki kuzen:

-HİİİÇ! Daha önce duymuştuk, dedik ve konuyu kapatmaya çalıştık. Oradan uzaklaştık ve bu gizemli sırrı her zaman aramızda kalacağına söz verdik.

Ayda Işık BUĞDANOĞLU 6B

Korkularımız

Annem ve babam hasta olmamızdan, ben örümceklerden korkarım. Kardeşim hiçbir şeyden korkmaz. Kardeşimin korkmamasının sebebi cesur oluşu sanırım, ben ise çok cesur değilimdir. Biri arkamdan "Bö!" diye korkutmaya çalışırsa çok fena olurum.

Bazıları birbirlerini korkutup korkuttuklar kişileri gülünç duruma getirmeye çalışırlar. Hatta bazen "Bak şu bundan korkuyormuş!" diye söyleyip gülerler; fakat o korkutanların da korkuları vardır ve yansıtmamaya çalışırlar.

Ecem Cansın HAKKO 7B

Mina babasına bir şey olmasından korkuyor. Ben beni bazı kişilerin beklemediğim bir anda beni korkutmasından korkarım. Emirhan evine hırsız girmesinden korkuyor, ben de korkuyorum. Çok sert ve şiddetli bir deprem olunca çok heyecan yaparım ve korkarım. Telefonuma kötü bir şey olmasından korkarım. Aile bireylerinden olan kişilerin başına kötü şeyler gelmesinden korkarım, aynı zamanda diğer sevdiklerime bir şeyler olmasından korkarım.

Kaan Berke EROL 7B

Ben hep ormanlardaki zehirli hayvanlardan, bitkilerden ve korku filmlerinden korkarım. Babam benim kötü bir şey yapmamdan annem ise başıma bir dert açmamdan. Ben daha 5 yaşındayken ilk defa sirke gitmiştim ve palyaçolardan çok korkmuştum. Ama zamanla korkumu yendim. Bunun dışında yarasalardan, sivilce çıkmasından, ayılardan korkarım.

Berfin YAĞCI 7B

DENİZKIZI MASALI

DENİZKIZI MASALI

*"Çok uzak bir ülkede, denizden bulutlara uzanan bir merdiven varmış. O merdivenden kim inerse çok sevilirmiş. O sırada göklerin tanrısı gelmiş ve denize küçük bir kız bırakmış. Kız dalgaların arasında kaybolmuş. On iki yıl sonra kız, denizin üzerinde belirmiş. Ama bu sefer ayak yerine kuyruğu varmış. Kuşlar da onu görmüş ve kızın adını "*Denizkızı*" koymuş. Denizkızı bir gün havada göklerin tanrısını görmüş. Ona kuşlarla "İMDAT!" mesajı göndermiş. Göklerin tanrısı da mesajını almış. Onu zaman geçidinin olduğu bir adaya götürmüş ve Denizkızı'nı zaman geçidine atmış. Denizkızı da kendini bir ağacın önünde bulmuş. Ağacın gövdesinde bir kitap varmış. Denizkızı kitabın içine girmiş ve ailesine kavuşmuş."*

"Bu kitabı çok sevdim." demiş Ayşe.
"Ben de!" demiş Onur.
İkisi de sarılıp gülüşmüşler.

Ayşe Ela YILMAZ 4B

BİR HAYAL

Doğduğumdan beri köpeklere hayranımdır; ama ne zaman köpek istesem annem çıldırıyor, "Çok tüyü var!" diyerek bu isteğimi geri çeviriyor. Babam köpekleri sever. O yüzden bu konuda bana destek oluyor. Babamın ben doğmadan önce bir köpeği varmış. Adı Paşa' ymış ve "Kangal" türüymüş. Mangal etini de çok severmiş; ama benim sevdiğim tür "Golden Retriver". Her yıl bu köpeği almak için yalvarıyorum; ama hiçbir şey ifade etmiyor. Sonunda yaz tatilinde babam: "Yetti, çocuğum! Sana bir "Beagle" alacağım, otur aşağı." dedi; ama hala almadı. Umutla onu bekliyorum…

Oğuz DÜNDAR 4A

GÜLTEN DAYIOĞLU'NUN 50. SANAT YILINI KUTLUYORUZ...

GENÇLER GÜLTEN DAYIOĞLU'NU KONUŞUYOR!

21 Kasım Çarşamba günü Tüyap Kitap Fuarı'nda Gülten Dayıoğlu'nun 50. sanat yılını kutlamak amacıyla bir panel gerçekleştirildi. "Gençler Gülten Dayıoğlu'nu Konuşuyor" başlıklı bu panele okulumuz 8B sınıfı öğrencilerinden Turgut AKAR panelist olarak katıldı. Turgut; katılımcıların ve yazarın büyük beğenisini kazanan konuşmasında kendi okuma serüveninden, Gülten Dayıoğlu ile tanışmasından ve Mo'nun Gizemi serilerindeki fantastik öğelerden bahsetti.

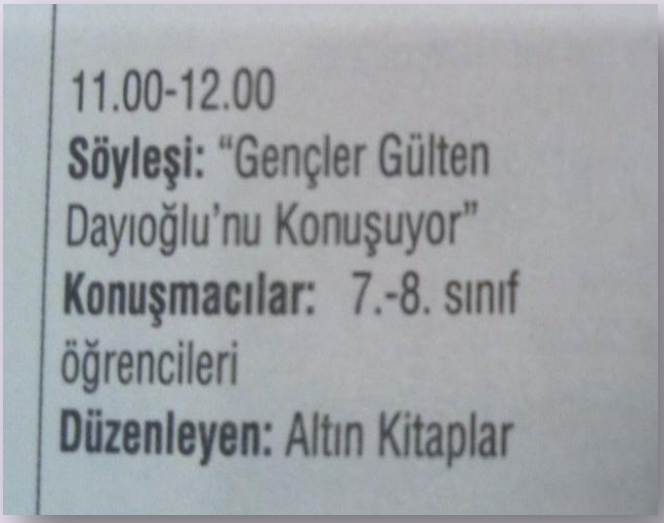

İlkokuldayken çok iyi bir okur olduğumu söyleyemem. Tırnak içinde belirtmek gerekirse "birtakım sıkıcı kitapları" okumaktansa çizgi filmleri izlemeyi, heyecanlı bilgisayar oyunları oynamayı tercih ediyordum birçok yaşıtım gibi. Genellikle olağanüstü olayların yaşandığı, kahramanları doğaüstü yaratıklar olan filmleri izlemeyi ve o tür oyunları oynamayı seviyordum.

Sevdiğim bu türün adının "fantastik" olduğunu bilmiyordum tabii. "Fantastik" sözcüğü, olsa olsa "çok garip, çok acayip" anlamında bir sözcüktü benim için. O zamanlar bu tür öykülerin yalnızca filmlerde ve bilgisayar oyunlarında olabileceğini düşünürdüm. Tabii bu arada filmlerin büyülü dünyasından sıyrılıp kitaplarla da tanışmaya başlamıştım yavaş yavaş. Devler ülkesi, kötü kalpli cadılar, kurşun askerler... Bunlar benim çocuk dünyamda basit kurgusuyla yer buluyordu ama zaman geçtikçe ilk büyüsünü kaybetmeye başlamışlardı. Sonraları şimdi isimlerini hatırlamadığım çok kitap okudum. 6. sınıfa geçtiğimde ise okuma listemizde yer alan Mo'nun Gizemi – 1 ile yeni bir kapı açıldı benim için. Gülten Dayıoğlu'nun adını duymuştum ama hiçbir kitabını okumamıştım. Bununla birlikte sınıftaki kız arkadaşlarımın hemen hepsinin en az

bir kitabını okuduğuna bakarak onun "kızlar için yazan" bir yazar olduğunu söyleyebilirdim. Mo'nun Gizemi'i -1'i biraz da isminin ilgimi çekmesi dolayısıyla hemen okumaya başlamıştım. Artık bir kitabın, bir filmden ya da bir bilgisayar oyunundan daha heyecan verici, daha sürükleyici olabileceğine ikna olmuştum. Çünkü normalde bir film ya da bir bilgisayar oyunu için harcadığım zamandan daha fazlasını, üstelik de büyük bir heyecanla ve keyifle bu kitabı okumak için harcıyordum. Dahası benim için oldukça heyecan verici ve ilginç olan bu macera, bilgisayar oyunları ya da televizyon gibi, anne ve babamın tepkisini çekmiyor, tersine onları da mutlu ediyordu.

Mo'nun Gizemi, beni okuduğum kitap ve yazarı hakkında daha fazla bilgi sahibi olmaya yöneltti. Artık Gülten Dayıoğlu'nun "kızlar için yazan" bir yazar olduğunu düşünmüyordum tabii! O, hemen hemen her yetişkini yetiştirmiş bir çocuk kitabı yazarı. Şimdi ise bizim kuşağı yakalıyor. Bizim dünyamız ise biraz farklı, bizler sokak aralarında top koşturmayan, saklambaç oynamayan ve evden okula yürümeyen daha çok ekran karşısında vakit geçiren bir kuşak olarak tanımlanıyoruz. Bu nedenlerle kitaplardan uzaklaştığımızdan dert yanılıyor. Tam da bu noktada yetişiyor imdada Gülten Dayıoğlu. Bizim heyecanlarımız, bizim meraklarımız ve bizim dünyamız yön veriyor yazara. Bu yüzden artık kalemi biraz da bu büyülü dünya için dans ediyor ve diyor ki "Fantastiğe yoğunlaştığım doğru. Dünyayı geziyorum. Gezdiğim ülkelerin öyle fantastik öyküleri var ki... Galiba çocukluğumun masalları, yazar kimliğimle bütünleşiyor, yollarımız kesişiyor. Roman kahramanlarının kendilerine özgü örnekleri, kaynakları var. Kahramanlarımı yaratırken, gerçek insanlardan esinlenirim. Fantastik kurgu ile yazarken, düşler nice uçuk olsa da bir ayağı yere, yani gerçeğe değmeli... Fantazyaları dozunda kullanmak, sorumluluk bilinci taşımak gibi ilkeleri benimsemek gerekiyor."

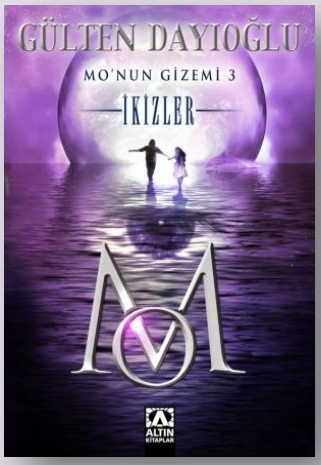

Ve benim elimden düşüremediğim Mo serisi doğuyor. Mo'nun Gizemi ile Türk çocukları bir Türk yazarın fantastik dünyasında yolculuğa çıkıyor. Çünkü bizler bu türü daha çok Rowling'in Harry Potter, Tolkien'in Hobbit, Yüzüklerin Efendisi gibi kitaplarıyla tanıdık. Tabi okuduğum tüm bu kitapların fantastik edebiyat başlığı altında sınıflandırıldığını bilmiyordum.

Bu konu hakkında biraz araştırma yapınca fantastik romanın Türk edebiyatında yeni tür olduğunu öğrendim. Türk okuyucusu uzun süre batılı fantastik roman çevirilerini, sinema filmleri izleyerek bilinç kazanmıştır. Türk edebiyatında fantastik edebiyat aslında her zaman vardır. Dede Korkut Hikâyeleri'ni bu konuda örnek gösterebiliriz. Ancak tüm bu zenginlik roman türü içerisinde sadece yan unsur olarak değerlendirilmiş, fantastik kendi başına bir tür olamamıştır. Son yıllarda fantastik romanlara olan ilginin artmasının bazı araştırmacılar onların masallara benzerliğine bağlamaktadır. Fantastik edebiyat içerikli kitaplarda öncelikle iyi ile kötünün mücadelesini ele alır. Bu romanlarda iyi kazanır, kötü kaybeder ve cezalandırılır. Bu tür kitaplar günlük hayatta çocukların şiddetle başa çıkabilmesi için iyi ile kötünün, doğru ve yanlışın ayrımını yapabilmesini sağlamaktadır.

Fantastik romanların ilgi görmesinin bir diğer niteliği ise evrensel olmalarıdır. Fantastik romanlar evrensel temalar zaman, mekân ve ulusal kültürlerden bağımsız olarak işler. Bu niteliklerinden dolayı da tüm insanlığa seslenme olanağı bulurlar. Fantastik çocuk kitaplarında olağandışlılıkların işlevi, gerçekleri başka bir boyutta göstermek, çocuğa göremediği gerçeği farklı başka açıdan anlatmaktır. Fantastik romanlar, çocuğun günlük hayatta gerçekleştiremeyeceği maceraları ona düşsel dünyada yaşatarak çocuğun düşsel ihtiyacını karşılar. Bütün dünyada yükselen fantastik edebiyat Türkiye'de son yıllarda okuyucunun gözdesi olmuştur. Kitapçı raflarını artık daha çok fantastik romanlar doldururken yılardan beri yabancı yazarla idare eden okuyucular artık Türk yazarlarının eserleriyle beslenmeye başlamıştır.

Gülten Dayıoğlu da Mo serisi ile hem fantastik dünyanın kapılarını aralıyor hem de kendisinin de dediği gibi düşlerin ayağı yere değiyor. Bu yüzden Defne ile Burç öylesine gerçek gibi. Onların yaşadıkları macera, kaçırılışları, aşkları... Onlar içimizden biri. Sanki Yuma'yı görsem "Neden bu kadar kötüsün?" diyeceğim. Eşini, arkadaşlarını ve hayatını hiç mi önemsemiyorsun ya da niye bu kadar bencilsin. Kendini bu kadar büyük görüyorsun. İn-MO-San'ı yaratmak için önüne çıkan her engeli –bu bir insan bile olsa- yok etmeye hazırsın. Hırsın nasıl da sonuçları görmeni engelliyor. Sonra bilimin iyi insanların elinde olmadığında nasıl da kötü sonuçlar doğuracağını şaşırıp kalıyorum.

Elime bir kalem alıp "mo" yu çizmek istiyorum. Hem deniz dibinde yaşayabilen, hem karada hem de gökyüzünde yaşayabilen bir canlı. Ne güzel, tam hayallerimdeki gibi. İmkânsız biliyorum ama

gerçek olduğuna inanıyorum okurken. Bir metre boyunda, balık gibi oval ve tombul bir bedeni var. Yuvarlak başının tam ortasında, dokuz küçük tümsekle çevrili yumruk kadar bir çıkıntısı bulunan olağan üstü bir yaratık. Ayrıca gözleri yuvarlarında her yöne dönebilmekte. Böylece deniz ve göğün derinliklerini, açık seçik görebilmekte. Elini uzatsan dokunacaksın sanki ama o kitabın sayfalarına biliyorsun.

"Kutsal İşta taşı" nerde saklanıyordur acaba, okyanusun derinliklerinde gizemli mağaralar hala duruyor mudur, Mu bilginlerinin insan-hayvan karışımı köleleri neler hissediyordur? Son evrim teorisi gerçek midir? Biliyorsun bunlar gerçek değil, ama merak ediyorsun, soruyorsun. Öyle güzel ve büyüleyici bir kurgu ki gerçekle düşün arasında kalıyorsun. Aslında MO, yalnızca bir macera kitabı ya da fantastik öğelerle ilgi çekici hale getirilmiş bir roman değil. O, aynı zamanda insanlık için önemli olabilecek bir sorunu da işliyor. "İN-MO-SAN" kurgusu gerçeğe dönüşse neler olur, diye düşünmekten kendinizi alamıyorsunuz. Ben bu seriyi okurken bir şey daha fark ettim. Yazar olmak için sadece iyi bir fikrinizin olması yetmiyor; çünkü iyi bir kurgu yapmak için ele alacağınız konu hakkında çok da araştırma yapmalısınız. Geçen yıl okulumuzda yapılan kitap şenliği etkinlikleri kapsamında Gülten Dayıoğlu bizlerle sohbet etmişti. Onunla Mo serisi üzerine konuşmuştuk ve bize bu kitapları yazarken genetik bilimcilerle yazıştığından ve bu alanda birçok kitap okuduğundan bahsetmişti. Sanırım bu seride genetik biliminin biz gençler tarafından daha iyi anlaşılmasını istemiş ve benim gibi nice çocukların üç kitabı da bir solukta okumasını sağlamıştır. İçinde gençlik aşkı, macera, fantastik öğelerin bulunduğu bu seri beni günlerce etkisinde bırakmıştı ki 3. kitabın çıkmasını beklerken Sayın Dayıoğlu'na mail yoluyla ulaşıp sonucu öğrenmeye bile çalışmıştım.

Bugün her çocuğun eli onun kitaplarına değmiştir, onun sözlerinden bir çağrışım dolmuştur zihinlere diyebileceğim çok sevdiğim yazar Sayın Gülten Dayıoğlu'nun 50. sanat yılını kutluyoruz. Bana ve çoklarına okumayı sevdiren, bizi bize bizce anlatan yazar Gülten Dayıoğlu'na Türk edebiyatına yaptığı katkılardan dolayı çok teşekkür ederiz. Bizi çok sevdiğini bildiğimiz Gülten Dayıoğlu'nun nice uzun yıllar kalemiyle yeni hayatlara hayaller kurdurmasını diliyoruz. Bilmesini istiyorum ki Yazdıkları, yazacaklarımız için ışık olacak...

Turgut AKAR 8B

MELEKLER VE BİLMECE

Melekler uçuşuyor tepede
Kapkaranlık gecede
Var bir saray ötede
Puslar içinde
Dolaşıyor bir melek içinde…

Sarayın içinde bir kral ve kraliçe
Arp çalan bir cüce
Kralı eğlendiren bir köle
Bu nasıl bir bilmece?

Piyano çalınıyorken bir köşede
Kapkaranlık notalar ile
Sarayın bahçesinde
İçimde sonsuz bir endişe

Bu sarayda bir sürü hüzün ve öfke
Melekler dolaşıyor içinde,
Nefret dolu yüreklerle
Saray esaret içinde.
Bu ne çözülemez bilmece…

Sude FETTAHOĞLU 6A

ATAM

Keşke seni görebilseydim, keşke sesini duyabilseydim ya da gözlerine baktıkça mavilikleri arasında kaybolabilseydim ATAM. Yıllardır seni öğreniyorum, derslerimden okuyarak ve daha bitmedi hep öğrenmeye devam edeceğim. Neden mi? Çünkü bizler için bitimi hiç olmayan bir efsane öndersin. Belki bir sürü yöneticinin, devlet başkanının hayatını okumuşumdur ama benim için en etkili ve en kıymetli olan senin hikâyen ve "Türk Milleti"ydi Atam. Eğer şu an bağımsızca yaşayabiliyorsam, eğitim alıyorsam, barınıyorsam, besleniyorsam, savaşsız bir ortamda ailemle birlikte yaşıyorsam şunu biliyorum ki hepsi senin sayende. . .

Bizim için yaptıklarını saysam bitmez. Ama keşke, keşke seni görebilseydim. Hep ulu önder dediler, "Cumhuriyet"i o kurdu dediler, ülkeyi o ilerletti dediler, devrimler yaptı dediler ve daha birçok şey dediler. . .

Yıllarca seni tanıdım. Belki sesini duyamadım, belki yüzünü göremedim ama seni herkesten daha iyi öğrendim. Alçakgönüllülüğün ve mütevazılığın ile yolundan hiç ayrılmayacağımı kendime ilke edinerek sana söz veriyorum ATAM!

Senin kişilik özelliklerinden çalışkanlığını, liderliğini, vatan ve millet sevgini, ileri görüşlülüğünü, hayatım boyunca kendime örnek alacağım. Senin gibi idealleri olan, sabırlı, disiplinli, mantıklı, kalbi insan ve millet sevgiyle dolu bir Türk çocuğu olacağım. Ulu önderim, sen tüm hayatını mutluluğa adadın. Yoruldun, hastalandın ve ne yazık ki genç yaşta vefat ettin. Keşke daha uzun yıllar yaşasaydın. Ben, kendim ve tüm Türk çocukları adına sana sonsuz teşekkürlerimi sunuyor, seni çok sevdiğimi söylemek istiyorum Atam. Sonuna kadar hep senin yolunda ilerleyeceğim. Senin kurduğun Türkiye Cumhuriyeti çocuklarından biri olarak bizlere gösterdiğin yolda ilerleyeceğime, Türkiye Cumhuriyeti'ni koruyacağıma, yaptığın ilke ve inkılâpların yolunda ülkemi çağdaş ülkeler seviyesine getirmek için çok çalışacağıma söz veriyorum.

Zeynep Sude ŞENER 7A

BİZDEN HABERLER

GÖRSEL SANATLAR

Merhaba,

Gittiğimiz Yaratıcı Çocuklar Derneği, Norveç Sanat ve Sanatçılar Birliği ile Galeri 5'in işbirliğinde düzenlenen tekstil atölye çalışmasına arkadaşlarımla birlikte katıldık ve orada çok önemli bilgiler öğrendim. Norveçli sanatçıların hayatlarını, yaşam tarzlarını, eserlerini ve kumaşları dikerek sanatsal şekiller yapmayı… Bence her zaman böyle geziler yapılmalı. Bu gezi sayesinde sanatçıları, farklı sanat türlerini görme imkânı buldum. Çevremde bulanan tanıdıklarıma ve arkadaşlarıma yaptığımız etkinlikleri büyük bir gururla anlattım. Böyle bir etkinliğe katılmamızı sağlayan resim öğretmenimize teşekkür ediyoruz.

Selen YILDIRIM 6A

RESİMDE IŞIK/GÖLGE

Resim dersinde öğretmenimiz bu ayki konumuzun "ışık ve gölge" olduğunu söyledi. İlk önce neler yapacağımızı belirtti. Vermeer'in, Rembrant'ın eserlerini gösterdi. Resimleri nasıl incelememiz gerektiğini anlattı. O güne kadar resimlerdeki ışık ve gölge hiç dikkatimi çekmemişti. Öğretmenimiz resme nasıl ışık ve gölge ekleyeceğimizi söyledi. Bundan önceki konumuz tonlamaydı. Bu yüzden konuya yabancı değildik. Resimdeki renklerin koyu ve açık tonlarını kullanarak resme ışık ve gölge eklenilebilir olduğunu öğrendik. Öğretmenimiz açıklamayı yaptıktan sonra Vermeer'in "İnci Küpeli Kız" adlı eserini yapmamızı istedi. Vermeer klasik dönem ressamlarından olup ışık ve gölgeyi resimlerinde çok iyi göstermiş bir sanatçıdır, bu yüzden çizmek biraz zordu. Öğretmenimiz yapmamız gerekenleri sırasıyla anlattı. Eserler Vermeer'in resmine çok benzemişti. Çok güzellerdi. Ben öğretmenimin anlattıklarından çok şey öğrendim. Resimleri eskiden ışık ve gölge tarafından incelemediğimi gördüm. Artık detaylı olarak incelemeye başladım. Yeni sanatçılar ve eserlerini öğrenmek sanata bakışımı değiştirdiği için çok öğreticiydi.

Gözde EMİN 6A

İLKÖĞRETİM FEN LABORATUVARI ÇALIŞMALARI

Ana sınıfı öğrencileri olarak bizler, sonbahar ve kış mevsimlerinin bitkilere ve doğaya etkilerini gözlemek üzere büyüteçlerimizle okul bahçemizde gözlem yaptık ve gözlemlerimizi çalışma kâğıtlarına çizdik.

1. sınıf öğrencileri olarak bizler,

Fen laboratuarımızda, "Özbakım Ünite"mizde, vücut modeli kullanarak vücudumuzun bölümlerini, iç organlarımızı, görevlerini ve yerlerini öğrendik.

4. Sınıf öğrencileri olarak bizler,

Fen laboratuarında, iskelet modeli kullanarak "İskelet Sistemimiz"deki kemikleri, çeşitlerini yerlerini ve görevlerini öğrendik. Tavuk kemiği inceleyerek kemiğin ve eklemlerin yapısını öğrendik.

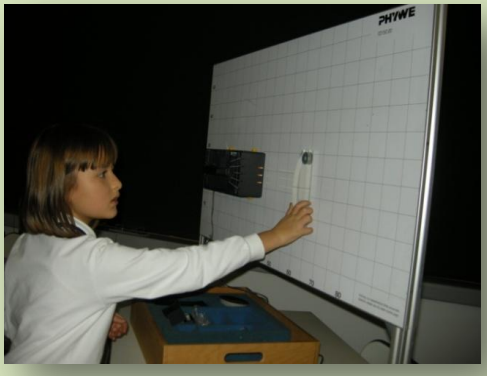

3. Sınıf Öğrencileri olarak bizler,

"Dumandan, Uyduya Ünitemiz"de ışığın farklı özelliklerini deneylerle öğrendik. Laboratuarımızda gökkuşağı oluşturduk.

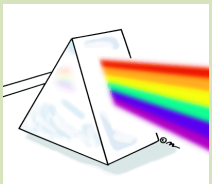

TÜRKÇE

6.SINIFLAR MÜNAZARA

Sunuculuğunu yaptığım 6. sınıflar arası münazara etkinliğinde "Hayvanat bahçeleri kapatılmalıdır. / Hayvanat bahçeleri kapatılmamalıdır." tez ve antitezinden yola çıkarak herkesin fikir sahibi olduğu bir konuda yeniden düşünme ve düşündürme fırsatı bulduk. Etkinlikte 6B sınıfından Gülnur Berfu Beleli, Ece Konak, Nazlı Deniz Eymür "Hayvanat bahçeleri kapatılmalıdır." tezini; 6A sınıfından Ada Öztürk, Selen Yıldırım, Gözde Emin "Hayvanat bahçeleri kapatılmamalıdır." antitezini savundular.

Sude FETTAHOĞLU 6A

Çocuklar hayvanları yapay ortamda tanıyor ve belki bunun yüzünden yanlış sonuçlar ortaya çıkıyor. Örneğin bir çocuk bir aslana bakıyor ve bu aslan kafeste kapalı durmaktan kızgın. Çocuk aslana bakarken aslan kükrüyor ve çocuk hayatı boyunca aslanları "kötü hayvanlar" olarak nitelendirip onlardan korkabiliyor.

Gülnur Berfu BELELİ 6B

Öncelikle kafalarda kalıplanmış olan düşünceleri genişletmekle başlamak istiyorum. Hayvanat bahçeleri, değişik hayvanların doğal ortamlarından alınıp kafeslere konulduğu ve ticari amaçla açılan adeta bir canlı hayvan galerisidir. Hayvanlar bu kafeslerde eziyet çekmekle kalmıyor, aynı zamanda doğal ortamlarından uzak kalıyor ve aynı yerde dönüp durmaktan bunalıp telef oluyorlar.

Ece KONAK 6B

TEBRİK KARTI KAMPANYASI

Bu bir ilkti. Yeni yılı birbirimize yazdığımız tebrik kartlarıyla karşıladık. Okulumuzda tam bir bayram havası vardı. Ben de postacıydım. "Bak Postacı Geliyor" şarkısı eşliğinde tüm okula kartlarını dağıttık. İnsanların yüzündeki şaşkınlık ve mutluluk görülmeye değerdi.

Yusuf CİMCOZ 8B

"BEN BİLİRİM!" GENEL KÜLTÜR YARIŞMASI

Sorular zordu ama çözerken çok eğlendim ve çok şey öğrendim.

Umut AKKAŞ 7A

Ben de çok uğraştım, ailemden de yardım alarak soruları cevaplamaya çalıştım. 87 doğruyla ikinci olduğumu öğrenince çok heyecanlandım.

Hasan Başar SADIKOĞLU 3B

TÜRKÇE

"ATTIK, TOPLADIK, YARATTIK..."

5. sınıflar Türkçe dersinde işlediğimiz **"Çöp Ev"** metni kapsamında hem yazma becerimizi geliştirmek hem de hayal gücümüzü sergilemek amacıyla**"ATTIK, TOPLADIK, YARATTIK"** projesini gerçekleştirdik. Öncelikle metnimizden hareketle kendi öykümüzü yazdık. Konunun içeriğiyle bağlantılı olarak öykümüzün kahramanlarını maket çalışmasıyla somutlaştırarak evdeki atık malzemelerden aslında ne kadar güzel ürünler çıkabileceğini gördük. Böylece atık malzemelerin değerlendirilebileceği konusunda farkındalık kazanırken **"atık malzemelerin önemi"** ve **"geri dönüşüm"** konularına da dikkat çekme şansı bulduk. Belki en güzeli de mimarları olduğumuz eserlerimizi bir profesyonel edasıyla teker teker sunmaktı. Eğlenirken öğrendiğimiz, öğrenirken bilinçlendiğimiz bu projeyi sizlerle de paylaşmak istedik.

5A ve 5B SINIFI ÖĞRENCİLERİ

BU BENİM ESERİM

SAFİNAZ

Ege ile Emir adlı iki kardeş varmış. Çok iyi anlaşırlarmış. Ege ile Emir bir gün televizyonda Temel Reis'i izlerlerken akıllarına okulda işledikleri "Çöp Ev" adlı metin gelmiş. Bu metinde geri dönüşüm malzemelerinden bir insan maketi varmış.

Ege ile Emir de Temel Reis'in eşi olan Safinaz'ın maketini yapmaya karar vermişler. Safinaz için gerekli olan atık malzemeleri toplamışlar. Saçları için bozuk kaset, gövdesi için pet şişe, ayakları için pet şişe kapakları, gözleri için dama taşları, burnu için piyon, bacakları ve kolları için kullanılmayan tel, kol kasları ve bacak kasları için bigudi süngerleri, şapkası için oda kokusu kapağı, kafası için kullanılmayan beyaz top bulmuşlar. Bu malzemeleri silikon tabancası ile birbirlerine sabitlemişler. Ertesi gün Safinaz'ı arkadaşlarına ve öğretmenlerine göstermek üzere okula götürmüşler. Bir çocuk koridorda koşarken Emir'e çarpmış ve Safinaz yere düşmüş. Ege, Emir'i ve Safinaz'ı yerden kaldırırken Safinaz'ın kafasının ve ayağının kırıldığını görmüş. Bunu Emir'e söylemiş. İki kardeş çok üzülmüşler. Akşam eve döndüklerinde annelerinin televizyonda radyasyonun zararları ile ilgili bir haber izlediğini görmüşler. Akıllarına Safinaz'ı radyasyonun kötülüklerini anlatan bir şekilde yapmak gelmiş. Odalarına gidip Safinaz'ın yüzünü üzgün yapmışlar. Yüzüne ağladığını belli etmek için bir damla yapmışlar. Bir de çanta yapıp içine telefon maketi yapıp koymuşlar. Ertesi gün bunu okula götürüp Türkçe dersinde sunmuşlar. Öğretmenleri bunu çok beğenip resim öğretmenlerine de göstermelerini önermiş. Kardeşler öğlen teneffüsünde maketi resim öğretmenlerine göstermişler. Resim öğretmenleri bu maketi çok beğenip bir yarışmada sergilemiş. Kardeşler bu maket ve konu ile yarışmayı kazanmışlar. Kardeşlerin maketi gazeteye çıkmış. Artık bu maket ile kardeşler tanımış ve başka yarışmalara davet edilmişler.

Ahmet Ege TANRIVERDİ 5B /Ahmet Emir ŞENER 5B

MATEMATİK

CEBİR KAROLARIYLA MODELLEME

Bu yıl, 7. sınıflar olarak 3. konumuz olan "Cebirsel İfadeler" ünitesinde, cebir karolarıyla eğitici bir etkinlik gerçekleştirdik. 3 gruba ayrıldık, öğretmenimizin dağıttığı cebir karolarını, temsil ettikleri ifadelere göre yerleştirdik ve gönüllü bir arkadaşımızın yazdığı soruları cebir karolarıyla modelledik. Modelleme sırasında öğretmenimizin hazırladığı anlatım kâğıtlarından da faydalandık. Bu etkinlik hem konuyu daha iyi anlamamızı hem de eğlenerek öğrenmemizi sağladı. Aynı zamanda karolarla modelleme yapmak dikkat gücümüzü arttırdı ve yoğun dikkat gerektiren cebirsel ifadeler ünitemizde bize destek oldu.

Emre GÖKSU 7C

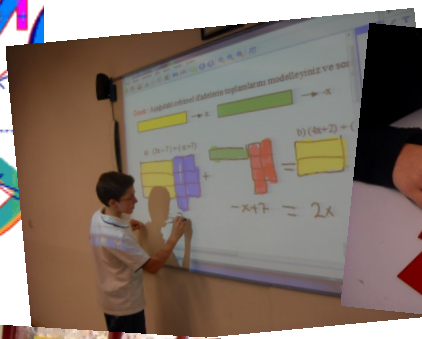

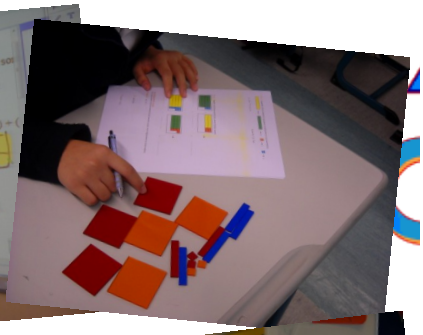

KESİR TAKIMI ETKİNLİĞİ

Yaptığımız kesir takımı etkinliği çok güzel ve eğlenceliydi. Ayrıca çok kolaydı. İlk başta zor olduğunu düşünmüştük; ama kesir takımlarının toplama ve çıkarma işlemlerinde nasıl kullanıldığını öğrendikten sonra çok kolay olduğunu gördük. Matematik dersinde yapmış olduğumuz bu tür etkinlikler bizim konuyu daha rahat kavrayıp anlamamızı sağlıyor, matematik daha eğlenceli oluyor.

Ezgi EROĞLU 5A

Lal KARAYAZGAN 5A

EĞLENEREK ÖĞRENMEK BÖYLE BİR ŞEY

Bence bu ve bunun gibi etkinliklerle matematik konularını eğlenerek ve daha kolay öğreniyoruz. Kesir takımları kesirlerle ilgili temel konuları hatırlamamı sağlarken kesirlerle toplama ve çıkarma işlemlerinin nasıl yapıldığını yaşayarak öğrenmemi sağladı. Ünitenin de çok zevkli olduğunu düşünüyorum.

Ahmet Ege TANRIVERDİ 5B

ANAOKULU

KIŞ PARTİMİZ

Anaokulumuzda tüm yaş gruplarımızla yaptığımız partimiz ile kışa "Merhaba" dedik. Kağıttan yaptığımız kar toplarıyla oyunlar oynadık, yarışmalar yaptık, kendimizden büyük kardan adamlar yaptık. Kış mevsimi ve genel özellikleriyle ilgili hazırlanan powerpoint sunumu izledik. Müzik eşliğinde eğlenceli parti oyunlarımızı oynadık. Gözlerimiz kapalıyken kardan adam posterine kardan adamın burnunu yerleştirmeye çalıştık. Burnu farklı yerlere yapıştırmak bizleri çok eğlendirdi. Üç arkadaşımızı tuvalet kağıdı ruloları ile sararak kardan adama dönüştürdük. Grup çalışmasının önemini bir defa daha anladık. Atkı, bere ve eldivenlerimizi kullanarak eşleştirme oyunu oynadık. Gergin ve devamlı indirilen bir ipin altından geçme yarışması yaparak eğlenceli kış partimizi sonlandırdık. Herkesin bereleri ve atkıları ortaya topladıktan sonra, belli bir süre içinde bir kışı onların sahiplerini bulmaya çalıştı. Hulahoop-çemberleri ile işbirliği deneyi yaptık. İki takım elleri tutarak hulahoop-çemberin içinden geçerek sıranın bir ucundan diğer ucuna ulaştırmada yarıştılar. Ve Limbo... Gergin ve devamlı indirilen bir ipin altından geçerek çok eğlendik...

YENİ YIL PARTİMİZ

Irmak Anaokulu olarak kostümlerimizi giydik, kahvaltımızı yaptık ve başladık eğlenceye. Yarışmalar, oyunlar, etkinlikler ve danslarla eğlendiğimiz partimizi yeni yıl pastasıyla sonlandırdık. Hoş Geldin 2013....

Okul şarkılarımızı öğretmenimizle birlikte söyledik.

Kuzey YOLERİ - Nehir Sınıfı

Marakaslarla birlikte müziklere eşlik ettik.

Can ÇAÇUR- Damla Sınıfı

Müzik dersinde çok mutlu oluyorum.

Kerem KUTLU- Damla Sınıfı

Müzik dersimizde keman hakkında bilgiler öğrendik. Kemanın nasıl yapıldığını izledik. Reçinenin ne işe yaradığını öğrendikten sonra kemanın yayına reçine sürdük.

Sedef YURDAKUL 3A

Kemanın yayına reçine sürerek tellerden iyi ses çıkarmaya çalıştık. Kemanı omzumuza koyarak yayı tellerde ileri geri sürttük. Kemanın resmini çizerek istediğimiz renklerle boyadık.

Kerem ÖZTİMUR 3A

Müzik derslerimizde melodika çalmayı öğreniyoruz. Notaları ve notaların yerlerini çalışıyoruz. Do – Sol notalarıyla etüt ve okul şarkısı çalıyoruz.

Yiğit ERDOĞAN 3C

Ritim enstrümanlarımızla ritim oyunları yaptık. Dersimiz çok eğlenceli geçti.

Defne US-Deniz Sınıfı

Melodik orff enstrümanlarımızı öğrendik. Enstrümanlarımızı çalmadan önce bagetlerimizle ritim oyunları oynadık.

Nehir DEMİR 1A

Öğrendiğimiz şarkıları solo ve koro olarak sınıfımızda seslendirdik.

Safiye HACIOĞULLARI 2A

SOSYAL BİLGİLER

EVRENSEL ÇOCUK HAKLARI GÜNÜ SÖZ KÜÇÜĞÜN:

ÇOCUK HAKLARI KUTU OYUNU ATÖLYE ÇALIŞMASI

"Söz Küçüğün" kutu oyunu, İstanbul Bilgi Üniversitesi Çocuk Çalışmaları Birimi (ÇOÇA) tarafından tasarlanmıştı. Oyun, "Haklar, Hepsi, Her Zaman, Herkes İçin" sloganından hareketle ve herkesin haklarını kullanabilmesi üzerine kurgulanmıştı. 10-15 yaş grubunu hedefleyen oyun, çocukların gündelik yaşamlarından örnek olaylar yardımıyla kendi hakları üzerine düşünmelerini, tartışmalarını ve haklarını öğrenmelerini amaçlamaktaydı.

Söz küçüğün adlı oyunu oynarken "haklarımızın" neler olduğunu öğrendik. Haklarımız hakkında bilmediğimiz birçok şeyin farkına vardık. Oyunda beş tane sembolümüz vardı. Bunlar cesaret, saygı, dürüstlük, istek ve destekti. Bu oyunu oynatmak için İstanbul Bilgi Üniversitesi'nden iki görevli bizlere yardım etti. Oyundaki asıl amacımız kazanmaktı ama oyun şaşırtmacalıydı. İlk önce ben öndeydim ama tuzaklara düştüm ve arkadaşlarım beni geçti ben de üçüncü oldum. Şans kartlarındaki resimler de çok güzeldi. Biz ilk önce nasıl oynandığını anlamamıştık. Oynarken bazı şeylerde yanıldık ama yine de çok eğlenceli geçti. Bunun için Sosyal Bilgiler öğretmenimize bize bu güzel oyunu oynatıp yeni şeyler öğrenmemizi sağladığı için çok teşekkür ediyorum.

Berfin YAĞCI 7B

ATATÜRK'Ü ANMAK VE ANLAMAK

Aileden uzak kalmak nasıl bir şey Paşam, diye sordum ona. Bilirim, dedi. Hem de en acısını, en nankörünü. Anlamıyordum zaten, ne konuşuyor, ne düşünüyor? 10 yaşındaki bir çocuğun da anlaması zormuş hani… İki yıldır bu cephede savaşıyordum. Savaşmak mı? Çok uzak bir kavram ama bir o kadar da yakın. Dün Ahmet ölmüştü, bugün Mehmet ve belki yarın ben. Savaş sırasında bir kere gördüm annemi, iki ay olmuştu. Perişan haldeydim: aç, susuz ve kirli. "Nasılsın, iyi misin?" dedi, sonra Paşayı sordu. Ne vardı onu bu kadar büyütecek? Kıskanıyordum artık. Herkes "Paşa" deyip duruyordu zaten. Ya ben? Ordunun en küçüğüydük biz: Veli ile ben. Bir gün göremedim onu, ben ona yemek verirdim o da bana. Paşa da o gitti, dedi zaten. Yemeklerin ardı arkası kesildi. Neden acaba? Sordum, nereye gitti? Cevap alamadım çünkü o düşünceli gözler çok ilerlere bakıyor, bir defa bile arkasına dönmüyordu.

Bir not defteri vardı. Kenarı yırtık, parlak, kırmızı bir kâğıtla kaplanmış. Bir şeyler yazıp dururdu, okuma yazmam yoktu ama o düşünceler o kadar derindi ki canlanıp kendilerini bana anlatıyorlardı adeta. 2 gün sonra kurşun yedim. Ölmedim, ayaktaydım ve savaşmalıydım; yoksa düşmanlar ülkemize girecek, evimizi yerle bir edeceklerdi. Savaş bitti ölmedim, büyüdüm, büyüdüm, büyüdüm. Hayatının matrahını çıkar dediler. 10'umda savaş, 16'mda barış, 18'imde Cumhuriyet 36'mda yıkılış dedim, o ne dediler, ölüm acısı dedim. Kim için dediler, dilim varmadı söylemeye… Ama vasiyeti vardı üstüme. O defter. Işığım, umudum diyordu. Gerisi karalamaydı, okuyamadım, ama neden büyük o an anladım.

Şölen CERAN 8A

CİMNASTİK KULÜBÜ

Cimnastik Kulübü'nde barfiks aletiyle tanıştık.
Barfiks aletindeki duruşları çalıştık ve takla attık.

Barfiks aletinde karın dönüşünü öğrendik.

Barfiks aletinde karın dönüşü yapmadan önce nasıl sıçramamız gerektiğini öğrendik.

*Cimnastiğin temel kuralları nelerdir?
*Vücut sıkılığı, parmak ucu gerginliği, hareketler esnasında vücudumuzun dik durması.

DOĞAYLA YAŞAM KULÜBÜ

TIRMANMA DUVARI ETKİNLİĞİ

Doğayla Yaşam Kulübü kapsamında doğanın bir parçası olan tırmanma ve mücadele hareketini İçerenköy GD Academia D'Esports'da bulunan tırmanma duvarını kullanarak gerçekleştirdik.
Böylece doğa sporlarını tanıma fırsatı bulduk. Bazılarımız dağcılık ve tırmanma sporunu ileride yapmaya karar verdik. Doğayla Yaşam Kulübü'nde bize destek olan tüm öğretmenlerimize ve yöneticilerimize teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Doğayla Yaşam Kulübü Öğrencileri

BİSİKLET ETKİNLİĞİ

Okulumuzun çok yönlü alanını kullanarak sahilde bisiklet sürdük.

BEDEN PERKÜSYONU KULÜBÜ

Beden Perküsyonu çalışmalarımız…

Bedenini daha iyi tanımak isteyen ve bedenini keşfetmek isteyen öğrencilerden oluşan kulübümüzde, birlike müzik yapmanın keyfine varıyoruz. Bedenimizi bir ritim enstrümanı gibi kullanmayı öğrenerek ritmik çalışmalar yapıyoruz. Bunların yanı sıra sosyal sorumluluk projeleri kapsamında yaptığımız sunumlar ile çevremize ve okulumuza mesajlar veriyoruz.

ORFF – RİTİM ORKESTRASI KULÜBÜ

Orkestra çalışmalarımız…

Orff - Ritim Kulübü kapsamında yapılan çalışmalarımızda öğrencilerimizin, birlikte öğrenme disiplini, grup sorumluluğu alma, başkaları ile işbirliği içinde çalışmayı öğrenme ve dikkat becerilerinin gelişmesini sağlamaktayız. Kulübümüzde ritim enstrümanlarının ses ve yapısal özelliklerini inceledik, ayrıca orkestra çalışmalarında partisyon okuyabilmeyi ve takip edebilmeyi öğrendik. Orkestra kavramını, disiplinini ve düzenini öğrenerek takım çalışmasıyla birlikte müzik çalışmaları yapıyoruz.

DOĞA VE BİLİM KULÜBÜNÜN GİZEMLİ DÜNYASI

Doğa Ve Bilimin Gizemli Dünyası Kulübünde, doğanın gizemlerini keşfediyoruz. Okulumuzun bahçesine, okul bahçıvanımızın kazdığı çukura bahçemizden topladığımız sonbahar yapraklarını sıkıştırarak yerleştirdik. Üstünü toprak ile örttük. Nisan ayında çukuru kazarak humuslu toprağımızı çıkaracağız ve bitkilere gübre sağlamış olacağız. Yaprakların arasında rastladığımız solucanlar bizi hayli heyecanlandırdı.

Talaş, çim tohumu ve ince çorap kullanarak çim adam hazırladık.

Çim adamımızın saçları çıkınca çok mutlu olduk.

Defne Yaprağı

Defne Tohumu

Kızılçam Kabuğu

Soğan kabuğu

Mor lahana

Ihlamur

Adaçayı, Erik, Mandalina, Melengiç, Biberiye ve Ceviz ağacının yaprak ve kabuklarını kaynatarak bitkisel boya elde ettik ve kumaşları boyayarak sergiledik.

DÜNYA DİLİMİN UCUNDA KULÜBÜ

Dünyayı tanımak, farklı ülkelerin kültürünü, yapısını ve nerede olduğunu öğrenmek isteyenlerin buluştuğu kulübümüzde birbirinden eğlenceli etkinlikler düzenledik.

Farklı özelliklerdeki ülkeleri belirleyip neler yapabileceğimizi konuştuk. Oluşturduğumuz karakterlerimizle dünya turuna başladık. Araştırmalarımızı kulüp arkadaşlarımızla paylaştık.

HOROSCOPE

ARIES

You're, emotional but positive. You are the type that has courage. You are dynamic. You like action. However, you need to slow down a little. You are low tempered and can argue because of silly reasons. You shine the brightest when working. You can easily find solutions to situations. You spend your money on shopping, gambling and playing the market. This year, it is better to save some money for later. Try your hardest to increase the number of your friends. You need it. You are best with Virgo. About love, you are passionate and you go after the one that captures your eye. When a fire burns, it really burns. You are compatible with Pisces. This year, try to calm yourself and be reasonable. Too much energy is not really good. Save your energy for hard times.

TAURUS

You are dependable and strong. You are the hard worker type. You are the one that enjoys creating things. You often are stubborn . You have hobbies involving creating and taking care of something. You feel comfortable. You're right but you should not be scared of discovering new places. You like money and are not scared of working hard for it. When you set your mind in a project, you will not give up on it no matter how hard or complicated it is. However there will be cases that you will need to give up depending on the situation. When you are in love, you often choose someone in the same status and you are a great gift-giver.

GEMINI

You are expressive and clever. You have two different sides and others can't be sure who they are facing. However, you are outgoing and energetic. You are ready for fun! The other twin is restless and competitive. You are kind. You can't make out with Sagittarius but when you try, you can be friends. You have expressive eyes. You don't like routines but you have to bare it. You like crowded places. You are a spirited lover.

CANCER

You are sentimental. You are one of the most challenging zodiac signs ever known. Emotions control you and they affect you badly. The most importing thing for you is to devote yourself. You will always be comfortable around your family. You like water and home based activities. You are sensitive about love. You are clinging to past a lot and this will affect you too much.

LEO

When you enter the room everyone notices you. Your charm is almost impossible to resist. This dramatic, creative, and outgoing sign has the keyword magnetism. You can't stand being ignored. You are strong, powerful and muscular. You are stubborn, lazy and full of pride. You like fun. You are independent but you need to learn the rules. Don't let this affect you and make you lose your control. You are best at acting and entertaining.

Nisan Güneş ELÇİ 7A

VIRGO

You are dedicated to serve. Humanity is really important to you and this is a good thing. You are often gentle and delicate but you need to watch out. People can easily hurt you and this year, a big break down awaits you. You always worry about something, you are shy and you don't like fun in work. You are the fluffy type. You love to be needed, you want your partner to need you. You care for people just like a mother.

LIBRA

Balance is your keyword. You like winning and partners are really important to you. You like peace and love. You can't be alone. You like cooperation in competitions. You are diplomatic and gracious. You are attractive but you have no sharp features. You can change your talents however you like. You hate violence. In love, the most important thing is harmony for you. This year you are going to come across a lot of unbalanced things. You need to keep your composure in those situations.

SCORPIO

You look cool and calm outside but you are really intense sometimes. You don't usually show your emotions but there are a lot of things going beneath the surface. It is not healthy to hide your emotions, it can hurt you. You are an excellent leader. You are passionate and brave. However, you can easily become jealous. You hate dishonesty. You like dark places. You take love seriously. It's really important to you. This year everything will be good. However, you can't depend on that. You need to work hard.

SAGITTARIUS

You are energetic. You love to travel. Your broad minded approach to life makes you positive. You are optimistic. You have a great sense of humor. You like philosophy. You are most comfortable outside, or on move. Freedom is really important to you. You hate details and off-wall theories .

CAPRICORN

You are a really disciplined, responsible person but you need special effort to be able to forgive someone. You do not like to show what you feel inside. You can control yourself really easily so you are never been shouted at for being undisciplined. Capricorn loves nothing more than holidays, such as Christmas, that bring people together.

AQUARIS

On one hand, you'll see someone who is shy, and quiet. On the other, an Aquarian can be eccentric, and energetic. Both are deep thinkers with a love of helping others. Highly intellectual. Aquarians have a deep need to take time out alone. The keyword for this sign is imagination. The Aquarian can see a world of possibilities even when there is none.

PISCES

You are gentle, kind. You are easy accepting and you don't judge others around you by their looks. You easily comfort people around you. Your presence is strong and you often put your heart into the things you do. You are like a perfect mother or father. You are gentle and wise. You are soft and frail. You like swimming. Deep within Pisces there is a diehard romantic. You cherish deep love. Nothing is too good for you! This year, you will be extremely lucky!

WE WROTE THESE

My Brother

Do you know someone who is great and spends time with you? Well, I do. This person is my brother and his name is Emir.

Emir is a very intelligent boy but sometimes he can be a chatterbox because he talks too much. He plays football very well. Emir is talented in art and he draws very nice pictures. Emir and I spend a lot of time together. We play Play Station and we share everything. He is not easy going but he is sensitive, honest and reliable. Sometimes we can disagree and argue about things but we always solve our problems some way or another with the help of our mother.

I think my brother is the greatest brother in the whole world. I love how he jokes around. He is my best friend. I'm so lucky! How about you?

Emir MAKBULOĞLU 6A

My Sweet Home

Have you ever thought about your favorite place? Well, I have and I want to tell you about it.

My favorite place is my home. I like my home best because it is the most comfortable place in the whole entire world. My home is on Şile road, in Çekmeköy. This place is very cold and windy. It is scenic and very different from other places in Istanbul. You can see lots of trees and colorful flowers. It's a lovely place for a picnic in Çekmeköy woods. I can see the woods when I look out of my window. There is a big garden around my house and in the garden there is a pool. It is a very big pool. We have a football arena, a basketball arena and two tennis courts. There is a park for children to play in. We also have a café where we can eat and drink. People are very social in my neighborhood so I have lots friends there.

The most important reason I like this place is because of the cold weather. Çekmeköy can be very cold in the winter. It gets a lot of snow. I love my home. Now tell me what's your favorite place in the world?

Ece KONAK 6B

My Favorite Person

Do you have a favorite person in your life? If you don't that's not my problem!! Let me describe you my favorite person. Actually, my favorite people are my mom and dad but I love my friends too. If I describe my mom it will be a classic homework so… My favorite person is Melis.

Melis is a beautiful girl who has green eyes and blond hair. We play basketball together on the same team. Our team's name is Fenerbahçe. Melis is a very nice, friendly and funny person. We have so much fun together but sometimes she can become a bit jealous of my other friends. She only wants me to be friends with her. She has difficulty being polite to my other friends or other people who want to make friends with me. Sometimes people gossip about her but I always come to the rescue by explaining to everyone that she is a nice person.

In conclusion, she is my friend and no matter what I love her very much!!!!!

Nazlı Deniz EYMÜR 6B

My Home

Have you ever thought about your favorite place? Well, I have. It's my home. How about I take you for a little walk that leads to my house.

My home has a comforting atmosphere. When guests come they don't want to leave, it is like a magical magnet. Every room is a different color. It keeps you feeling fresh. Every weekend we have guests coming to this enchanted, terrific place. As a family we are pretty crowded but when it's the weekend we have great fun. It feels very peaceful to me. There is zero amount of anger and a hundred percent peace and coziness in my home. My home is like a party rocker. It is so alive. When we turn on the music I feel there is an earthquake but then I realize it's my home dancing.

In conclusion, my favorite place is my home. Now its your turn…..

Emir ŞENTÜRK 6A

EDGAR ALLAN POE

An American author, poet, editor and critic...

He was born on 19 January 1809 in Boston. He was the second child of David and Elizabeth Poe. When he was one, his father left them. Next year her mother died. Then he was adopted by John Allen. In 1815, he went to England with his family. He went to a private school in Richmond. While he was a student, he started using alcohol and gambling.This affected Edgar's life badly.In 1820, he came back to Virgina. He started Virgina University. He stayed there only for one year. In 1832 his five stories were published in *Saturday Courrier*. Next year he won the story competition organised by Baltimore Saturday Visitor. The story's name was MS.Found in a Bottle. In 1843 his story, "Visionary", was published by Godey's Lady's Books.This made everyone know Edgar Allan Poe. He wrote 3 poems named "The Raven", "Annabell Lee" and "To Helen". Charles Baudelaire says "He was the strongest writer of this century" . His important works are; "The Oval Portrait", "Stories of Detective Auguste Dupin", " The Gold Bug", "The Fall of the House of Usher" and "Anabell Lee". He died on 7th October 1849 when he was 40 years old.

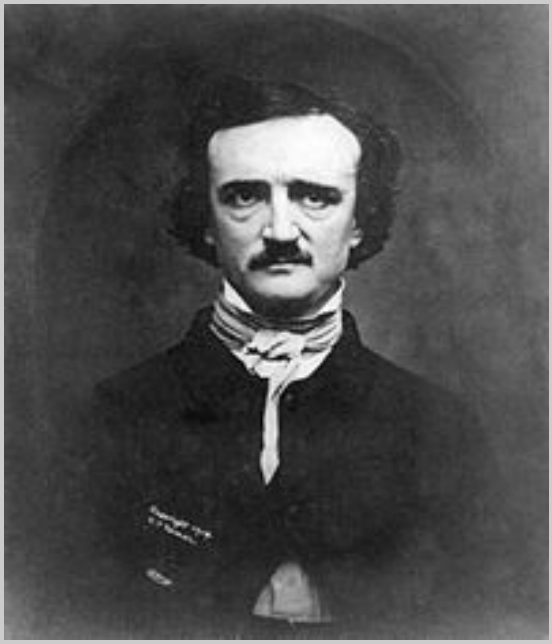

ANNABEL LEE

by Edgar Allan Poe

It was many and many a year ago,
In a kingdom by the sea,
That a maiden there lived whom you may know
By the name of ANNABEL LEE;
And this maiden she lived with no other thought
Than to love and be loved by me.

I was a child and she was a child,
In this kingdom by the sea;
But we loved with a love that was more than love-
I and my Annabel Lee;
With a love that the winged seraphs of heaven
Coveted her and me.

And this was the reason that, long ago,
In this kingdom by the sea,
A wind blew out of a cloud, chilling
My beautiful Annabel Lee;
So that her highborn kinsman came
And bore her away from me,
To shut her up in a sepulchre
In this kingdom by the sea.

The angels, not half so happy in heaven,
Went envying her and me-
Yes!- that was the reason (as all men know,
In this kingdom by the sea)
That the wind came out of the cloud by night,
Chilling and killing my Annabel Lee.

But our love it was stronger by far than the love
Of those who were older than we-
Of many far wiser than we-
And neither the angels in heaven above,
Nor the demons down under the sea,
Can ever dissever my soul from the soul
Of the beautiful Annabel Lee.

For the moon never beams without bringing me dreams
Of the beautiful Annabel Lee;
And the stars never rise but I feel the bright eyes
Of the beautiful Annabel Lee;
And so, all the night-tide, I lie down by the side
Of my darling- my darling- my life and my bride,
In the sepulchre there by the sea,
In her tomb by the sounding sea.

Can SÖKMEN 8A

COOKING CLUB

Nachos

Ingredients:

2 packs of Nachos

250 gr. grated cheddar or mozzarella cheese

½ kg. ground beef

3-4 green peppers

1 can Mexican beans

1 jar Jalapeno pepper

1 jar Salsa sauce

Salt and pepper

- Ground the meat . Add salt and pepper to taste. Pour the salsa sauce into the meat and stir. Put the meat mixture to the side.
- Lay the nachos onto your baking tray.
- Cut the peppers into small pieces and layer them over the nachos.
- Layer the beans and the jalapeno peppers .
- Next, layer the meat.
- Finally, spread the cheese on the very top.
- Put the tray into a pre-heated oven for 10 minutes.
- ENJOY!!

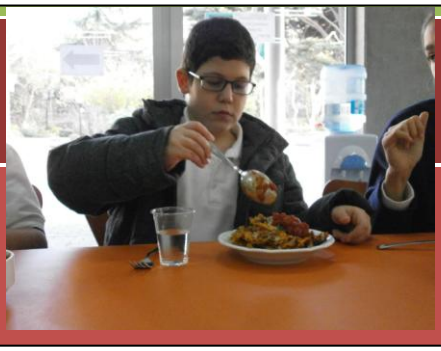

At cooking club we learn and watch how to prepare food like: nachos, pizza,

macaroni and cheese,bread etc... My favorite one was *Sloopy Joe*, because it tasted like a waterfall of ground beef. We went to Yummy Cupcakes for a field trip with all my friends and we learned how they put the frosting on cupcakes and how they bake cupcakes and more.

I am so happy to be in this club and I feel that this club is the best club ever!

I love my teachers; Ms. Gamze and Ayşe Teacher.

Mehmet KAYMAZ 6A

JMUN Club

As the Junior Model United Nations club, we had a nice time at the Hisar Schools Mun Conference. Before that, we had to learn a lot of important information about JMUN and how it worked. At first we learned that MUN was a program which was a replica of the original United Nations, where world leaders make desicions. Secondly, we learned about general debate and MUN terminology until we were ready to face challenges and participate in a conference.

At the heart of MUN, lies debating. We had to be confident about creating our arguments, announcing them in public, and defending them. We had some practice debates to overcome this challenge. All the club works and the conferences requested you to speak English and be disciplined. This was not such an easy challenge for us, but at the end, all of us became powerful delegates.

When our advisor Josh Harmon announced that our first conference was the Hisar Schools MUN Conference, all of us were excited. All of us, even the ones who were delegates before were nervous, but when the conference began, we realized that it was fun and we all had a nice time debating, writing resolutions, and creating arguments. All of us had friends and we were happy at the end. We hope to participate in many other conferences.

England

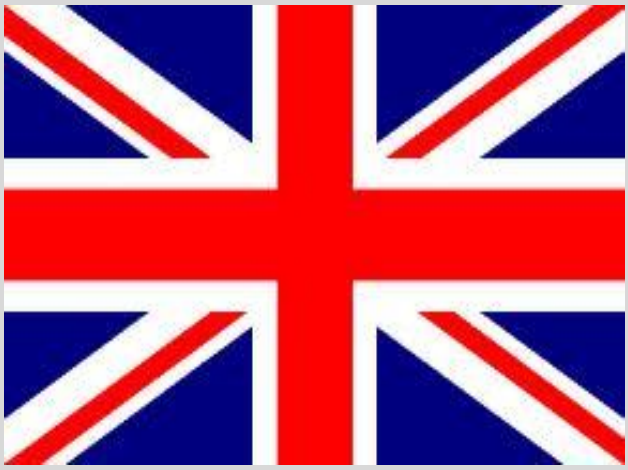

England is a part of the United Kingdom and it's in Europe. The country also includes over 100 smaller islands such as the Isles of Scilly and the Isle of Wight. England is only 35 km from France and is now linked by a tunnel under the English Channel. The weather in England is mild & varied. One minute it can be gorgeous sunshine, the next it can be cloudy, cold and raining. The traditional language is English. It's capital city is London. London is also the largest city in England. The management format is democracy and also royalty. Queen Elizabeth & David Cameron,the prime minister, manage the country. The population of England is 53,013,000. England is known with its famous universities.

For example University of Oxford. England has lots of cultural heritage. For example Big Ben. There are some very successful British writers. For example the author of Harry Potter is from Britain.

Some facts about England;

- England's longest river is the river Thames at 215 miles long.
- Scafell Pike is the **highest mountain in England** at 3,209 feet (978 metres). It can be found in the Lake District in the North of England.
- The first public theater built in England was called The Theatre.
- Beef is one of England's biggest exports.
- British police do not carry guns except in emergencies.
- An Englishman drinks more tea than any person of any other nation.
- In Chester you can only shoot a Welsh person with a bow and arrow inside the city walls and after midnight.
- London is the world's largest financial centre.
- Windsor Castle is the oldest and largest royal residence in the world still in use.
- French was the official language of England from 1066 to 1362

Lal ÇATAL 6B

The Witches

The Narrator: **This kid is certainly the most important character in the whole book. In the book he is not given a name. He loses his parents and starts living with his grandmother in England. And later in the story he sees-learns some frightful things about witches. He becomes a Mouse but he does not get sad about it because he is a very positive person.**

The Grand High Witch:
As a witch she is supposed to look like a beautiful, lovely lady but actually she is the most disgusting looking one of all the witches. She controls all of the witches and gives orders to them to make the kids vanish.

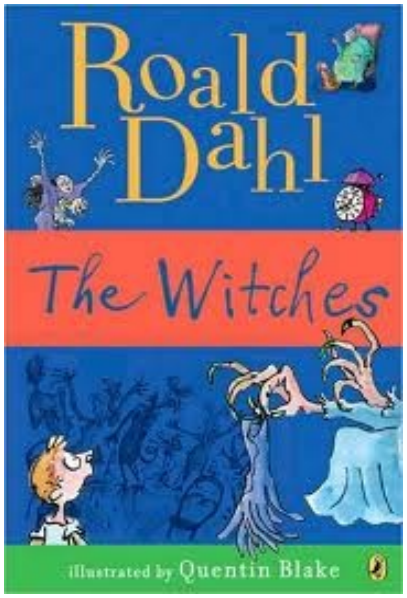

Grandmamma: **A Norwegian lady with a walking stick who smokes cigars and tells witch stories. Let's face it, that's just the coolest grandma on the face of earth. She helps her grandson go through a lot and takes care of him.**

Bruno Jenkins: **Bruno is not one of the characters that has lot's of things to say about. He's always eating, he brags about his dad's wealth, and he even kills ants with a magnifying glass.**

Lara TEKMEN 7C

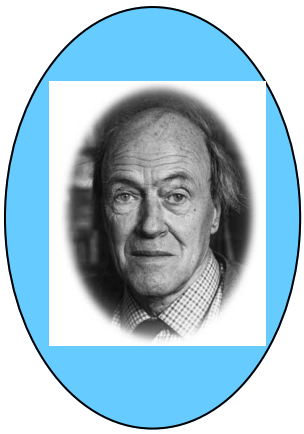

The Witches

Most people don't like reading English books. They don't enjoy reading those books and they get bored reading them. However, Roald Dahl's books are quite different from the English books people read. Especially the *Witches*. The *Witches* has an interesting topic. With the interesting topic and with Roald Dahl's wonderful and creative writing, the book keeps you reading and enjoying. The book is set in both England and Norway. With interesting characters, you'll never get bored. The story about The Witches will interest you when you get into the world of it.

The Narrator is a small boy, who lives with his parents in England. He visits his grandmother every summer for two weeks and in the winter for Christmas. That winter while they are going to Norway, they have a car accident. His parents die. He starts living with his grandmother. That's when everything starts. His grandmother lives in Norway. The narrator and his grandmother are very close, closer than the narrator and his mother. His grandmother is an old woman who always smokes big black cigarettes.

The boy meets many people from the start of the book. But some are very dangerous. Especially The Grand High Witch. The Grand High Witch is the most dangerous Witch of all times and she is the one who is behind The Witches. Every Witch adore her, worship her. Every witch in the world looks at her with awe. And there is Bruno, who is a boy the narrator dislikes. Later in the book, when they both turn into a mouse, the narrator helps Bruno. Bruno is a boy who eats a lot. Bruno tries to kill the ants by burning them. The narrator dislikes what he does. Bruno's parents are also very interesting people. They don't care what Bruno does. His father is rude to the narrator's grandmother. There are many interesting characters which makes a funny and interesting story.

The book is about the narrator's adventure with the witches. His grandmother helps him and keeps him company during his journey.

I think, this book is enjoyable, funny and interesting. I hope that many people read it and like it like I did. Roald Dahl's books are always great, but this book is especially perfect. The great writing form, creative topic… It all affects the book and you keep reading. I really liked the book and I hope you'll like it too.

Roald Dahl's magical words will take you away...

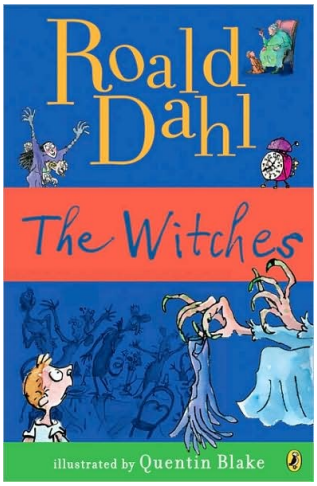

Senem ELA YURDAKUL 7A

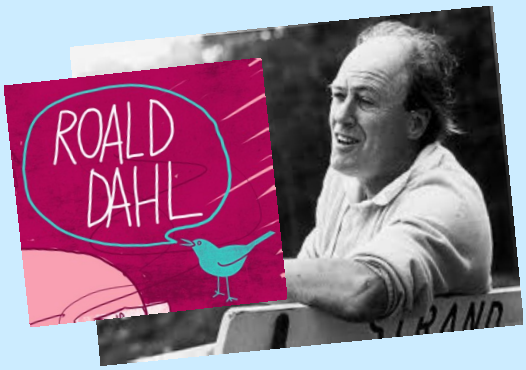

I've read many books since 2006. Turkish books mostly. I've read English books since 2008. Since then when I think of English books; the only writer that matters is Roald Dahl. Roald Dahl created many memories of my childhood. The first Roald Dahl book I've ever read is *The Magic Finger*. I remember worshipping the book that I was holding in my hands. Books often fascinate people. After that book, I read many books of Roald Dahl. Roald Dahl is the man who created my childhood. But what about the childhood of Roald Dahl?

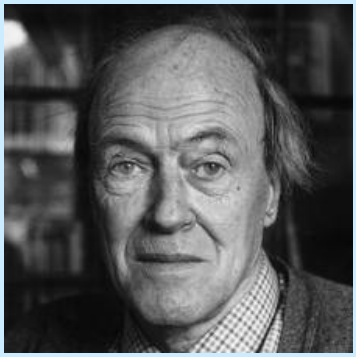

Roald Dahl was born in Llandaff, Wales. He was born on September 13th 1916. Roald Dahl was the only son of his family. His parents were Norwegian. His father Harold and eldest sister Astri died when he was just three. That was his first loss from family members. The tragedy was that Roald's mother was left to raise 2 stepchildren and 4 of her own. Roald Dahl remembered his mother as "a rock, a real rock, who was there for them no matter what they did." She was the inspiration for 'The Grandmother' in the *Witches*. In the book, *Witches*, Grandmother is a storyteller. She tells great stories about witches. In Roald's life, his mother tells him stories. Roald Dahl said his mother was a great story teller and she never forgot a memory. As Roald grew, he liked adventure stories more. "Captain Marryat was my favorite," said Roald Dahl in an interview. After 'Captain Marryat' he went on with Dickens and Thackeray. We see how he became a writer. The books were his childhood joy. But there was another effect. There was his father, who died very early in Roald's life. He was a great diary writer. As he read his diaries, at the age of eight, he started his own secret diary.

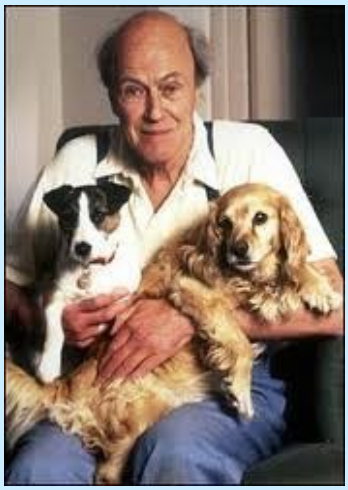

Roald Dahl, the world's greatest storyteller, had a very unhappy school life. From the age of seven to nine, he went to Llandaff Cathedral School. In his book BOY he tells his chief memories and his trips to the sweet shop. Sherbet Suckers were his favorite. That shop was an inspiration for *Charlie's Chocolate Factory*. He went to St. Peter prep school. Thereafter, he transferred to a boarding school in England: Saint Peter's in Weston-super-Mare. Roald's parents had wanted him to be educated at an English public school.

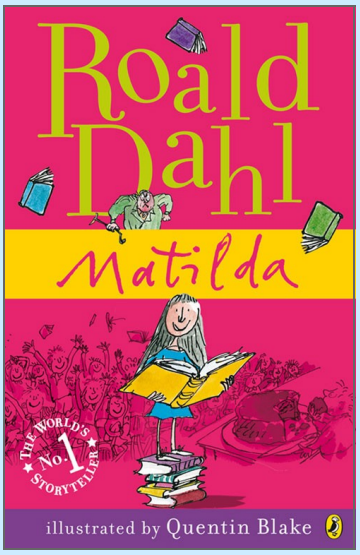

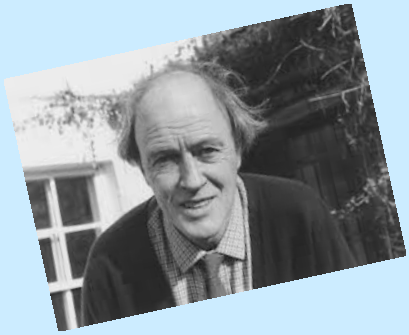

In 1942, during his time in Washington, C S Forester, the author of Captain of Hornblower took Roald Dahl to lunch. Forester wanted Roald to write his own version of the war and so Forester would change some parts and publish at *SATURDAY EVENING POST*. A few days after he sent the writing, Forester wrote back: "Did you know you were a writer? I didn't change a word!" Many say *James and the Giant Peach* is his first book. No. Actually The *Gremlins* was his first book.

For the first 15 years of his writing career, Raold Dahl concentrated on writing for adults. The writer didn't write for children until 1960s. He first started writing for his own daughters. He wrote stories for them. That was how *James and the Giant Peach* came into being. The book was published in 1961. His second book, *Charlie and the Chocolate Factory* was published in 1964. Even Times Newspaper had talked about how great he wrote, how funny his stories were. THE BFG, THE MAGIC FINGER, FANTASTIC MR. FOX, MATILDA, THE WITCHES and his many other books reached a very big success! Many of his books were shot as films. Like Matilda, Fantastic Mr. Fox, The Witches…

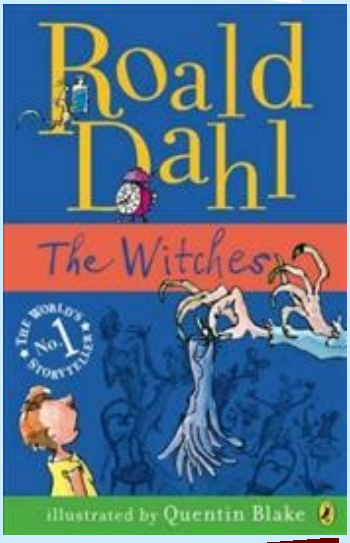

But where did he write his stories? He had a hut in his garden. In the garden of the 'Gipsy House'. He was very strict about writing. He would start at exactly 10 a.m. and give a break at exactly 12 a.m. He thought that after 2 hours you start to lose your concentration. He would eat his lunch and then start working again for another 2 hours.

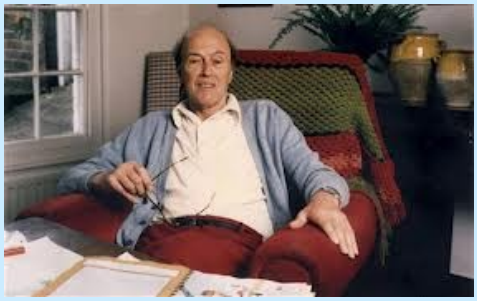

Roald Dahl was married twice. His first wife was Patricia Neal. Patricia Neal was a Hollywood and Broadway actress. They had 5 children together. Olivia , Theo, Tessa, Ophelia, Lucy. Olivia died tragically at the age 7. Roald Dahl's second marriage was with Felicity 'Liccy' Crosland. They married in 1983.

Roald Dahl had many passions. Here are some passions and preoccupations:

- Orchids
- Paintings
- Chocolate
- Conkers

At 1990 Roald Dahl was diagnosed with rare blood disorder and he died at the age 74 on November 23rd 1990. But he's still here, laughing and smiling and watching while we read his books. He is still here. With us...

Senem ELA YURDAKUL 7A

WEIRD BUT TRUE

- Your body is creating and killing 15 million red blood cells per second!

- Tablecloths were originally meant to be served as towels with which dinner guests could wipe their hands and faces after eating!
- Tourists visiting Iceland should know that tipping at a restaurant is considered an insult!
- When glass breaks, the cracks move faster than 3,000 miles per hour. To photograph the event, a camera must shoot at a millionth of a second!

- A violin contains about 70 separate pieces of wood!
- It takes glass one million years to decompose, which means it never wears out and can be recycled an infinite amount of times!
- Forest fires move faster uphill than downhill!
- No piece of square dry paper can be folded more than 7 times in half!

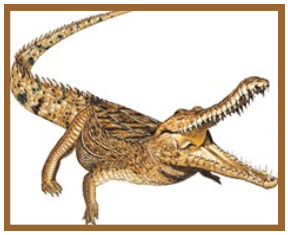

- A crocodile always grows new teeth to replace the old teeth!
- The only 15 letter word that can be spelled without repeating a letter is "uncopyrightable"!
- Windmills always turn counter-clockwise. Except for the windmills in Ireland!

- Camels have three eyelids to protect themselves from blowing sand.

- The Earth weighs around 6,600,000,000,000,000,000,000 tons (5,940 billion billion metric tons)!
- A cockroach can live several weeks with its head cut off - it dies from starvation!

- You're born with 300 bones, but when you get to be an adult, you only have 206!
- The starfish is one of the few animals who can turn it's stomach inside-out!

- Q is the only letter in the alphabet that does not appear in the name of any of the United States!
- A man named Charles Osborne had the hiccups for 69 years! Wow!
- Men are 6 times more likely to be struck by lightning than women!

- Of all the words in the English language, the word *set* has the most definitions!
- Nose prints are used to identify dogs, just like humans use fingerprints!

Emre SÖKMEN 8B

SAVAŞ VE ÇOCUK

Savaş nedir? Binlerce kişinin bir hiç uğruna hayatını kaybettiği ve nice güzel hikâyenin son bulduğu olay. Bu olayın dünyadaki bütün insanlara gerek fiziksel gerek psikolojik olarak büyük bir çöküş ve üzüntü yaratmış olması tartışılamaz. Eskiden savaşı kazanan tarafın hiç kayıp vermediğini sanırdım. Ama bu yazdığım şeyler küçükken sahip olduğum bu bilgilerin gerçek olmadığını bana gösterdi. Bu bilgiler gerçek değildi; çünkü ailem beni savaş haberlerinden uzak tutmaya çalışıyordu. Ama o zamanlarda çok şükür hiçbir savaş yoktu. Birde bu düşünceleri herhangi iki ülkenin savaş halinde olduğu bölgede yaşayan çocuk üzerinde düşünelim. Eminim ki ailesi onu bu haberlerden uzak tutmaya çalışıyordur; ama neredeyse evlerinin yanında siperler var ve ayrıca bazı ülkelerde silahlı kuvvetlerde çocukların katılması zorunlu duruma getiriliyor ve bu çocukların %90 'ı hayatını kaybediyor. Örneğin ABD şu ana kadar yaptığı savaşlarda 125 çocuk kaybetmiş. Bir düşünsenize böyle olayların yaşandığı bir ülkede bir çocuğun bu olaylar hakkında bilgisi olmaması imkânsız ve haliyle bu olaylar çocuklarda inanılmaz düzeyde psikolojik çöküş ve huzursuzluk yaratıyor. Bu çocuklar konuşmuyor ve hiçbir zaman mutlu olamıyor. Sizce bu çocukların ne suçu var, onlarda çocukluklarını yaşayabilmeli ve sadece bununla da kalmıyor, çocuklar fiziksel sakatlıklara yakalanıyorlar. 5 yaş üstü çocuklar eğer askeri kuvvetlere katılma zorunluluğu varsa ve o ülkede savaşta var ise çocukların çoğu herhangi bir bomba yada mühimmattan sakat kalıyorlar.

WAR AND CHILDREN

What is war? Thousands of people die because of war. It has very important effects on people's psychology. Most people who experience war end up with mental breakdowns and sorrow. This can't be argued. Formerly I thought the winning side of wars suffered no casualties, but this information was not correct. I thought that way because my family used to keep me away from news of war and so I knew very little about it. But imagine there was a war and children were in the middle of it. Imagine the child's feelings. I'm sure the child's family tries to keep him or her away from news of war too. But in some countries, such as Turkey, it is compulsory to join the army at a certain age. And over six percent of these people die. For example, in the USA 125 children were lost during the Second World War. As these events were happening the children had great psychological problems. The children wouldn't talk and weren't happy any more. Did these children commit crimes? They must live their childhood. That's not all, children also have some physical disorders because of war. In some countries children also fight as soldiers in wars and as a result children aged 5 and above have disabilities.

Burak HENDEKLİ 8A

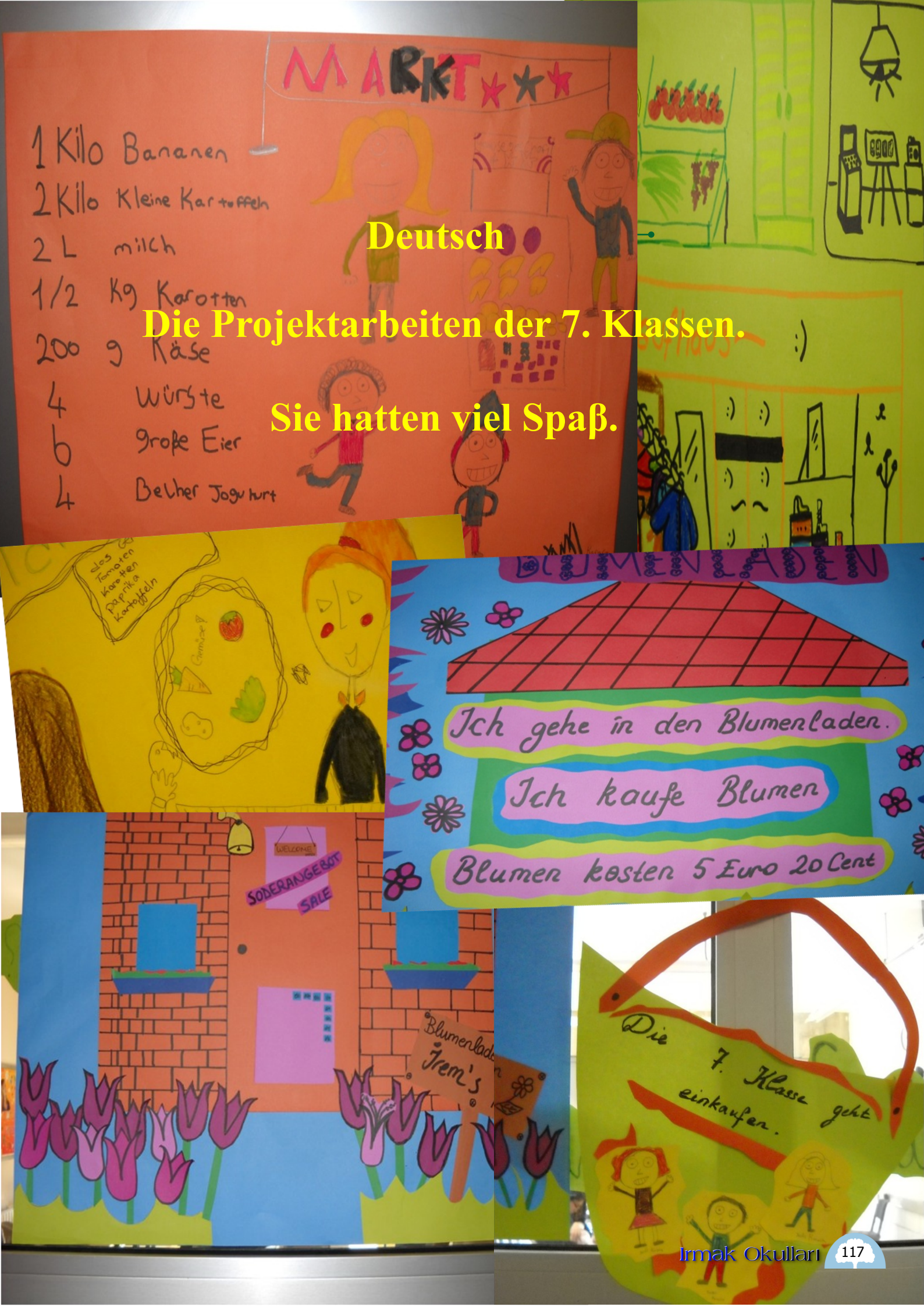
MARKT
1 Kilo Bananen
2 Kilo Kleine Kartoffeln
2 L milch
1/2 Kg Karotten
200 g Käse
4 Würste
6 große Eier
4 Becher Joghurt
Deutsch
Die Projektarbeiten der 7. Klassen.
Sie hatten viel Spaß.
Tomaten
Karotten
Paprika
Kartoffeln
BLUMENLADEN
Ich gehe in den Blumenladen.
Ich kaufe Blumen
Blumen kosten 5 Euro 20 Cent
WELCOME
SONDERANGEBOT
SALE
Blumenladen
Irem's
Die 7. Klasse geht einkaufen.

français

"C'est moi"

Je m'appelle Başak. J'habite à İstanbul. Je suis élève. Je parle français et anglais. Je suis vierge. J'ai dix ans. J'adore le chocolat et je déteste le dessin.

Başak BEYHAN 5B

"Mon coeur"

J'adore le tennis
Je déteste le football
J'aime le voleyball
Je n'aime pas le basketball
J'aime ma famille
J'adore ma soeur
Je déteste les chats

Janset HAKKO 6B

"Mon petit déjeuner"

Au petit déjeuner,je mange du pain,des olives,du fromage ,du miel et je bois du lait.Les français mangent des céréales,des croissants,de la confiture,des tartines,du jambon,du beurre et ils boivent du café.

Cansu GÜL 7B

"Ma journée"

Le samedi matin,je me lève à huit heures et demie.Je me lave à 9 heures moins le quart.Je prends mon petit déjeuner à 9 heures après je me brosse mes dents et je fais mes devoirs jusqu'à 11 heures.Je prends mon déjeuner et je me repose.Je regarde un peu la télé et j'écoute de la musique.Après le diner jel is un roman et je me couche.

Aslı ÖZDEN 8B

français

"C'est moi"

Je m'appelle Başak. J'habite à İstanbul. Je suis élève. Je parle français et anglais. Je suis vierge. J'ai dix ans. J'adore le chocolat et je déteste le dessin.

Başak BEYHAN 5B

"Mon coeur"

J'adore le tennis
Je déteste le football
J'aime le voleyball
Je n'aime pas le basketball
J'aime ma famille
J'adore ma soeur
Je déteste les chats

Janset HAKKO 6B

"Mon petit déjeuner"

Au petit déjeuner,je mange du pain,des olives,du fromage ,du miel et je bois du lait.Les français mangent des céréales,des croissants,de la confiture,des tartines,du jambon,du beurre et ils boivent du café.

Cansu GÜL 7B

"Ma journée"

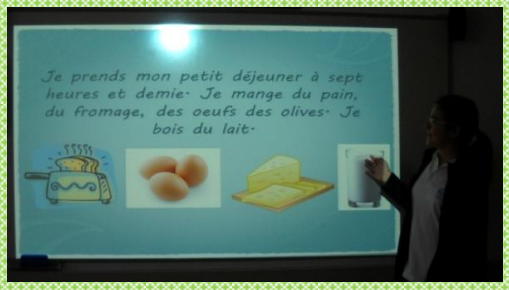

Le samedi matin,je me lève à huit heures et demie.Je me lave à 9 heures moins le quart.Je prends mon petit déjeuner à 9 heures après je me brosse mes dents et je fais mes devoirs jusqu'à 11 heures.Je prends mon déjeuner et je me repose.Je regarde un peu la télé et j'écoute de la musique.Après le diner jel is un roman et je me couche.

Aslı ÖZDEN 8B

español

GRADO SEXTO HICIERON SUS PRESENTACIONES

El 12 de Diciembre Gardo 6 hicieron sus presentaciones ante su compañeros . Era muy divertida. Ellos preparon sus presentaciones propias utilizando su gran creatividad, usando sus frases. Ellos nos presantaron su familia, su vida y sus asignaturas favoritas. Ellos presentaron cuando diviertiendose.

Alumnos de 6 grado

Clase Española

ONE OF US

Berent BAYSAL

Hello. My name is Berent Baysal. I started gymnastics when I was 3 years old. My parents bought me rings from Ikea and had them installed on my bedroom ceiling. I loved playing on them the most. So my mom signed me up for gymnastics class. Now, I'm in a competitive team. I train 3 hours a day. I go to the gym 6 days a week between 6 and 9 pm. I'm in a team called 'Genç Yetenekler Cimnastik.' I have 8 people in my team. I train on 6 different apparatus: high bar, floor, vault, parallel bar, rings and pommel horse. My favorite ones are the pommel horse and the rings. I have competed in 5 national meets. I won second place for all around Istanbul. This year, I will be competing in March 2013. It is sometimes very hard to do homework, study for exams and go to the gym but I try to manage my time. During the summers, I go to California and I train at Victory Gymnastics for 4 hours a day. I like meeting new friends with similar interests. In the future, I know that gymnastics will help me a lot.

Berent BAYSAL 5A

BİZDEN BİRİ

Korel YILDIZ 6B

Ben Korel Yıldız. 6B sınıfı öğrencisiyim. Hasal Eskrim Kulübü'nün lisanslı sporcusuyum. Eskrimin 3 ana branşı vardır. Bunlar flöre, epe, kılıçtır. Ben flöre sporcusuyum. Türkiye Eskrim Federasyonu'nun çeşitli illerde düzenlemiş olduğu eskrim ligi ulusal ve uluslararası turnuvalarına düzenli olarak katılıyorum. Bu sene eskrim ligi minikler klasmanında 3'üncü sıradaydım ve lig hala devam ediyor. Bugüne kadar çeşitli turnuvalarda süper miniklerde ve miniklerde Türkiye 3'üncüsü oldum.Bu sporu önümüzdeki yıllarda da yapmaya devam edeceğim. Amacım kişisel eskrim kariyerimin yanında okullar arası eskrim turnuvalarında okulumuzun adını kürsüye çıkarmaktır.

Eskrim sporuna 6 yaşımda Altınyurt Spor Kulübü'nde başladım. Bu sporu daha önce ailemizde kuzenim yapıyordu. Ailemin de beni desteklemesiyle bu sporu yapmaya karar verdim. Daha sonra her hafta sonu antremanlara giderek ilk 1 yıl sadece silah (flöre kılıcı) becerilerimi geliştirdim. Daha sonra Türkiye 'de çeşitli illerdeki turnuvaya katıldım. Rusya, Amerika, Sırbistan ve Mısır gibi çeşitli ülkelerden yabancı sporcularla müsabaka yaptım. Daha sonra Hasal Eskrim Spor Kulübü'ne lisanslı sporcu olarak geçtim. Şu anda da hala aynı kulüpte eskrim yapmaya devam ediyorum.

Eskrim fiziksel satranç olarak da isimlendirilen uluslararası kaideleri ve öğretim metodları olan kişinin kendine olan güvenini, koordinasyonunu, dikkatini, refleksini ve dengesini geliştiren bir spordur. Bu sporda bir başarı elde edince nasıl davranacağınızı veya bir başarısızlıkla karşılaşırsanız bunu nasıl centilmenliğe, kendini geliştirmeye ve çalışma hissi uyandırmaya dönüştüreceğinizi öğrenirsiniz. Bu spor aynı zamanda sizi hızlı düşünmeye, şımarmamaya ve karşıdaki kişinin hareketlerini tahmin etmeye sevk eder.

BEN KİMİM?

Dalya Penso: İyiyim, usluyum, düzenliyim.

Ulaş Öztok: Mutluyum, komiğim, çalışkanım.

Tuğçe Özer: Kardeş, güzel, akıllı.

Kaya Ünal: Akıllı, sporcu, hayalperest.

Ayşe Naz Zeka: Paylaşımcı, arkadaşlarını seven, çalışkan bir öğrenciyim.

Suece Timur: Sporcu, zeki, uslu ve yardımseverim.

Ömer Çelik: Dinozorları seven, bilim adamı olmak isteyen, akıllı biriyim.

Batu Aydemir: Resim yapan, saygılı, dinlemeyi seven, kendinden emin olan bir öğrenciyim.

Nisan Erdönmez: Matematiği seven, sporcu, okulu seven ve yetenekli biriyim.

Başar Sadıkoğlu: Saygılı, iyi bir öğrenciyim.

Zeynep Tezcan: Çalışkan, başarılı bir öğrenciyim.

Yiğit Erdoğan: Futbol tutkunu, hareketli bir öğrenciyim.

Beyza Bakırcıoğlu: Sanatla ilgiliyim ve mutluyum.

Kerem Öztimur: Ben bilimi seven biriyim.

Irmak Edis: Büyüyünce çok iyi bir cerrah olmak isteyen, akıllı bir çocuğum.

Sedef Yurdakul: Ben dürüst, duyarlı, sporcu ve pozitif biriyim ayrıca iyi bir arkadaşım.

Lal Atsan: Ben iyi, uslu ve piyano çalmayı seven biriyim.

Arda Yıldırım: Ben sporcu ve çalışkanım.

Acar Ayvaz: Dürüstüm, akıllıyım ve sporcuyum.

Deniz Topal: Sportifim, çalışkan ve iyi biriyim.

Selin Noi: Çalışkanım, komiğim, hareketliyim.

Tibet Tekmen: Yaramazım, komiğim, hareketliyim.

Kerem Pamir: Hareketliyim, yaramazım, tembelim.

Kerem Oram: Oyuncuyum, komiğim, hareketliyim.

Sena Karaosmanoğlu: İyiyim, kızgınım, usluyum.

İrem Özkan: Çalışkanım, usluyum, eğlenceliyim.

Berşah Eren: Sporcuyum, kaykaycıyım, çalışkanım.

Ada Kölemen: Mutluyum, çalışkanım, akıllıyım.

Ahmet Emir: Yardımsever, çalışkanım, mutluyum.

Merve Başpınar: Yardımsever, hayvansever ve güzelim.

Chris Eren Dilmener: Akıllıyım, kurnazım, yakışıklıyım.

Ayşenur Ekinci: Ben sevimli, yazar olmak isteyen birisiyim.

Ali Ehad Türker: Ben sporcuyum, yakışıklıyım ve herkesi severim.

Melike Melodi Şahin: Ben tatlı, sporcu ve acemiyim.

Cem Yücel: Ben dürüst ve güçlü biriyim.

Alihan Erdenay: Ben sporcu, tatlı ve mutlu biriyim.

Ada Güzen: Ben çok sportifim.

ÖĞRETMENLER GÜNÜ

BİLGİSAYARDA ÇİZDİK

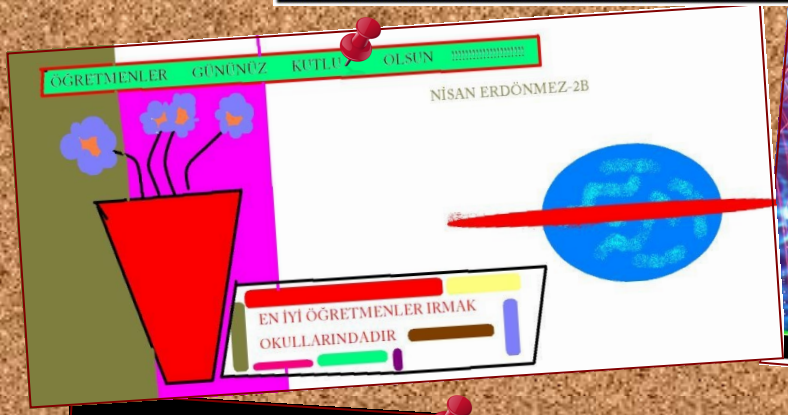

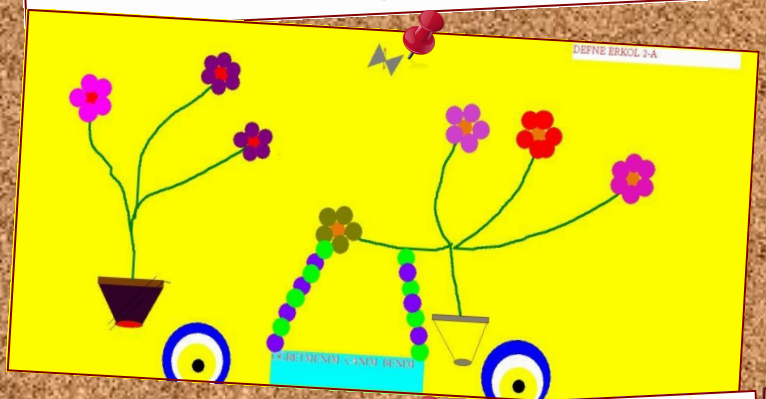

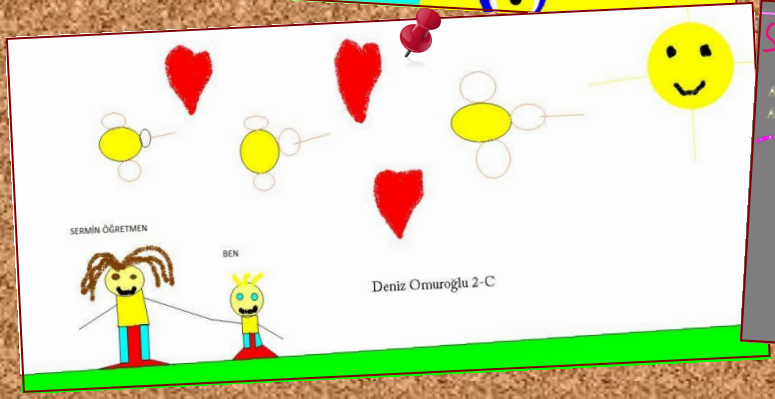

AYŞE NAZ ZEKA 2-B
ABCÇDEF

ÖĞRETMENLER GÜNÜ
KEREM B.2-C

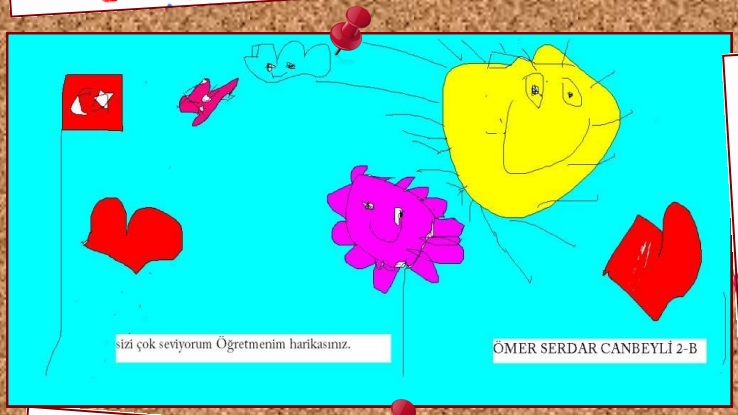
sizi çok seviyorum Öğretmenim harikasınız.
ÖMER SERDAR CANBEYLİ 2-B

ÖĞRETMENİM
Ceren
İşleyen
2-C
Öğretmenler günü kutlu olsun

MİREL BASUT 2-B

öğretmenim iki siz varsınız sizi çok seviyorum
DENİZ AKAL 2-C

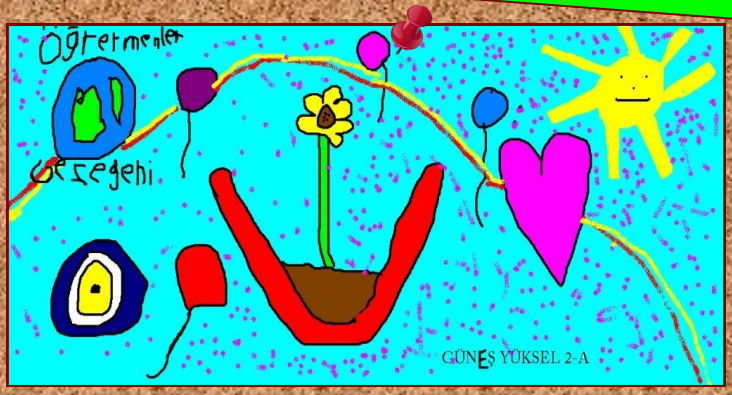
Öğretmenler
Günü Kutlu Olsun
GÜNEŞ YÜKSEL 2-A

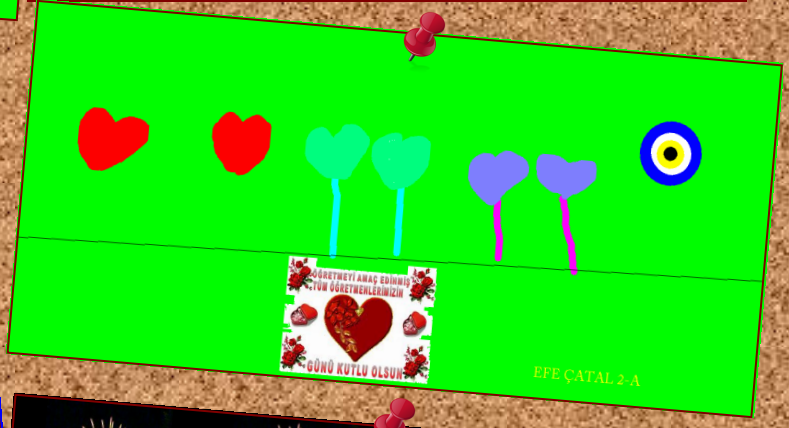
ÖĞRETMENİ AMAÇ EDİNMİŞ TÜM ÖĞRETMENLERİMİZİN
GÜNÜ KUTLU OLSUN
EFE ÇATAL 2-A

ÖĞRETMENLER GÜNÜNÜZ KUTLU OLSUN
sizi çok seviyorum
öğretmenim
BELİZ BASUT 2-C

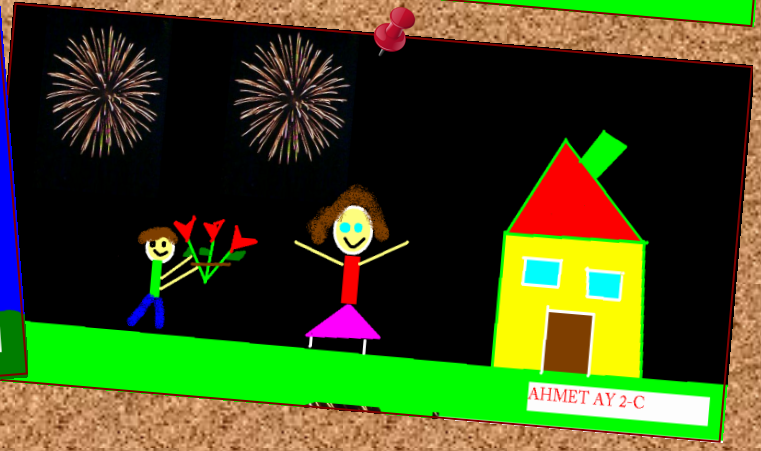
AHMET AY 2-C

Sadi Arda Yıldırım 3/A

2/A Grup Çalışması

4/C Grup Çalışması

Begüm Aslıbay 1/B

3/A Grup Çalışması

Çocuklar büyürken daha yaratıcıdırlar. Büyüklerin çoğu kez almaya cesaret edemediklerini onlar özgürce kullanır. Aslında katıksız yaratmak için çocukluğa dönmek gerekir.

Paul Klee

Gizem Doğruyol 2/C

Nehir Nil Soy 2/C

4/B Grup Çalışması

Ayşe Naz Zeka
Acar Akçin 2/B

Sedef Yurdakul 3/A

Resim, çok geniş köklü kültüre ve metoda dayanır. Resmi ilimsiz ve pratik olarak yapabileceğini sananlar, pusulasız, dümensiz bir geminin tayfalarına benzerler. Nereye gittiklerini kesin olarak bilmezler.

Leonardo Da Vinci